HELLAS

1908 – 1938

2 MÄSTERVERK

— dessiné spécialement pour Rydholm

J. Choiselat

"Komponerade speciellt för Rydholms" så signerar Monsieur Jean Choiselat, världens erkänt främste herrmodetecknare, alla de herrmodeskapelser han sänder oss i sin nya egenskap av medarbetare i vår firma. Här visa vi det allra senaste i högtidsdräkter — så skall följaktligen Er smoking eller frack se ut, om Ni vill vara klädd efter sista modet. Studera dem noga och Ni måste medge att de äro välkomponerade, smakfulla, manligt vackra i såväl stil som linjer, just så som varje välklädd svensk gentleman vill ha dem.

Och tygerna till våra högtidsdräkter — även de äro gjorda speciellt för vår räkning av en av Sveriges förnämsta tygfabrikanter — Nyborgs i Norrköping. På dessa tyger biter ingen mal, ty de äro specialbehandlade . . . för alltid skyddade mot mal. Alltså: om Ni vill ha eleganta högtidsdräkter efter senaste modet, av högklassigt malskyddat tyg, med helt sidenfoder och tillbehör av främsta kvalitet vänd Eder då till oss. Priserna äro som alltid hos Rydholms synnerligen humana — endast Kr. 135:— för smoking och Kr. 165:— för frack.

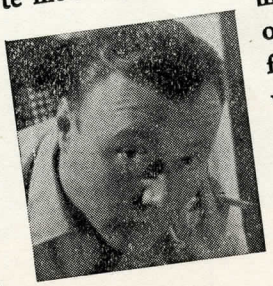

RYDHOLM
— modern klädkultur

STORA NYGATAN 35 · STUREPLAN (Kungsgatan 2)

PRIS 1 KRONA

HELLASBLADET

N:r 6 Jubileumsnummer 1938 Årg. 23

Hellas — kamratklubben

Trettio år ha rullat undan sedan Hellas tog steget in i Riksidrottsförbundet. Stunden är inne för en stilla självbetraktelse. Efter alla dessa år bör man kunna bedöma på vilka vägar Farbrors P. G. och sedermera Sim- och Idrottsklubben Hellas slagit in.

Det var i en lycklig stund som Farbror samlade sina konfirmander omkring sig och intresserade dem för idrotten. För, den som erinrar sig sekelskiftets Söder, står det utan vidare klart, att längtan till en sundare livsföring av naturlighet gjorde sig starkt gällande bland dåtidens ungdom.

Det var den unge idrottsmannen Klefbeck, som med sin klara blick och tro på ungdomens goda vilja här visade vägen — icke genom att vänligt nedlåtande sätta ett pekfinger under näsan på pojkarna — med sådana fasoner fångar man inga själar — utan att som en sann kamrat blanda sig i pojkskocken och därigenom vinna deras förtroende.

Det är just denna fond av förtroende för ledaren som skapades av Farbror för mer än trettio år sedan, som än i denna dag håller sig frisk inom vår klubb och som utgör en del av hemligheten med vår styrka. Detta förtroende plus den naturliga kamratlighet som från allra första stund präglat vårt arbete är alltjämt vår största tillgång.

Man kan tycka, att kamratliv skulle vara liktydigt med idrottsliv, och att varje idrottssammanslutning utan vidare skulle kunna känna sig som en kamratklubb av intim art, men så är tyvärr icke alltid fallet. Vi veta väl hur det gått på sina håll där värvarsystemet och proffsmetoderna lyckats ta kål på den kamratliga trevnaden. Vad känner den köpta stjärnan för samhörighet med arbetsgivaren när lönen uteblir? Eller vad röner den gamla kontantsugna kolstybbshjälten för tack när hans hälsenor ta slut? Det är nödvändigt att erinra om dessa idrottslivets skuggsidor för att kunna fastslå, att det goda kamratskapet inom en klubb krä-

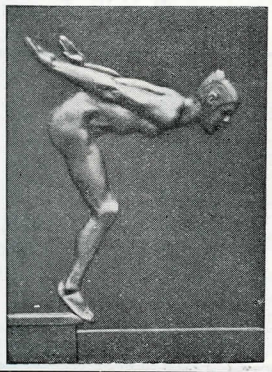

SIM- & IDROTTSKLUBBAR!

Förslag till medaljer, plaketter, föreningsmärken och klubbmästerskapstecken utföras kostnadsfritt.

Begär vår katalog å medaljer och plaketter av standardmodell.

C. C. SPORRONG & CO.

Kungsgatan 17. - Tel.: Namnanrop "SPORRONG & CO". - Stockholm 1.

ver omvårdnad av goda viljor innan det kan bli till tradition.

I Hellas har kamratskapet vunnit denna tradition. I Hellas bliva vi vänner för livet när vi en gång sammansvetsats med gänget — det må vara simmare, handbollare, orienterare eller något annat. I Hellas behöver ingen känna sig åsidosatt när resultaten börja dala. Vi tar det som en naturlig sak att en präktig pojke skall följa den mänskliga utvecklingens lag — från idrottsstjärna till familjefar, från motionsgymnast till bowlare. Och därför stanna grabbarna kvar i klubben och klubben har plats för dem alla.

Man har på senare år förvånat sig över att de ständiga dagbladsvinnarna Hellas inte kunna ta några vidare poäng på SM eller furnerar landslaget med så många rekryter.

Tyder detta på någon svaghet? Är detta att beklaga? Knappast. Just detta är väl i stället en naturlig följd av vårt lugna arbete och vår strävan att undvika hets och skrän och sensation. Vi äro en samling kamrater som träna och trivas och när vi slå oss ihop till ett 25-mannalag — då vill det till att sätta fart för den som vill hinna med. Men för några avlönade artister ha vi inte plats. .De bliva försörjda på annat håll.

Varför skall en god löpare vara piskad att hela den vackra sommaren nöta kolstybb på Sveriges alla vallar? Visst kan det vara roligt att ett eller annat år spänna sin kraft i kamp med landets yppersta, men det får icke ske med åsidosättande av andra, högre värden.

Någon kanske gör gällande, att detta är en medelmåtttornas rönnbärsfilosofi. Vi tro i stället att det är en sund livsåskådning. I sund idrottsutövning vilja vi Hellaspojkar förbliva verkliga kamrater och vi vilja göra det bästa av livet. Det är därför vi med sådan glädje samlats i denna höst för att hylla 30-åringen Hellas — Kamratklubben.

Kalle Lager.

Var så god — Jubileumssoppa!

Härmed presenteras Hellasbladets jubileumsnummer. Vår klubb fyller 30 år. Dagen har redan firats med pukor och trumpeter samt flygande fanor i strålande sol. Precis som det anstår en strålande klubb. Nu något post festum kommer detta jubileumsnummer, som en ytterligare påminnelse om, att vår klubb, min och din klubb börjar trampa ur barnskorna. — Måtte den leva!

Denna lilla jubileumstidning presenteras utan alla anspråk på att vara något särskilt. Till varje jubileum har Hellasbladet utkommit med praktnummer. — Åtminstone vid de tjugo och tjugofem. — I dessa ha gamla och unga hellener jämte en och annan utomstående berättat sina intryck och hågkomster av Hellas. Så även denna gång. Men, vi ha icke tagit med den där uppräkningen av allt vad vi uträttat under de gångna åren. Det skulle förresten kunna fylla en hel bok. Vi ha nöjt oss med att hålla oss inom ramen av de sista fem åren. Ett undantag presteras av allmänna idrottssektionen, klubbens största sektion, vilken genom Gunnar Malm och Acke Johansson låta alla de gångna åren passera revy. Vidare skriver "Swall" Eriksdalsbadets historia, som omfattar 14 år.

De ärade läsarna kanske finner det hela något blandat. Vi ha varit flera kockar, och var och en har på sitt sätt försökt göra soppan så smaklig möjligt. Men det gamla ordspråket om "ju flera kockar . . ." gäller ju alltid. Förresten behöver var och en bara läsa det han tycker om och dymedelst stimuleras till att skicka den krona per klubbens postgiro som överstyrelsen så varmt hoppas på och behöver.

Alltid kan väl omslaget av "Hallas" och annonserna vara värda priset? För övrigt skall alla medarbetarna ha tack. Annonsörerna två hjärtliga dito. — Tack! — Vad får jag? Kanske glädjen att se att överstyrelsen har räknat rätt och att alla medlemmar sända in sin krona och dessutom rekvirera ett och annat exemplar till vänner och bekanta. — Knappast. Men var så god! Soppan är serverad.

Rolf W. Jonson.

SLAZENGERS

är marknadens ledande tennisboll.

Spela med Slazengers.

Sol Över Jubileumsfesten

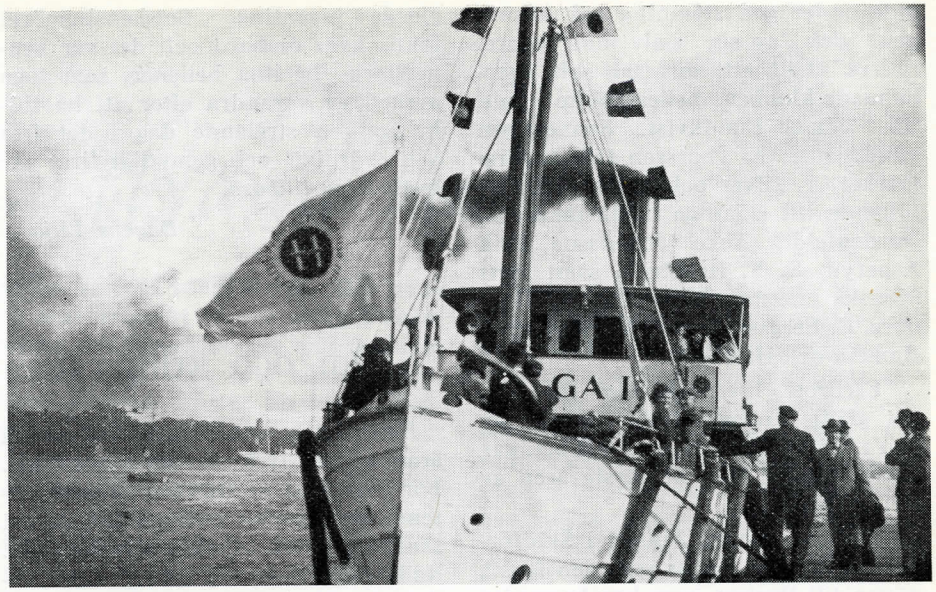

Ångan oppe. Klart till drabbning.

Det var sol över staden, sol över söder, och sol över Hellas när vi söndagen den 9 oktober under flygande fanor och klingande spel embarkerade ångfartyget Aga I för att fara till Paul U. Bergströms gamla residens, Paulsro, på Bosön och fira Hellas' trettioåriga tillvaro. I fören på båten vajade vår vita Hellas-fana, och de flanerande stockholmarna spärrade upp både öron och ögon när Katrinapojkarna klämde i med en sprittande marsch och båten lade ut från kajen.

Vi ha redan nämnt att solen sken. En annan som sken i kapp med solskivan var "Birre". Det var nämligen han som kläckt fram den briljanta idén att vi skulle fira vår dag i det fria. Han hade även fått de mäktiga herrarna i Riksidrottsförbundets verkställande utskott med på sina planer, ty som bekant så äges numera Paulsro av Sveriges högsta idrottsledning och skall bli en svensk idrottshögskola. Och mina damer och herrar! Hellas var den första idrottsgästen på det pampiga residenset. Icke underligt då att även "Birre" sken.

När vi väl voro ombord på skutan hälsades vi välkomna av kaptenen, som uttryckte sin glädje över att se trevligt sportfolk ombord på sin båt. Ja, det var faktiskt trevligt folk. Både unga och gamla hellener med fruar och flammor hade kommit tillsamman, och alla sågo glada och nöjda ut redan så här vid starten. Sedan också "Birre" hälsat samtliga välkomna, satte man fart på allsången. Enligt hörsägner sjöngs det friskt och röstresurserna voro prima. Själv kunde jag tyvärr icke höra något enär jag själv fick leka "All-Sven" och leda det hela genom högtalaranläggningen. Följaktligen satt jag instängd i kaptenshytten, men det hela lär visst ha varit gott.

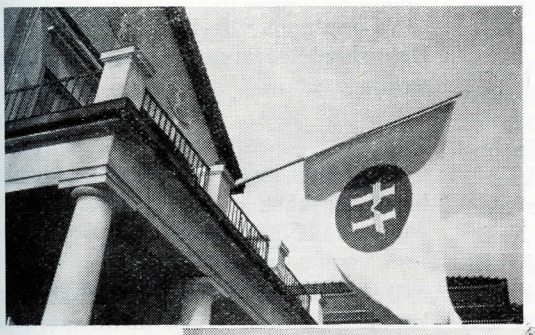

Vårt vita "H" skall alltid stå som nummer ett . . .

Den första idrottsfanan på Bosön.

Med flygande fanor.

Foto: Brunbäck.

Vid ankomsten till Bosön togos vi emot av en hel del hellener, som per bil hade tagit sig ut till platsen. Gösta Carlsson uppträdde som trossmottagare och lät för övrigt sin kamera knäppa ett flertal snapshots av vilka några återfinnas som illustrationer till detta referat. Sedan landstigningen lyckligt och väl var klar, klämde musiken i med en marsch och så marscherade vi upp till huvudbyggnadens terrass, där "Birre" omtalade programmet för den närmaste timmen eller timmarna.

Oskar Eriksson och Ernst Sjölander voro arrangörer av dagens olympiska spel, i gammal god G. H.-stil. Äppellöpning, varpa och pilkastning stod på programmet. Både damer och herrar fingo vara med i leken. Särskilt äppellöpningen väckte jubel. Herrklassen blev en seger för A. Hellman. I damklassen vann fru Rolf Hellberg och i partävlingen segrade paret "Skallran" alias Gunnar Carlsson med fru. Barntävlingen vanns av Eidmark I. B. Tävlingarna drogo ut på tiden och alla voro därför synnerligen matfriska när middagen äntligen började.

I de stora salarna hade långborden dukats med blommor och levande ljus, och det hela gjorde ett synnerligen festligt intryck. Middagen bör-

jade under god stämning och allsången gick av sig själv utan ledare. "Birre" höll ett kort tal och överlämnade klubbens hedersmärke i guld till "Sima" Lundkvist. Sannerligen välförtjänt! E. Thorsson fick hedersmärket i silver och vidare kallades följande till ständiga medlemmar: B. Nordenfeldt, Acke Johansson, Erik Asperyd, K. Y. Hallström samt årets svenska mästare i bowling A. Ringborg, G. Bergström, Tor Andersson, G. Hamrin och H. Öberg.

"Farbror" Klefbeck, som till allas vår glädje deltog i festen, talade sedan i sin vanliga chosfria stil och gav några glimtar från de första åren av Hellas' historia.

Fabrikör Sixtus Janson i Skidförbundet hälsade Hellas som den första gästen till Paulsro, som han hoppades skulle bli till glädje och gagn för svensk idrottsungdom.

T. T. i Idrottsbladet var nästa talare. Han småpratade trevligt och hyllade Hellas, som en härlig klubb.

Sedan en del telegram upplästs avslutades middagen och dansen vidtog. Den nya Hellasfilmen hade sin premiär i ett av smårummen och gjorde stor succés. Gösta Kare visade sig som en smalfilmare av klass, och vi vänta med spänning på fortsättningen av filmen.

Dansen tråddes med liv och lust. Den nya mode-dansen Lambeth walk har en viss förmåga att få upp stämningen bland folk, och fastän stämningen var hög i vår krets från början, steg den alltid några grader när man började "lamba".

Prisutdelningen för dagens tävlingar ägde rum i en paus och det var åtskilliga som fingo pris för sina prestationer.

Redan klockan tio gick tyvärr båten tillbaka till staden. Stämningen var litet flau till att börja med (avskedets smärta?), men snart blev det fart på både allsången och dansen och man dansade och sjöng ända tills man nådde Räntmästaretrappan. Regnet började flöda på hemvägen, men detta gjorde ingenting. Solskenshumöret fanns kvar ombord och det var synnerligen belåtna hellener, som togo avsked av varandra efter att ha tillbringat en strålande dag i det fria och värdigt och gemytligt firat vår *trettoåriga tillvaro.*

Dagens Lilja.

—=—

Om och kring . . .

Kalle Lager och *"Birre"* ha största äran av den lyckosamma Bosöfärden. För övrigt ha de flesta av överstyrelsens medlemmar bidragit till att det skulle bli ett lyckat arrangemang. Kalle Lagers allsånger voro som vanligt fyndigt skrivna och gjorde stor succé.

★

Katrinapojkarna, som konserterade under resan, innehålla i sina led ett flertal Hellasgrabbar av yngre årgång. Det råder verklig spelglädje i gänget och man är icke nödbedd. Det ena numret efter det andra spelar man med verklig bravur. Hellenen Affe Eriksson, som brukar dirigera, kallas i simmargänget för Hellas' "Stokowski".

Även den trio som svarade för dansmusiken var i fin form och hottade friskt. Det gällde att ta vara på den tid som var anslagen till dans.

★

Pressen var mangrant samlad på jubileumsfesten och konstaterade enhälligt att det var en fullträff. Även i förväg hade tidningarna ägnat mycket utrymme åt vårt jubileum. D. N. är faktiskt den enda tidning, som ej skrivit en eller annan artikel om Hellas i samband med jubileet. Men vi äro ju en synnerligen liten klubb och 30 år är ju ingen ålder, så vi förstå D. N:s tystnad.

★

Ur Idrottsbladet måndagen den 10 okt. saxa vi nedanstående av märket T. T.

— — —

På eftermiddagen voro vi, 230 *andra* idrottsmedborgare, ute på praktfulla nya R.F.-hemmet Bosön och avfirade underbara Sim- och Idrottsklubben Hellas.

Coignet berättar om det på onsdag. Ett ord till bara.

1915 i mars eller april skrev jag i Nordiskt Idrottsliv (det var strax innan jag övertog I. B.) två studier av stockholmska idrottsföreningar kallade "Den ideella idrottsklubben" (det var Hellas) och "Den praktiska idrottsklubben" (Göta).

Båda ha stått sig gott på dessa 23 år. *Bäst* dock — och detta är att beakta — *den ideella!!*

T. T.

★

Överstyrelsen hade denna gång varit synnerligen sparsam med hedersteckenen och böra dessa därför vara dubbelt värdefulla för dem, som denna gång fingo mottaga dylika dyrgripar.

—=—

Klichéen till omslaget i detta nummer är utförd av *Grohmann & Eichelberg, A/B.,* Mästersamuelsgatan 67.

★

Vi uppmana alla hellener att gynna Hellasbladets annonsörer enär dessa gynna oss.

★

Med detta nummer medföljer ett inbetalningskort.

★

Detta nummer av Hellasbladet kostar en krona. Varje medlem erhåller dock detsamma på sedvanligt sätt; men bör känna det som en kär plikt att inbetala kronor en (1:—) per postgiro.

KARLAPLANS JÄRNAFFÄR
HARRY GENBORN - MEDLEM I HELLAS
Karlaplan 7 - Telefoner 62 87 60, 62 07 20
Järn-, Sport- och Bosättning

FARBROR skriver:

Från flydda tider.

Den stränge redaktören har legat över mig, att jag skulle skriva något till Hellas' jubileumsnummer. Det har icke hjälpt, huru mycket jag än stretat emot. Jag ville ju icke trötta Eder med sådant, som Ni hört så många gånger förr. Men Ni kan ju alltid hoppa över det här och gå över till nästa artikel.

Gammalt folk vill ju gärna dalta om flydda tider. Och därför blir det icke annat denna gången heller.

När mina första södergrabbar blivit konfirmerade i april 1899, beslöto vi, att vi skulle försöka hålla ihop i fortsättningen och hava litet trevligt tillsammans. Vi hade ju börjat hålla av varandra en smula. Vi skulle icke ha någon regelrätt förening med styrelse och stadgar m. m., utan träffas på överenskomna tider och ställen. Programmet var rätt omfattande, men jag utelämnar allt, som icke har med idrott att skaffa.

Vi började på sommaren med utflykter. Vi foro med tåg, båt, vandrade eller cyklade. Kicken följde troget med. När vi så kommo fram, sparkades det gladeligen. Och när vi blivit väl svettiga och trötta, så körde vi förstås på huvudet i spat. Prästen kom ju vanligen jumbo, men det gjorde ju bara grabbarna så mycket frimodigare.

Så småningom utökades programmet. Vi började knata 100 meter ovanför Skansbacken. Sedan fingo vi en liten idrottsplats vid Enskede gamla skola, där numera en mängd kolonistugor äro uppförda. När vi kommo dit, såg det icke så lovande ut. Marken prunkade i halvmeter högt gräs. Men prästen fick låna en lie på kyrkogården och började slå. Länge fick han dock inte hålla på. Grabbarna kommo och togo från honom lien. Och sedan var det snart kirrat. Där hade vi utgångspunkt för de olika löpningarna och banor för alla möjliga lopp. Kicken fick dock inte komma med, huru sorgsen prästen än var. Grabbarna förklarade med en mun, att om det blir fotboll, så blir det slut med all den fria idrotten.

På vintern gymnastiserade vi och fingo efteråt en härlig dusch. En gång var prästen ute för ett litet äventyr. Han snavade på sadelgjorden vid ett mellanhopp över hästen, daskade i backen och låg litet vimmelkantig en halv minut. Grabbarna voro ängsliga, men snart gick allt sin gilla gång, fast prästen icke hoppade mera den dagen. Något annat men hade han icke av det hela, än att han kom upp i kyrkan vid aftonsången med litet blåa färger på framsidan, så att de snälla tanterna stor-undrade, vad han nu hade varit ute på för galenskaper. Och när de bara undrade och icke hörde på, så måste han tala om för dem, hur det hängde ihop, och sedan var det intet fel på uppmärksamheten.

Jag vet icke, om det på den tiden fanns någon mer präst än jag, som försökte samla ungdomarna. Och därför tyckte många, att prästen nog var litet konstig. Men det fingo de ju gärna tycka, när han hade så väldigt roligt med sina grabbar. En gång träffade jag en av dem på Högbergsgatan. Han var klädd i skinande plåtslagardress. Vi togo i hand och pratade och vid avskedet fick han sig en klatsch i baksidan. Men då sprang en herre i galopp till min chef och himlade sig: "nu har pastor K. blivit riktigt tokig, nu går han och klappar plåtslagarpojkar i stjärten". Men chefen var renhårig, han bara skrattade, sedan han talat om allt för mig.

Nästa steg i utvecklingen: vi togo upp simningen. Fingo en särskild badkväll för oss i Mälarbadet. Prästen har från ungdomen varit glad åt vatten. Jag kom till min första tjänstgöringsort på sommaren 1890. Vid randen av prästgårdens körsbärsdunge rann en älv, Nossan, fram. Första gången jag vaknade på det nya stället, svepte jag kappan omkring mig, gick genom körsbärshagen och körde på huvudet i Nossan. På förmiddagen gick det som en löpeld runt hela socknen: "Den nue prästen har vart i åna." Och min förste chef förklarade vid frukosten: "Jag har aldri vart i åna." På den trakten var det på samma sätt beträffande intresset för simning som på ett annat ställe jag läste om. Där hade man begärt att få ett kommunalt anslag till simundervisning. Då yrkade en pamp avslag under förklaring: "Jag ska säja Er, att jag är 66 år, å inte har jag kunnat simma, men inte är jag dränkter än." Då svarade elak bonde: "Dä ä allt dålig utsikt för dej att umkomma genom drunkningsdöd, för du går ju barasten mellan sänga och smejan."

När sedan grabbarna både i fri idrott och simning gjorde litet framsteg, så att de började att fundera på att kunna deltaga i tävlingar, så blev det ju nödvändigt att organisera sig som förening. Och så bildades först Föreningen P. G:s sim- och idrottsklubb, som sedermera övergick i Sim- och Idrottsklubben Hellas. Och dess öden känner Ni alla ännu bättre än jag.

Och nu lycka till i fortsättningen! Vila *icke* på edra lagrar, utan stå i alle man och med alla krafter! Tag vara på de unga och sätt sprätt på dem! Och så det sedvanliga slutet: Stora famnen till Eder allesammans!

Urgamle ordföranden.

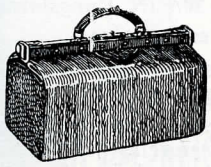

VI KÖPER

Reseffekter – Damväskor – Lädervaror

m. m. hos

VÄSKAN

KUNGSGATAN 23
Filialer: Götgatan 23 - Norrmalmstorg 1

BIRGER MALM:

Hellas av i dag.

Den lilla telning som genom Farbrors försorg kom till världen och 1908 ansågs kunna stå så pass på benen att densamma erhöll inträde i Riksförbundet, har vuxit sig stor och stark. Hellas av i dag är myndig. Klubben har nu cirka 1.300 medlemmar samt en modern organisation.

Vad innebär ett medlemskap i Hellas? Det innebär både rättigheter och skyldigheter. Det berättigar till sund idrottsutövning i goda kamraters sällskap. Men det förpliktar också medlemmen att till klubben och sina kamrater återge något av sina egna krafter och sin egen förmåga. Detta är en förpliktelse som blivit tradition i Hellas. Alltsedan sin tillblivelse har vår klubb arbetat för idrott, men vi ha icke satt idrotten som ett mål utan som ett medel att nå klubbens innersta och ursprungliga syfte: att skapa en krets av gott och livsbefrämjande kamratskap. Ett sådant kamratskap uppkommer och vidmakthålles genom gemensamt arbete och uppoffringar för klubben, d. v. s. för kamraterna. Ty klubben är ju alla kamraterna, sammanförda till en enhet.

Hellas stora styrka har varit och är detta kamratskap. Och det kommer även i fortsättningen att bli så. Den nuvarande styrelsens strävan är nämligen att ytterligare stärka denna anda.

Vilka möjligheter finnes för en medlem i Hellas att tillgodogöra sig de rättigheter, som klubben erbjuder?

Först finnes så att säga förmåner av mera allmän natur.

Hellasbladet, som minst varannan månad ger samtliga medlemmar en sammanfattning av det pulserande idrottslivet inom klubben.

Tillgång till en närbelägen klubblokal i Mariagatan 9 (hörnet av Götgatan) och skidstugan vid Skarpnäck, där utrymmen föregående år utökades genom invändigt ombyggnadsarbete.

Kostnadsfri gymnastik i Södra Latins gymnastiksal måndagar och torsdagar under oktober—april.

Under september till maj badkvällar i Sportpalatset varje onsdag kl. 8, till avsevärt nedsatt pris.

Sedan många år tillbaka driver Hellas även bad- och tennisrörelse i egenskap av arrendator av Eriksdalsbadet.

Eriksdalsbadet har varit träffplatsen för hela Hellasfamiljen.

För våra äldre medlemmar finnes en särskild sammanslutning inom klubben kallad G. H., d. v. s. Gamla Hellaspojkar. Denna sektion omhänderhar oldboysidrotten samt ordnar "träffar" några gånger om året därvid tre- eller femkamper, skämttävlingar, utflykter etc. anordnas.

För de aktiva med olika idrottsliga inriktningar finnes särskilda sektioner. Låt oss ett ögonblick se på dessa.

Allmän idrott. Denna sektion har en mycket stor bredd och arbetet där omhänderhaves till största delen av Axel Johansson, Erik Asperyd och bröderna Skogberg. Ungdomsavdelningen, vilken glädjande nog är på uppåtgående, ledes av Birre Jansson och Lennart Hammar. För den förberedande träningen hava Pekka Edfeldt och G. A. Jonsson nedlagt ett intensivt arbete vid träningsgymnastiken.

Simning. Simsektionen kännetecknas även av stor bredd med kommande, unga förmågor. Sektionen ledes av Gösta Carlsson, Ragnar Johansson, Sture Borg, S. Engren, E. Jernström, G. Sollermark och H. Andersson.

Orientering. Denna sektion, som nu vuxit sig stor och stark, präglas av en underbar sammanhållning. De drivande krafterna äro Edvin Thorsson, Holger Thorsson, Erik Åkerlind och Stickan Hedenström. Orienterarna hava förståndigt nog insett värdet av vår klubblokal och torde vara de flitigaste besökarna.

Skidor. Om denna sektion gäller allt som sagts om orienterarna med undantag av att de drivande krafterna äro följande: Sven Pettersson, Erik Larsson, Holger Thorsson, Ingvar Hallström, G. Green, Acke Andersson samt för slalom Kurre Blomberg och Lasse Öhman. Skidsektionen har ett kärt tillhåll i skidstugan.

Handboll. Denna sektion, som alltid arbetat bra, ledes f. n. av Sven T. Johansson, Erik Asperyd, Jan Hellstadius och C. J. Wanngård. Träningen är huvudsakligen förlagd till våra gymnastikkvällar i Södra Latin.

Tennis. Inom denna sektion bryter sig f. n. en mer idrottslig anda fram. Sektionen ledes av Rolf Dillén, O. Lewin, Nils Höghammar, Filip Andersson, Kurt Berglind, Knut Wallbom och Gunnar Stenbäck.

Bowling. Denna sektion arbetar f. n. mycket bra vilket de erövrade mästerskapen visa. De drivande krafterna äro Ernst Sjölander, Erik

Infört genom Sthlms. Tandläkarförening.

Tandläkare
SVEN AXELSON
Vasagatan 14, III.
Tel. 20 22 40

Mottagning efter överenskommelse pr telefon.

Advokat Rolf Dillén
Led. av Sveriges Advokatsamfund
Biträdande jurist: Jur. Kand. Curt Angur.
KUNGSGATAN 30 IV (N. Kungstornet)
Tel. 11 08 32, 11 08 38
Kontorstid: ½10—5
helgd.-aftn. ½10—2
Trafik- och försäkringsmål, bolags- och konkursärenden, familjerätt, arvs- och testamentsärenden, inkasseringar m. m.

Lindblom, T. Andersson och Eric Falkhammar.

Jag anser mig utan överdrift kunna påstå att klubben bjuder sina medlemmar ofantligt mycket om medlemmarna bara tillgodogöra sig förmånerna. Ett fel synes mig emellertid föreligga beträffande medlemskapet i vår klubb. Det är alldeles för låg avgift. Enligt min uppfattning borde medlemsavgifterna vara kronor 2:— för ungdomsavdelningen, kronor 5:— för åldersgruppen 19 till 22 år och kronor 10:— för övriga medlemmar. Jag anser det vara alldeles nödvändigt att klubben genom ökade medlemsavgifter tillföres ett ordentligt grundunderlag för finansieringen av sin verksamhet. På detta sätt kan även ytterligare göras för det idrottsliga arbetet inom klubben och för samtligas trevnad och trivsel. Jag har för avsikt att under innevarande kvartal inkalla tvenne allmänna klubbsammanträden där jag kommer att framlägga ifrågavarande förslag. Jag har nu velat framlägga detta så att samtliga medlemmar kan tänka sig in i förslaget och bliva i tillfälle att yttra sig om detsamma. Härvid måste man betänka att de nuvarande medlemsavgifterna kronor 1:— och kronor 5:— resp. fastställdes för ett tjugotal år sedan (om jag minnes rätt) då ju penningvärdet var ett helt annat än nu och omkostnaderna ej hälften så dryga som nu. Jag hyser den bestämda uppfattningen att de nu föreslagna ökade medlemsavgifterna kunna bäras av samtliga medlemmar. Detta i all synnerhet som befrielse från medlemsavgift kan av överstyrelsen efter framställning beviljas under exercistid och arbetslöshet. Jag är även övertygad om att den uppoffring från medlemmarnas sida som en ökning av avgifterna innebär, skall ytterligare stärka kamratbanden. Det är ju så här i livet att det man offrar något för blir allt kärare och kärare.

Birger Malm.

HANDBOLL —

från lek till idrott.

Enastående laganda för Hellas till toppen.

Ingen kunde väl för 10 år sedan ana att handbollspelet i Sverige skulle bli den storsport det i dag är. Sedan 1930 har handbollsporten sina egna svenska mästerskap, sedan 1934 egen allsvensk serie. Intresset för handbollspelet är utomordentligt stort i hela Sverige. Överallt spelas serier av alla slag och intresset bland publiken och pressen stiger för varje dag. Härtill bidrager givetvis spelets intressanta karaktär men även vunna internationella framgångar ha stimulerat intresset.

Hellas har följt med i den snabba utvecklingen och förstått att sedan handbollspelet trampat ur barnskorna hålla sig i toppen inom den svenska handbollen. Föga anade väl Pelle Strömberg när han satte igång med spelet inom klubben att detta nya spel skulle bli en storsport inom Hellas. Träningsförhållandena för våra handbollspelare ha ju varit långt ifrån idealiska då vår träningslokal, Södra Latins gymnastiksal, är alldeles för liten. Men en osedvanligt god sammanhållning bland spelarna har mer än väl uppvägt de svåra träningsförhållandena.

DEN SENASTE 5-ÅRSPERIODEN

har varit mycket lyckosam för Hellas handbollspelare och de vunna framgångarna ha varit stora. Vi ha med heder deltagit i allsvenska handbollserien allt från dess början och under år 1936 hemförde laget det första svenska mästerskapet till Stockholm. 1937 försvarades mästerskapstiteln och Hellas blev därigenom den enda klubb som lyckats hemföra mästarvärdigheten två gånger.

Det har ofta framhållits att framstående lagspel ej skulle passa Hellas ideella läggning. Erfarenheten har nämligen visat att för att uppnå en framskjuten ställning inom lagsport måste lagen "plockas ihop", d. v. s. värvning måste tillgripas. Hellas handbollslag har eftertryckligt visat att det går att få ihop ett slagkraftigt lag utan värvning. Styrkan i vårt handbollslag ligger nämligen just däri, att våra spelare i största utsträckning fostrats inom klubben, vilket medfört att de haft en mycket stark klubbkänsla och därigenom har den goda lagandan uppstått. Spelarna ha hållit ihop i vått och torrt och några misshälligheter ha aldrig förekommit inom laget. De erövrade mästerskapstecknen äro tydliga bevis på den starka lagandan. Mästarvärdigheten erövrades nämligen först efter ett flertal hårda cup-matcher, men i dem ha våra spelare kämpat energiskt och målmedvetet för **Laget** och för **Klubben**. Såväl 1936 som 1937 ansågos vi i förhandstipsen ej ha någon som helst chans till mästerskapet men våra spelare vände på tipsen genom att strida till sista blodsdroppen för den hellenska äran.

HELLENER SOM KÄMPAT OCH KÄMPA.

Man får dock ej ge endast de nuvarande spelarna hela äran för den styrka vårt lag nu nått. De gamla kämparna ha också dragit sitt strå till stacken och de ha lagt grunden till vårt nuvarande lagspel. Bland dessa

ORIENTERINGSSÄSONGEN
ÄR I FULL GÅNG

Innan Ni köper Eder utrustning,
gör oss ett besök.

WIDFORS
Götgatan 24.

spelare som tidigare med heder förde klubbens färger märkas Ture Jonsson, Pelle Strömberg, Kalle Wahlberg, Gunnar Sahlström, Erik och Kalle Wanngård, Tage Gustafsson, Nils "Maria" Johansson, Jompa Lundqvist, Erik Carlström m. fl. Vi ha all anledning att med tacksamhet erinra oss dessa föregångsmän inom Hellas handboll.

En kämpe som varit med hela tiden och som fortfarande aktivt deltager i laget är **Arne Karlsson.** Arne är utan tvekan Hellas förnämste spelare genom tiderna och han har under många år räknats som Sveriges främste handbollsmålvakt. Arne är en typisk exponent för Hellas handbollsport: ju svårare uppgifter han ställts inför desto bättre har han varit. Hans insats inom Hellas handboll är av utomordentligt stort värde.

En annan kämpe som även han fortfarande spelar med i laget är lagets mångårige kapten, **Janne Hellstadius.** Han har många gånger osjälviskt offrat sig för laget för att vi skulle kunna genomföra vår taktik. Vårt stabila backpar, **Sture** och **Svenne Johansson,** har i många år kämpat tillsammans i försvaret och de äro fruktade för sin förmåga att göra rent hus framför den egna målgården. Sture (som f. ö. numera lystrar till namnet Wretborg) är dessutom lagets store optimist som ingjutit segervilja i laget då situationen många gånger kanske synts hopplös. Sven Johansson har också nedlagt ett förtjänstfullt arbete som pådrivare och organisatör.

Av kedjespelarna äro **Bosse Bäckström, Bertil Särneman** och **Erik "Pampas" Vestman** äldst i gården. Bosse är ju känd och fruktad för sina vinande bak-kast och han har under årens lopp gjort en mycket god insats för laget. Mer än en målvakt i Sverige drar nog en lättnadens suck när Bosse nu givit sig av till Syd-Amerika för en tid. Bertil Särneman "övertogo" vi från Kulturella och vi funno snart i honom en utomordentlig spelare och en sann hellen. Han har visat sig som en av våra bästa spelare och har på ett uppoffrande sätt givit sig helt för laget. Han har varit lika nyttig i anfall som försvar och ju mer han har haft att göra i en match desto bättre har han trivts. Men så har han också varit den mest träningsvilliga av de träningsvilliga. Pampas Vestman har varit en storskytt av rang som säkert prickat in sina mål trots att han varit infamt bevakad av motspelarna — och av domarna!

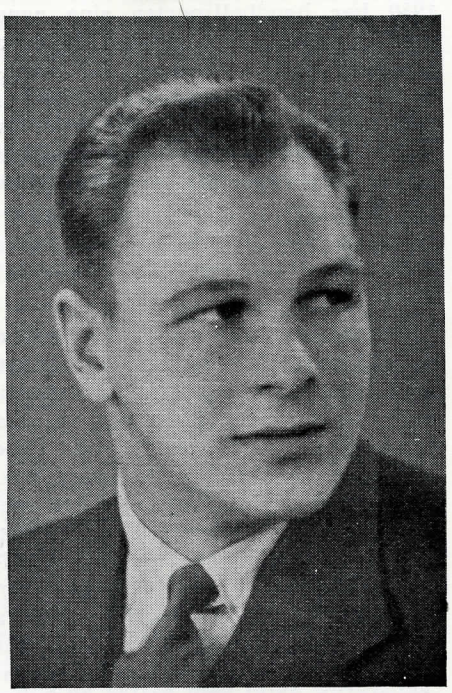

Arne Karlsson — fenomenmålvakt — handbollslagets främsta tillgång.

Så kommer vi då till ungdomarna i laget: **Åke Fröander, Mats Hellstadius** och **Arne Leckström.** Deras oerhört snabba och optimistiska spel gör att vi kunna se ljust på framtiden. Åke Fröander är den borne handbollsvirtuosen och frågan är om han ej är Sveriges bäste kedjespelare. Lille Mats Hellstadius är en slitvarg som få och hans intresse enormt. Tredje länken i kedjan, Arne Leckström, kompletterar **der, Tore Lindzén, Ragge Andersson** och **Holger Hanner.**

Ja, detta var litet plock bland spelarna i representationslaget. Men inom handbollen liksom i andra idrotter har Hellas alltid haft stor bredd. Våra B-, C- och juniorlag ha på ett hedrande sätt fört klubbens färger och vi ha kunnat få fram många lovande spelare från reservlagen. Just nu är reservmaterialet kanske inte så starkt men träningsmöjligheterna medge tyvärr ej för oss att trimma våra reservmän så som vi skulle önska.

FEM ÅRS STRIDER: 1933—38.

Det är ju onödigt att här närmare beskriva våra lags duster under de senaste 5 åren då ju dessa matcher ännu äro i friskt minne. Vi nöjer oss med att konstatera att laget förutom här nedan nämnda matcher spelat en mängd vänskapsmatcher landet runt och att Hellas namn inom handbollskretsar är ärat och fruktat.

Här följer nu i koncentrat Hellas handbollshistoria under de senaste fem åren.

SÄSONGEN 1933—1934.

För första gången anordnades DM i utomhushandboll. Hellas vann. I DM-serien inomhus belade Hellas andra plats efter förlust mot Göta med 8—10. Dessförinnan hade vi haft 22 raka segrar.

SÄSONGEN 1934—1935.

Allsvenska handbollen började på försök med en enkelserie. Vi belade 5:te plats. Samtidigt spelade vi i Stockholmsserien klass I som vi vunno utan någon förlust. På våren 1935 spelades i Stockholm en stadsmatch Stockholm—Köpenhamn. Stockholm representerades av ett förstärkt Hellaslag och vann överlägset med 18—3.

I Sveriges utomhuslag till Tyskland deltogo Tage Gustavsson, Nils Johansson och Åke Fröander. Senare spelades i Berlin en 8-klubbsturnering i inom-

Följande förnäma skidmärken:

Marius Eriksen ✧ Hovde ✧ Anders Person ✧ Splitkein
Madshus ✧ Gideå ✧ Sundin i Björk, Hickory och Limmade.

Föres i stor sortering av

IDROTTSMAGASINET

5 Birger Jarlsgatan 5 — STOCKHOLM — Tel. växel 20 88 25.

SVENSKA MÄSTARE I HANDBOLL 1936.
Främre raden fr. v.: Bo Bäckström, Sven Johansson, Arne Karlsson, Jan Hellstadius, Sture Johansson. Bakre raden: Gunnar Malm (ledare), Åke Fröander, Erik Westman, Bertil Särneman, Arne Leckström.

densamma på ett utmärkt sätt och hans skott äro av oerhörd kraft.

Bland reserverna kunna vi nämna **Erik "Klang" Johansson, Kirre Fröan**hushandboll. I Sveriges lag, som sensationellt vann denna turnering, deltogo hellenerna Arne Karlsson och Nils Johansson. Arne hade stor framgång och nominerades till turneringens bäste målvakt.

SÄSONGEN 1935—1936.

Allsvenska handbollserien började på allvar med en dubbelserie. Trots att vi fingo vara utan Tage Gustavsson och Nils Johansson belade vi åter 5:te plats.

Våren 1936 vunno vi vårt första DM inomhus med seger över Flottan 6—5. Därefter började SM-turneringen:

Gefle IF—Hellas	7—16
Hellas—Uppsala Studenter	9—8
Västerås IK—Hellas	7—14
Semifinal Sollefteå—Hellas	4—11
Final Karlskronaflottan—Hellas	5—7

Följande hellener blevo därvid svenska mästare: Arne Karlsson, Sture Johansson, Sven T. Johansson, Jan Hellstadius, Erik Vestman, Åke Fröander, Bertil Särneman, Arne Leckström och Bo Bäckström.

SÄSONGEN 1936—1937.

6-mannahandbollen infördes. Hellas kom 4:a i allsvenska handbollserien. Alvikshallen invigdes med seger för oss över Karlskronaflottan med 7—5. I en stadsmatch Stockholm—Wien segrade Stockholm med 14—8. Sture och Sven Johansson, Mats Hellstadius, Bertil Särneman och Åke Fröander voro med från Hellas.

Hellas blev åter distriktsmästare inomhus med seger över Fredrikshofs

HELLENER!

Bästa inköpskälla för guldsmedsvaror är

OSCAR KIHLSTRÖM

NORRTULLSGAT. 41. Tel. 30 65 00.

S:t ERIKSGAT. 86. Tel. 30 99 47.

OBS.! HELLASMEDLEMMAR RABATT!

NILS HÖGHAMMAR:

Hellas' tennis anno 1938.

Hellas' tennissektion har i allmänhet räknats till de mindre sektionerna inom klubben.

Hellas har ju aldrig varit i svensk mästarklass utan har haft en uppgift att samla upp f. d. stjärnor från andra sektioner, som lagt spikskorna på hyllan eller simdräkten i skåpet etc.

13—10. I SM-turneringen spelades sedan följande matcher:

Gävle GUIF—Hellas	9—13
Uppsala Studenter—Hellas	7—10
Sollefteå—Hellas	w. o.
Final Hellas—Redbergslid	9—7

Samma pojkar blevo svenska mästare denna gång med undantag av att nu Mats Hellstadius var med i stället för Erik Vestman.

SÄSONGEN 1937—1938.

Även denna gång 4:a i allsvenska serien. I DM kommo vi upp till finalen men förlorade den mot Djurgårdens IF med 5—7 efter förlängning.

I Sveriges lag i VM-turneringen i Berlin deltog ingen hellen (Arne Karlsson var sjuk, Bertil Särneman blev glömd och Åke Fröander var i England). I stället spelade Hellas en träningsmatch mot det uttagna VM-laget. Resultat 8—8.

Denna lilla historik kanske verkar tunn och mager, speciellt för dem, som spelat med i något lag, och som ha så många angenäma minnen från duster på handbollsplanerna och från kamratlig samvaro utanför desamma.

Dessa rader ge dock en aning om att denna relativt nya sektion inom klubben arbetat och arbetar i den sanna Hellasandan: att alltid föra klubbens färger med heder och verka för gott kamratskap.

Sven. Gunnar.

Vi kunna glädja oss åt att materialet varit gott när stjärnidrottsmän velat gå över till tennis. Många gånger ha de f. d. idrottsstjärnorna blivit goda tennisspelare, men aldrig hunnit fram till mästarklass förrän de blivit "för gamla".

För att taga några exempel ur högen kunna vi nämna simmare som Georg Werner, Swall, Åke Dahlin, Kurre Berglind, Logarth, Höghammar, Ljungström, Gunnar Holm m. fl. Vi ha allmänidrottsmän som Ramqvist, Dilén etc. och samma har varit förhållandet med rekryteringen från andra sektioner.

Hellas' tennissektion har börjat arbeta för att få upp tennisspelare från "allra tidigaste" åren. Sektionen har alltid haft den motigheten att icke förfoga över egen tennishall eller egna banor av klass. Detta har kanske varit huvudskälet varför icke Hellas blivit en storklubb i tennis. Men det kanske börjar ljusna på det hållet.

Hellas' representation i klubbmatcher och allsvenska serien har icke varit alltför stark. Dock har ju många framgångar kunnat noteras. Detta har emellertid varit mot andraplansklubbar av medelmåttig klass.

Tennissektionens uppgift av i dag är att söka komma upp ur denna klass till svenska andraklassnivån. Därför har sektionen gått in för att genom livligt utbyte med klubbmatcher vinna rutin för allsvenska serien div. II, för att där skaffa Hellas' tennis ett gott anseende.

Med våra nyförvärv Olle och Torsten Johansson, Sjöfelt och vår f. n. bästa spelare Elof Westerberg, som återgått till gamla Hellas, stå vi kanske starkare rustade än någonsin. Sektionen har ytterligare ett par förstärkningar i bakfickan, som kanske kan föra fram Hellas' tennis till ett högre plan.

Sektionen går in för att i allsvenska serien, som börjar i november månad göra en hedersam insats. En del optimister i sektionen sia om seger i allsvenskan men det kunna vi knappast räkna med i år, men hoppas kan man alltid och beslutsamt gå in för den uppgiften.

Sektionen har engagerat tyske tränaren Rott, för att i någon mån bättre på pojkarnas spelteknik.

Den största svårigheten för Hellas' tennissektion, är som i alla andra klubbar spelarnas självgodhet beträffande sin spelstyrka, men vi hoppas att alla gå in för att icke klandra utan arbeta på ett fruktbärande sätt för Hellas' klubbtennis.

Är någon tennisspelare missbelåten med klassificeringen — klandra icke sektionsstyrelsen därför, utan försök genom ihärdigt spelande och tävlande övertyga styrelsen om deras eventuella misstag. Det är många gånger svårt att bedöma segrar och nederlag och därur draga fram spelstyrkan, beroende på ett flertal faktorer. Alltså: Hellas' representationsspelare — gå in för att genom tävlingsresultat nå fram till den avundsvärda positionen att få representera i allsvenskan och andra större klubbmatcher.

Sektionen önskar ingenting högre än att få fram Hellas' tennis till allsvensk klass.

Så till sist väntar sektionen att våra gamla spelare Tore Dahlström, Tage Wisnell, S. Hedlund och Ahlbom skall återvända till gamla gänget och förstärka Hellas' tennis.

Rätta inköpskällan för alla hellener

— är —

BRÖDERNA SANDSTRÖMS SPORTAFFÄR

Norrlandsgatan 31-33 Telefon Växel 23 40 35

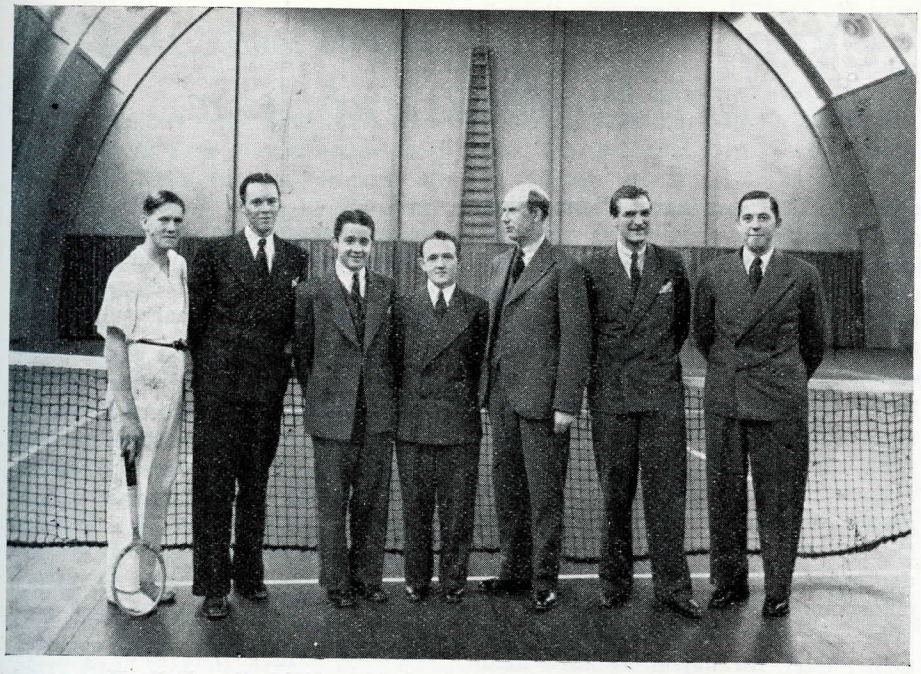

Hellaslaget i Eskilstuna. B. Müller, N. Höghammar, T. Johansson, O. Johansson, E. Westerberg, K. Envall och G. Berglund.

Årets resultat!

Under Hellas jubileumsår har Hellas tennissektion visat en aktivitet som kanske aldrig tillförne.

Här nedan följer i korthet verksamheten:

Klubbmatcher:

Hellas—Nynäshamn ..... 5—5
Hellas—Södertälje ..... 4—6
Hellas—Haga ..... 8—7
Hellas—Nynäshamn ..... 4—5
Hellas—Polisen ..... 3—2
Hellas—Enskede ..... 4—5
Hellas—Handelsbanken ..... 7—3

Vårturneringen i Eriksdalsbadet:

Segrare i A-klassen: Gunnar Holm; B-klassen: Bengt von Zeipel.

Höstturneringen:

Dubbel: G. Karlson—V. Ramqvist; A: O. Johansson; B: R. Sjöfelt.

Sektionstennis: G. H. och Simsektionen kvarstå till final.

Svenska Mästerskapet: Åke Lundqvist och K. Enwall ha deltagit.

Inomhusspel i Atlashallen: 24 spelare ha deltagit i gruppspel.

Sommarspel i Eriksdalsbadet: 24 spelare ha deltagit.

Aktuellt!

HELLAS—ESKILSTUNA 7—3.

Hellas besegrade IFK, Eskilstuna, i Eskilstuna tennishall den 8 och 9 oktober med de klara siffrorna 7—3. Resultatet är för Hellas vidkommande av det hedersamma slaget, när Eskilstuna äro ganska starka. Det blev en blodig revanch för vårt nederlag förra året i allsvenska tennisserien. Elof Westerberg som nu spelar för Hellas får nog till stor del ta åt sig äran att vi vunno. Han slog nämligen Eskilstunas Artberg efter ett klokt och omsorgsfullt spel. Alla grabbarna skötte sig bra. Lördagsmatcherna bleve dock en liten besvikelse, enär de icke spelades enligt uppgjort schema. Med rätta uppställningen då, hade kanske segersiffrorna blivit ändå större. Från matchen kan nämnas att Hellas-spelarna hade svårt att komma till rätta med hallen, men samlade sig väl och vunno i avgörande set.

Resultaten från de olika matcherna följa här nedan.

Resultat:

K. H. Artberg—E. Westerberg 5—7, 3—6.
John Nilsson—O. Johansson 6—0, 3—6, 6—2.
I. Sundin—T. Johansson 6—3, 4—6 1—6.
Roger Pettersson—G. Karlsson 3—6, 6—3, 6—3.
Å. Hellström—R. Sjöfeldt 3—6, 4—6.
G. Landemar—G. Berglund 6—8, 4—6.
Gunnar Svensson—K. Envall 4—6, 4—6.
Nils Larsson—Müller 2—6, 2—6.
S. Andersson/Blomkvist—Ramqvist /Karlsson 3—6, 9—7, 8—6.
Artberg/J. Nilsson—Westerberg/Envall 3—6, 9—7, 4—6.

Sensation!

HELLAS—T. S. K. 3—0.

Skall söndagen den 16 oktober 1938 utgöra en vändpunkt för Hellas tennis? Hellas tennisjuniorer besegrade då sensationellt Tennisstadionklubben i Alvikshallen. Segern var synnerligen övertygande med de förkrossande siffrorna enligt nedan. Hellas lovande juniorer Torsten Johansson och Rune Sjöfeldt spelade övertygande och vi hoppas att de skola utveckla sig ytterligare.

I arla morgonstunden styrde Gurra Carlsson och signaturen kosan mot Alvikshallen med spända förhoppningar för att döma matcherna. När båda första seten avslutats med 6—0, kunde vi icke underlåta att dra på munnen av pur överraskning där vi sutto på domarstolarna.

Men vi skola icke förhäva oss för denna seger, det var självförtroendet

Det finns hos PUB

G. H. *Några ord med anledning av Hellas 30-årsjubileum.*

Tiden rusar i väg med väldig fart och nu ha vi alldeles nyss firat Hellas 30-årsjubileum, ehuru det ej tyckes mig länge sedan vi sutto bänkade på Grand och firade vår tjugofemåriga tillvaro. Fem år i en kamratsammanslutning kan dock vara av stort innehåll: likaväl som vägen bär uppför kan den barka utför och komma mycket att ramla till marken som ej fått tillräcklig stadga. Beträffande G. H. äro vi emellertid lyckliga att kunna konstatera att föreningen, som vid Hellas 25-årsjubileum ej stod på alltför säker mark till följd av litet nonchalant politik från tidigare styrelsers sida, i denna stund är helt konsoliderad och torde åtnjuta helt och fullt förtroende och stor tillfredsställelse från medlemmarnas sida.

Detta kommer till synes i det allt mer och mer stegrade deltagarantalet vid de sammankomster och träffar som G. H. anordnar. Vidare ökas medlemsstocken nu i större utsträckning än vad den gjorde under tidigare år. Ända till för fem år sedan höll sig medlemstalet vid omkring 100. Under de sistförflutna fem åren har emellertid denna siffra ökats till omkring 150 och styrelsen hyser livlig förhoppning om att medlemstalet skall stiga under kommande år i en än raskare takt. Största orsaken till det glädjande stigande intresset för G. H. är otvivelaktigt att finna i våra utfärder med dess skämttävlingar och gemensamma tillvaro under några timmar, vare sig kosan ställes till skidtorpet eller till någon av våra medlemmars sommarstugor. Den inslagna vägen är utan tvivel den rätta och torde också komma att följas av den nu sittande styrelsen.

Under de gångna fem åren har G. H. haft i medeltal sex sammankomster om året. Fasta möten har varit: trekampen med kräftor nere i Eriksdalsbadet, som åtnjutit en rent rekordartad popularitet, årsmötet på Mosebacke i samband med bowling och skarpskyttet på Katarina skyttebana på vårkanten. Erfarenheten har visat, att största anslutningen har varit, då det gällt en utfärd någonstans utom Stockholms hank och stör, med andra ord då medlemmarna få vara med om något nytt, som avbryter mot det gamla vanliga.

Beträffande G. H:s ekonomiska ställning kan sägas att den under alla de gångna åren varit mycket god. Medlemmarna äro i det stora hela mycket ordentliga, då det gäller att erlägga femman till inkasseraren och de som måst strykas på grund av försummad medlemsavgiftsbetalning äro en försvinnande låg procent av medlemsantalet. Då och då har G. H. sträckt en hjälpande hand till någon sektion, evad det nu gällt att hjälpa till med priser eller ge t. ex. torpet en skärv. Största handtaget lämnade vi i år då vi hjälpte Hellas med ej mindre än 400 kr. till klubbrummets möblering.

I år har G. H. kunnat glädja sig åt att ej mindre än tre av dess medlemmar blivit svenska mästare i bowling, nämligen Artur Ringborg, Gösta Bergström och Tor Andersson. Eugen Ahnström har skurit lagrar i simhopp och erövrade svenska mästerskapet förra året i raka hopp.

G. H:s styrelse har de sistförflutna året bestått av Oscar Eriksson, Karl Haglund, Seth Levin, Ernst Sjölander och Nils Sjöbladh. Kalle Hag avgick för två år sedan och ersattes då med Oscar. Som ett försök utgav styrelsen år 1936 en matrikel över G. H:s medlemmar, av vilken ett exemplar kostnadsfritt utdelades till samtliga medlemmar.

Sammanhållningen inom G. H. är det allra bästa och över det hela vilar den äkta gamla Hellasandan. Alla äro trots den tilltagande åldern gossar i själen och njuta vid sammankomsterna som i ungdomens vår åt livet i skog och mark. Vi ha ingen anledning att tro på någon förändring i detta kamratskap utan förmoda att vårt kära G. H. skall föra medlemmarna än mer tillsammans ju mer tiden går och vi bli äldre och äldre och därigenom komma längre bort från de glada dagar vi tillsammans hade i idrottsumgänget i Hellas. Här vill jag passa på tillfället att till medlemmar i G. H. inbjuda varje Hellasmedlem, som är därtill kvalificerad: 30 år med minst fem års medlemsskap i Hellas eller 27 år med 10 års medlemsskap i Hellas.

Och så till sist hälsar G. H. moderklubben och önskar den all lycka och

---

som huvudsakligast vanns den gången av pojkarna.

Vi ha ännu mycket långt kvar för att kunna sätta oss i respekt som god tennisklubb med avseende på juniorer. Nu väntar oss stora uppgifter. Bl. a. skola vi försöka ta nappatag med SALK, Lidingö och Nyköping, som alla ha mycket goda juniorer.

Utmaning har tillställts SALK om klubbmatch inom närmaste tiden och TSK har lovat bjuda returmatch inom kort.

Vi avvakta fortsättningen med vissa förhoppningar.

Resultat:

T. Johansson, Hellas—E. Andersson, TSK, 6—0, 6—2.

R. Sjöfeldt, Hellas—S. Edlund, TSK, 6—0, 6—2.

Dubbel: Hellas—TSK 6—2, 6—3.

HELLENER

när Ni köper sportgrejor kom ihåg den fina inköpskällan

Stockholms Velocipedaffär

Kungsgatan 53 Tel. 11 34 83, 20 02 49

Toröresan 1938.

Utflykten till Ernst Sjölanders sommarställe vid Torö blev en av de mest lyckade i G. H:s historia i trots av att vädrets makter ej voro alltför gynnsamt inställda mot de morgonpigga "gubbar", som kl. 8 på morgonen den 11 september samlades i närheten av Götgatan och Ringvägen för att per bil bege sig av till det hägrande målet. Inte mindre än åtta bilar hade kommit tillstädes, vilka med nästan fyrtiotalet medlemmar susade i väg till de väntande strapatserna ute i havsbandet. Som vanligt vid våra sammankomster var stämningen redan vid starten hög. Sista biten från fastlandet ut till Ernsts holme företogs i en stor fiskebåt, som fick gå två gånger fram och tillbaka innan samtliga resenärer hade fraktats över.

Som vanligt utgjordes det idrottsliga inslaget av lättare gods. Golf och varpa tillsammans med qimpel utgjorde de stötestenar som skulle skilja agnarna från vetet. Att fotbollen ej glömts hemma det säger sig självt. Huruvida värdens gräsmatta for väl av den omilda behandling den fick utstå av "uruguayarna" tillåter jag mig emellertid betvivla. Golfbanan var verkligt bra lagd och tillvann sig allas beundran. Hål nummer 3 låg finurligt placerat bakom en trädklyka, som skulle forceras. De flesta måste här slå en 15—20 slag vilket ju givetvis var mer än smärtsamt, om det sedan visade sig, att man klarade de andra grenarna fint.

Efter tävlingarnas slut intogs som vanligt gemensam frukost ute i det fria. Medhavd mat dukades upp på långbänkar och på matlusten var det ingenting att anmärka. Brodden avsmakade vars och ens förråd, både i fast och flytande form, med sedvanlig smak och föreföll ha späkt sig minst en vecka i förväg. Sture Rödén tillagade en utmärkt stuvning på den svamp en del förståsigpåare plockat på tomten. Han och den andre läkaren i samlingen — Sten Friberg — måste dock själva avprova stuvningen i fråga, innan det övriga sällskapet kastade sig över densamma.

Fotbollens utövare lade ner åtskilliga kalorier värme på sin sport. Även de allra värsta tungviktarna — inga namn om jag får be — arbetade för full maskin. Efter matchen badades i de tämligen svala böljorna. Brodden var värst även härutinnan, och det vete väl katten, om han ännu i skrivande stund gått upp ur vattnet.

När hemfärden företogs bröt solen fram och hemresan i det vackra höstvädret med naturens alla olika färgnyanser i skogen blev underbar.

Till sist återstår det att till Ernst Sjölander framföra G. H:s hjärtligaste tack för hans stora gästfrihet vid denna G. H:s höstträff. Och så ta vi prislistan, som blev som följer:

1. Oscar Eriksson.
2. Herbert Lindell.
3. Sven Holm.
4. Erik Falkhammar.
5. Sune Sollermark.
6. Karl Haglund.
7. Harry Jansson.
8. Ade Hellqvist.
9. Martin Hamrin.
10. Sven Ahlgren.
11. Tor Berneck.
12. Nils Sjöbladh.

S. L.

---

framgång på den idrottsliga vädjobanan och att sammanhållningen inom Hellas skall allt framdeles vara lika strålande som nu i dag — 30 år efter klubbens tillblivande. Ty enighet ger styrka.

Fyrfaldigt leve Hellas!

S. L.

KORT-BLICK PÅ VÅR SENASTE STORSPORT.

Bowlingen har sedan klubbens 25-årsjubileum gått ytterligare framåt. Man kan säga att även denna form av Hellasidrott gått opp i högsta topp. De största framgångarna äro av så pass färskt datum, att det torde vara onödigt att här rekapitulera dem. Närmast föregående storseger var segern i ligan, klass II, 1935—1936 med åtföljande avancemang till klass I. Gästspelet där varade dock bara en säsong, men sällskapet i klass II är också förnämt. Våra SM-tecken tala sitt språk därom.

Förra året anslöts bowlingen till Riksidrottsförbundet och årets SM voro de första officiella. F. n. har Hellas c:a 28 spelare som äro aktiva. Två Hellaslag deltaga i bowlingligan. De göra god propaganda för Hellas i sina nya prydliga klubbdräkter, som äro en nyhet för året, och torde sektionen kunna räknas till en av de största i Stockholm. Sektionen, som är precis hälften så gammal som Hellas, firade sitt femtonårsjubileum med en stor nationell slagning på Östermalmshallen. Tävlingen blev en seger för Djurgårdens bowlingsektion.

För att få grabbarna att med särskilt intresse gå in för träningskvällarna, har införts en individuell liga där alla möta alla. Med det material sektionen förfogar över kunna vi även i fortsättningen vänta oss stora saker av vårt bowlargarde. Good luck!

Georg Sollermark, "Smiling", har blivit stadgad äkta man. Kvinnan som snärjt honom i kärlekens garn hette *Ingrid Lindholm.* Vi gratulera och önska både herrn och unga frun all lycka.

Allt i pälsväg hos

Lindahls Päls-Mode-Affär

Biblioteksgatan 7, Stockholm. - Tel. 10 76 00, 10 76 12

SVEN WALLBOM:

Hellas fjorton somrar i Eriksdalsbadet.

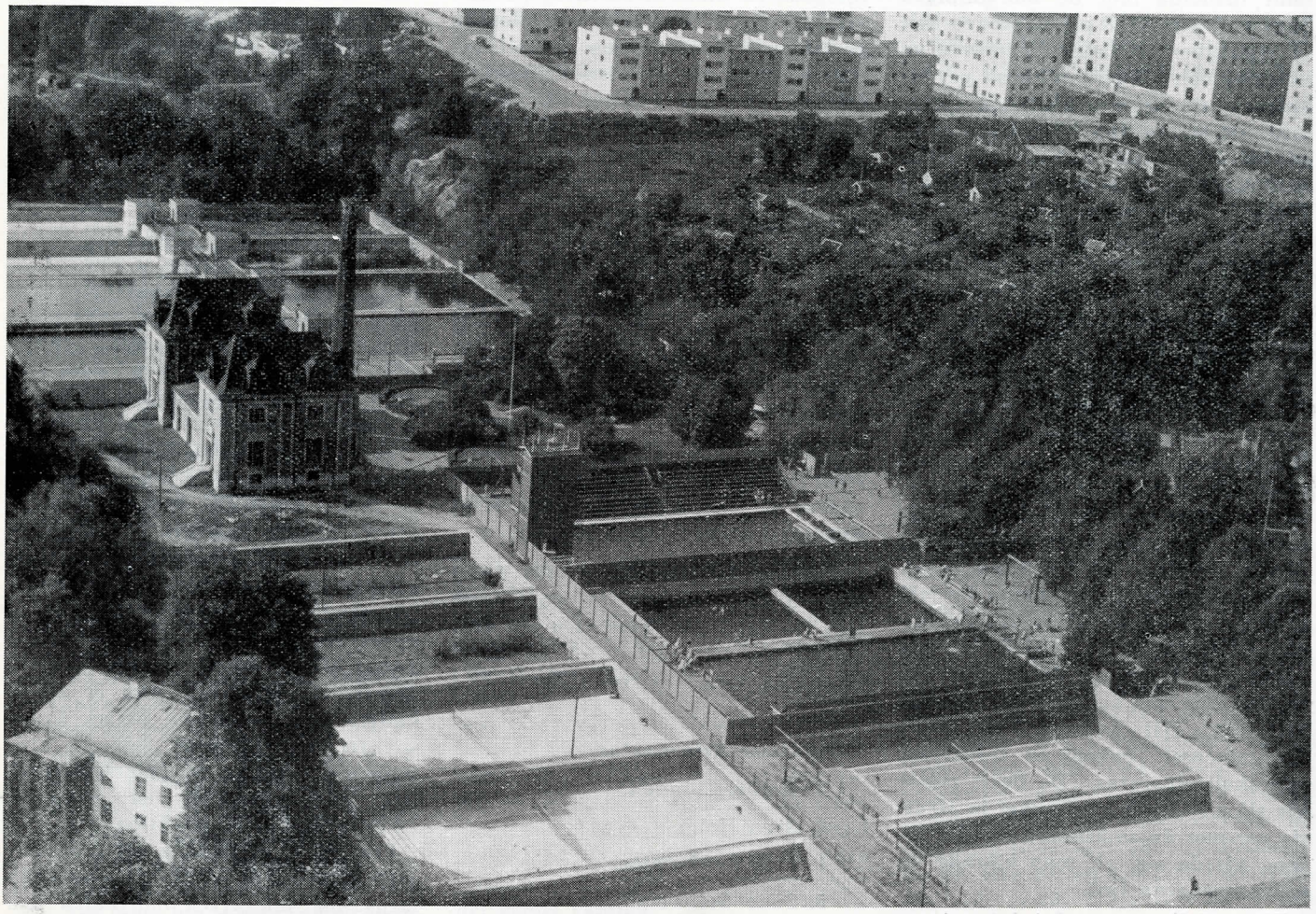

Flygfoto över den försvinnande Hellasidyllen.

Eriksdalsbadet har måhända stängt sina portar för alltid i dess nuvarande form för att i sinom tid återuppstå i en synnerligen förskönad form. Stadens fäder ha redan beslutat att för omkring 3.000.000 kronor skänka stockholmarna och i synnerhet söderborna norra Europas stiligaste konstgjorda bad. Hela det väldiga området från Skanstull i öster till koloniområdet i väster får disponeras för ändamålet, så nog räcker utrymmet till. Det blir en 100 meter lång allmän bassäng, ändamålsenligt avdelad för olika ändamål. Hopparna få sin avdelning, de icke simkunniga sin o. s. v. För tävlingsimmarna bygges ett särskilt simstadion 50 × 18 meter och med läktare för omkring 2.000 åskådare. Vid särskilda tillfällen kan en extra läktare för minst 1.000 personer uppsättas. Detta simstadion ligger några meter högre än den allmänna avdelningen, varför några fula avskärmningar vid tävlingar icke behövas.

Den stora bassängen omgives av en stor sand- och gräsplage men dessutom blir det en jättestor motionsplan för allmänheten och sist men inte minst sju härliga tennisbanor, vilka sistnämnda placeras strax nedanför de nuvarande fotbollsplanerna.

Stadsfullmäktige ha som sagt fattat beslut om detta bads utförande, men de ha däremot ännu ej bestämt tidpunkten för arbetets igångsättande. Det ifrågasättes att invänta arbetslöshetstider men Vanadisbadets enorma succés har nog svängt om stämningen till förmån för omedelbar ombyggnad. Beslut härom kan väntas före årsskiftet. Går beslutet i positiv riktning blir badet troligen stängt nästa sommar och blir i så fall färdigt våren 1940, men det kan också väl tänkas en sommar till i oförändrad form. I sistnämnda fall är det troligt att tennisbanorna på herrsidan börja fyllas med sten från tunnelsprängningen för den nya järnvägen. Det nya badets marknivå kommer nämligen att ligga något under den nuvarande och man vill då begagna tillfällte att få fyllning i bassängerna bekvämt och billigt.

Badets stängning blir en katastrof

i Hellas historia. Vad Eriksdalsbadet betytt för klubbens utveckling kan icke fullt bedömas förrän det icke längre finns till . Det är ingen tillfällighet att Hellas storhetstid började ungefär samtidigt med badets tillkomst och detta gäller naturligtvis särskilt simningen. I Strömbadet, som vi Hellassimmare mest minnas för det vanligen otäckt kalla vattnet, hade vi känt oss undanträngda av de båda då dominerande storklubbarna Neptun och SKK. När vi fingo vårt eget bad växte självförtroendet och det började levereras konkurrens på allvar. Det ser emellertid ut som hellenerna först nu mera allmänt verkligen börjat inse anläggningens enorma betydelse för klubben såväl i fråga om sammanhållningen som ekonomiskt. Hellas har varje år i medeltal erhållit 4.000 kronor i överskott från badet, vilket ju är åtskilligt mer än dubbla inkomsten av medlemsavgifter. Endast ett år, 1928, har rörelsen lämnat underskott. Den ojämförligt största delen av överskottet hänför sig till tennisbanorna, som ehuru primitiva äro helt fullbelagda morgnar och kvällar. Till och med tiden 6—7 om morgnarna är livligt frekventerad.

Det blir vemodigt att se badet slå igen men vi skola inte klaga, det befinner sig verkligen i ett föga representabelt skick i fråga om hygien och ett provisorium kan ju inte pågå i evighet. I det nya storslagna badet blir det möjligheter att på ett eller ett par storevengemang förtjäna in lika mycket som det nuvarande årsnettot, och vi kunna då anordna värdiga tävlingar i motsats till de hittillsvarande av de små förhållanden framtvingade familjetillställningarna. Idyllen får lämna plats för den stora sporten.

Hör nedan följer nu en kort sammanfattning över de viktigaste och roligaste händelserna under de gångna lyckliga somrarna.

1925: Efter mycket spännande förhandlingar, som närmare beskrivas i jubileumsnumret 1933, fick klubben ensam hyra Eriksdalsbadet sedan det ett tag varit fråga om att den s. k. "Simtrusten" skulle administrera detsamma. Första styrelsen bestod av Seth Levin som ordförande och protokollssekreterare. Ivar Sjönander som kassör och jag föreståndare. Suppleant blev Orvar Trolle. Föreståndareskapet sköttes på fritid och för organisationens uppläggande och ord-

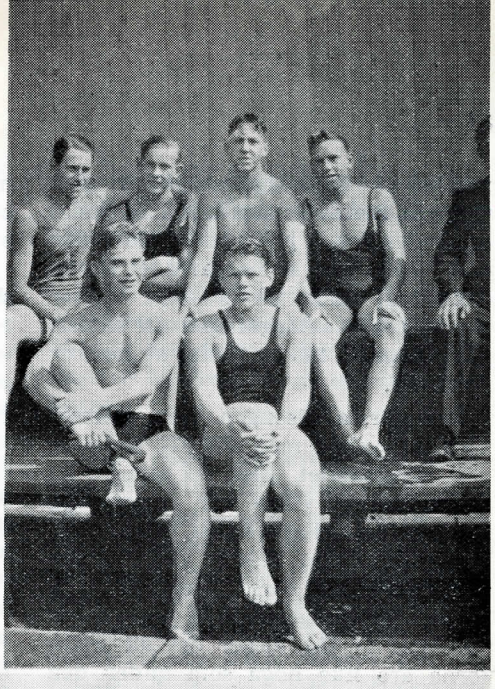

Många Hellassimmare ha fostrats i Eriksdalsbadet. Här ett juniorgäng år 1930. Vi kunna igenkänna bl. a. "Slampen Holmgren", "Lillen" Holm, sedermera A-lagsspelare och landslagsmän i polo, samt Arne Eriksson.

Bild från Simstadion 1930. Grabbarna äro: Tage Pettersson "Kubben", E. Holmgren, "Greven" Björling samt E. Eriksson.

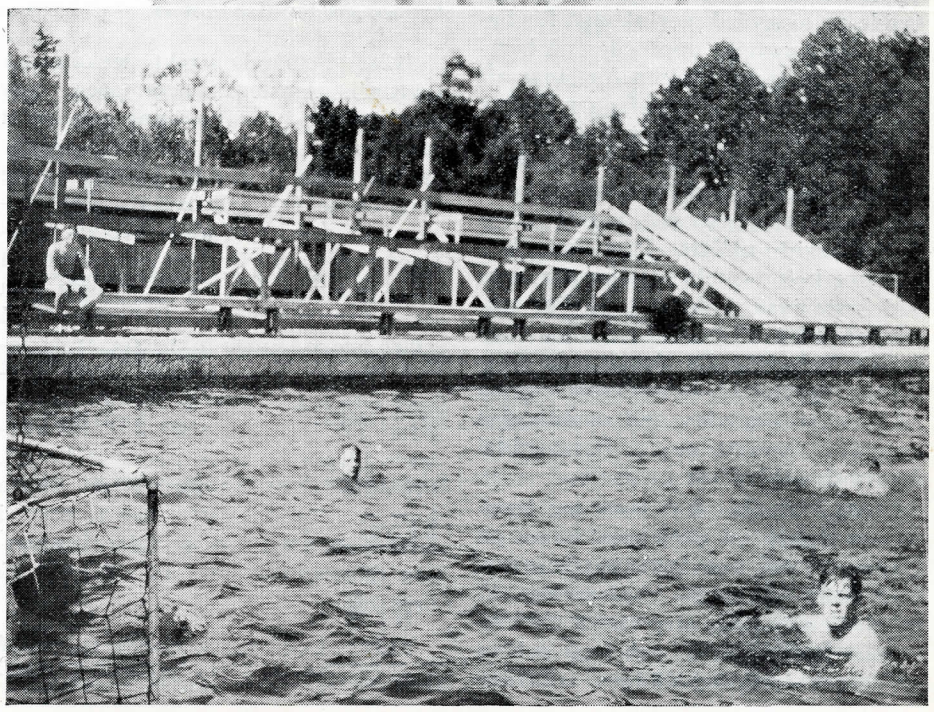

Bild från läktarbygget 1929. I vattnet Allan Högberg och Georg Sollermark. I målet "Mella".

nande av öppningsfestligheter gick varenda timme av semestern åt. Badet öppnades den 2 juli i strålande väder och med tal av borgarrådet Harry Sandberg, som på stadens vägnar överlämnade anläggningen till Hellas. Föreningens talan fördes av farbror Klefbeck.

Den första säsongen blev utomordentligt lyckad med 106.477 badande och överskottet blev ej mindre än 6.400 kronor, vilket var en ofantlig summa för Hellas på den tiden. Till det goda nettot bidrog att arrendet var mycket lågt första året och att vi sluppo försäsongen, då ju frekvensen vanligen är låg under det att utgifterna äro lika höga som under den varmaste tiden. Skådespelet "Guldgrävarhövdingens bortrövade dotter", som på hösten uppfördes för första gången, blev en skrattsuccés av oanade mått beroende på bl. a. att regin fullständigt sprack och att negrerna icke ville finna sig i regissörens anvisningar att guldgrävarna skulle vinna ikastningsdramat. Som simlärare på herrsidan tjänstgjorde Nils Wind och Nils Dahlström och på damsidan May Eliasson och Lillan Gummaelius.

På hösten inlämnades en skrivelse till staden med en del preciserade önskemål, i vilken förslag framställdes om djupgrävning av en bassäng för erhållande av tillräckligt djup för en trampolin.

1926: I styrelsen inträdde Erik Lundkvist som suppleant efter Trolle. Efter framställning från oss förlades simundervisningen för folkskolorna på Söder till Eriksdalsbadet, vilket betydde en avsevärd merinkomst för badet. En torrsvikt uppfördes på herrsidan. Ur årsberättelsen förtjänar att citeras: "Nära 200 personer, varav ungefär hälften kvinnliga, hava begagnat sig av möjligheten att i Eriksdalsbadet avlägga prov för magister- och kandidatvärdigheterna. Hopprovet har härvid utförts från Vattenledningsverkets gamla lastbrygga nere vid Årstaviken under det att djupdykningen måst utföras i Centralbadet eller Strömbadet. På sistnämnda plats gjorde emellertid därvarande ledning allt för att försvåra och omöjliggöra provens avläggande. Borgarrådet Harry Sandberg var promotor."

Redan första året hade jag framkläckt tanken att göra tennisbanor på botten av de oanvända bassängerna, som höllo måtten 36 × 18 meter. Vi begärde och fingo disponera tre bassänger för ändamålet och i var och en av dessa iordningsställdes tennisbanor till en kostnad av kronor 753:96 per bana. De skrovliga cementbottnarna användes i befintligt skick.

Badantalet var 107.308 och överskottet 4.100 kronor, varav på tennis 1.300 kronor. Simlärare på herrsidan voro Ivan Petersson och Nils Dahlström, på damsidan Siri Garpner och May Eliasson.

1927: Som föreståndarskapet blev allt för påfrestande att sköta på fritid infördes från och med tredje säsongen att badchefen skulle vara fast anställd vid badet under sommaren. Gymnastikredskap uppsattes på damavdelningen och ping-pongbord samt en slantvåg på herrsidan. Hellas fick för första gången en skattsedel, slutande på 174 kronor, som vi funno upprörande och klagade, men redan från början ansågos utsikterna för skattebefrielse vara ganska små. 86 handdukar förkommo, vilket var betydligt större antal än åren förut. De flesta av dessa handdukar ha helt säkert stulits, vilken mani tilltagit med åren. Rättsbegreppen när det gäller småsaker äro tyvärr mycket illa utvecklade hos svenska folket. Långa rader av simmare och simmarflickor torde ha dussintals handdukar hemma med namnet "Eriksdalsbadet" invävt. Klubben har numera en utgift på ett par hundra kronor om året genom dessa handduksstölder, som är en av Eriksdalsbadet, få svarta fläckar. Ytterligare en tennisbana anlades men trots detta måste ett stort antal personer, som begärt speltid efter klockan 6 e. m., avvisas. Badantalet var 116.439 och överskottet 5.600 kronor varav 2.000 kronor på tennisbanorna.

1928: Femårskontrakt tecknades i februari. Amsterdamsommaren blev den kallaste i mannaminne och badet besöktes av endast 55.520 personer alltså ungefär endast hälften av de föregående årens badantal. Det ekonomiska resultatet blev givetvis katastrofartat. Badrörelsen lämnade ett underskott på 5.500 kronor, men som tennisbanorna visade ett överskott på 3.000 kronor inskränkte sig årets totalförlust till 2.500 kronor. I styrelseberättelsen konstateras "sedan alla utgifter för årets reglerats äro alla kontanta tillgångar så gott som uttömda". Promotor var borggarrådet Yngve Larson. Harald Mellin gjorde entré i badet som simlärare och Margit Trulsson tjänstgjorde för första gången på damsidan.

1929: Hugo Björk gjorde sin entré som föreståndare för badet och ersatte i styrelsen Ivan Sjönander, som dragit sig tillbaka till sina domäner i Danderyd. Vårt tjat om ett simstadion gav under året resultat. Första juli stod anläggningen färdig och damavdelningen tog en av tennisbanorna såsom ersättning för simstadions bassäng. Stadens kostnader för anläggningen var 60.000 kronor. Staden byggde emellertid ingen läktare, utan en sådan byggde vi för egna medel efter tillstånd av Fastighetsnämnden. Mattis Bergsten gjorde ritningar och fick i uppdrag att utföra läktaren hastigt och lustigt, ty vi skulle den 24—25 juli anordna internationella simtävlingar med fransmannen Jean Tarris som dragplåster. Vi insände, som vi tyckte i god tid, ansökan om byggnadslov till Byggnadsnämnden, men vi hade icke tid att invänta svaret. Dagen före tävlingen fingo vi på förfrågan meddelande att för sådant byggnadslovs erhållande erfordrades en tid av åtskilliga månader och utan byggnadslov fick läktaren icke användas. Vi hade fransmannen med tränare redan här och reklamen var naturligtvis i full gång. Björk och jag hade våra unga livs mest nervösa dagar och slutligen lyckades vi förmå ett par ingenjörer från Byggnadsnämnden att i nåder komma ned och kontrollera läktarens hållfasthet. Dessa ingenjörer ha säkert varken förr eller senare utfört kontrollarbete under liknande stämning. Det blev skrattsuccés från början till slut när Mella samlade ihop badets alla gäster och packade upp dem sektionsvis på läktaren. "Åh-hej" kommenderade Mella och så hoppade den badklädda tillfälliga publiken av alla storlekar och åldrar upp och ned på läktaren. "Nu flytta vi på oss", skrek Mella och så provades nästa bit på samma sätt och efter den utprovningen med levande tyngder blev det aldrig fråga om någon belastning med sandsäckar, som eljest torde vara vanliga metoden. Kontrollanterna hade hjärtligt roligt och vi drogo djupa suckar av lättnad när det konstaterats att hela läktaren stod kvar efter den vårdslösa behandlingen. Kostnaderna för läktaren uppgingo till kronor 3.364:45.

Tävlingarna vid Taris besök blevo mycket lyckade och hur Allan Högberg härunder bedrev språkstudier har tidigare beskrivits i Hellasbladet. I samarbete med Svenska Simförbundet anställde vi Erik Adlerz såsom siminstruktör under sommaren och bröstsimmerskan Brita Hazelius var en av simlärarinnorna. För första gången fick Eriksdalsbadet äran att

bli skådeplatsen för Svenska Mästerskapen och strax därpå även Nordiska Landskampen. Promotor var generallöjtnant J. Åkerman.

På grund av att Östermalms Tennisstadion byggdes denna sommar blevo tennisspelarna där husvilla och för att bereda sina medlemmar spelmöjligheter lånade Stockholms Allmänna Lawntennisklubb Hellas räntefritt 6.000 kronor för anläggande av två tennisbanor på herrsidan.

Badantalet var endast 84.101 och badrörelsen lämnade ett underskott på 3.500 kronor, men tennisen lämnade i stället det storartade överskottet av 4.200 kronor, varför rörelsen i sin helhet lämnade ett överskott på 700 kronor.

1930: Entrén vid Ringvägen kom till och elektriskt ljus infördes i kassan och serveringskiosken. Alla större simtävlingar höllos i Utställningens simstadion i Djurgårdsbrunnsviken. Birger Malm avgick ur styrelsen och Einar Johansson började under sommaren med extraarbete. Promotor var direktör K. E. Ringholm.

Antalet badgäster var 122.418, nytt rekord. Överskottet blev 6.200 kronor, varav på tennis 4.300 kronor.

1931: Hugo Björk reste utomlands och ersattes i styrelsen av Yngve Elmgren. Föreståndare blev Sven Bergström, som just kommit hem efter flera år i Sydamerika. Vädret var kallt och regnigt och badet hade endast 93.939 badgäster. Stadionchefen Erik Bergvall var promotor. Alla större tävlingar i Stockholm höllos i Eriksdalsbadet.

Tennisen lämnade ett överskott av 4.700 kronor och badrörelsen ett underskott av 2.200 kronor, varför årets överskott blev 2.500 kronor.

1932: Los Angelessommaren var exceptionellt varm och vacker, varför nytt badrekord noterades med 130.749 badande. Sven Montan, som återkommit efter några års sejour i Visby, var föreståndare och borgarrådet Harry Sandberg promotor. 2—4 september anordnade Hellas en större höstfest med många besökare trots att det som vanligt vid Hellas tillställningar i badet regnade. Anordningarna med belysning, särskilda dansbanor m. m. voro emellertid mycket kostsamma. Inkomsterna belöpte sig till 5.200 kronor och utgifterna till 100 kronor mindre och ändå hade Mella på en dag tiggt ihop hela kontoret fullt med vinster till lotteriet. Badrörelsen lämnade ett överskott på 2.000 kronor och tennisen 2.900 kronor, tillsammans alltså 4.900 kronor.

1933: Nytt femårskontrakt tecknades med något höjt arrende för tennisbanorna. Klorreningsanläggning installerades och grunda dambassängen fick ny botten. Sandtvätt för filterbassängerna utfördes under fem veckor av arbetslösa medlemmar. Vi försökte klara oss utan särskild föreståndare, vilket emellertid icke utföll väl. Till gymnastiktruppen "Vikingarna" upplåts för träning en av de tomma bassängerna och boxningsklubben Örnen fick träna i en annan ledig bassäng. En förening för dragkamp fick även tillstånd till träning inom badets område. Timpriserna för tennisbanorna sänktes och en expeditionskiosk inköptes. Stenmjölsbanan kom till detta år för en kostnad av kronor 1.400:75. Den dåvarande tennisledningens uppskattning av denna ansträngning att skaffa en acceptabel bana åt klubbens spelare tog sig uttryck i ideliga klagomål över banans lösa beskaffenhet första sommaren. Till slut gick jag stora omvägar för att slippa höra tjatet, när i alla händelser ingen lämplig åtgärd kunde anvisas. Antalet badgäster var 121.005 och överskottet blev 1.900 kronor varav endast 500 kronor på tennis. Promotor var rektor Nils Lundkvist.

1934: Karl Lagerquist inträdde i styrelsen och Sven Bergström återkom som föreståndare för badet och Knut Wallbom som chef för tennisbanorna. Ej mindre än 863 prov för det nyinstiftades simborgarmärket fullgjordes, som gav klubben en inkomst av 450 kronor. Promotor var fotbollsgeneralen Anton Johanson. Badantalet var 112.219 och överskottet på tennis 3.700 kronor under det att badrörelsen lämnade ett underskott på 400 kronor. Polospelarna tränade kl. 7 varje morgon, varpå de blevo svenska mästare i augusti för första och hittills enda gången.

1935: Ernst Sjölander gjorde entré i styrelsen och antalet badgäster var 191.561. Badrörelsen lämnade ett överskott av 600 kronor och tennisen 4.500 kronor.

1936: Nisse Dahlström blev intendent och antalet badgäster var 114.358. En badmintonbana anlades på prov men frekvensen blev mycket ringa. 190 kandidater och 117 magistrar korades, vilket säkerligen är rekord för Sverige för ett och samma bad. Detta resultat länder simlärarpersonalen Marianne Berglund, Märta Andersson, Evald Holmgren och Ragnar Johansson till stor heder. Promotor var förste folkskoleinspektören Bror Jonzon. Överskottet blev 6.000 kronor varav från tennisen 3.600 kronor.

1937: Birger Malm tog säte i styrelsen såsom representant för Hellas överstyrelse. En nyhet för året var morgongymnastik anordnad av Gymnos och Dagens Nyheter. Den vid Berlinolympiaden använda ställbara svikten, som av greve Folke Bernadotte af Wisborg skänkts till Svenska Simförbundet, uppsattes i badet till stor glädje för hopparna. Vid Nordiska landskampen 14—15 augusti uppställdes en särskild ståplatsläktare, men trots detta var det mycket trångt om utrymmet. En höstfest anordnades av Hellas 3—5 september, av vilken emellertid det ekonomiska resultatet blev klent. Sommarvädret var lysande, särskilt i augusti, och antalet badgäster, 143.812, var långt bättre än tidigare rekordet. Överskottet blev också rekordmässigt, 6,900 kronor. Av detta kommer 3.150 kronor från badet och 3.750 kronor från tennisen.

1938: Nils Dahlström fortfarande intendent och inga större händelser inträffade. Promotionen förrättades av farbror Klefbeck. Antalet badgäster var 105.652 och överskottet på tennis blev omkring 4.000 kronor under det att badrörelsen gick ungefär jämnt ihop. När portarna definitivt (?) stängdes omkring den 1 oktober sedan klubbmästerskapen i tennis genomförts hade under de 14 Hellassomrarna badet serverat 1.515.559 bad motsvaraned ett medeltal av 108.254 per säsong. Hellas överskott belöper sig till 55.100 kronor, varav på badrörelsen 12.600 kronor och på tennisbanorna 52.500 kronor. Eriksdalsbadsepoken är slut. Leve det nya Eriksdalsbadet!

Nästa nummer av Hellasbladet utkommer till jul. Manuskript böra vara redaktören tillhanda senast den 6 december 1938.

Red.

Till Hellasbladets jubileumsnummer har våre säkre orienterare m. m. Runo Rosén bidragit med nedanstående reseskildring, som vi hoppas skall intressera våra ärade läsare.

En sommarresa till Alperna.

Utsikt mot Schreckhorn på vägen till Faulhorn.
Foto: R. Rosén.

Någon gång i slutet av juni bestämde jag mig för att resa till Schweiz och Alperna, och en av de första dagarna i juli gav jag mig i väg. Jag hade skaffat mig ett s. k. generalabonnement för de schweiziska järnvägarna för 15 dagar. Det kostar c:a 58 kr., och på det får man resa så mycket man hinner och har lust runt om i landet. Det är ju ett ganska humant pris i det dyra Schweiz, och bor man sedan i vandrarhem, som jag gjorde, behöver det inte bli så dyrt. Vandrarhemmen i Schweiz äro i allmänhet mycket trevligt inredda; de flesta ha t. ex. elektriska spisar. På vandrarhemmen kommer man dessutom i kontakt med folket på ett helt annat sätt än om man bor på hotell, som ju i Schweiz är mycket dyrbart. Personer över 25 år gamla mottagas dock ej på de schweiziska vandrarhemmen, såvida de ej äro ledare för yngre.

Jag får nöja mig med att berätta endast ett par episoder från resan. Redan från början hade jag satt som mål att om möjligt bestiga Mont Blanc, Europas högsta berg, 4.807 m. Innan jag försökte mig på med denna uppgift, ville jag dock pröva på lättare saker. Början gjordes med Pilatus vid Vierwaldstättersjön. Däruppifrån lär man ha en hänförande utsikt över en stor del av norra Schweiz. Jag såg dock inte mycket av detta, ty det var dimma och regn hela vägen. På toppen var det + 2 grader, men det hindrade inte, att de flesta människorna kommo i sina fina sommarkläder och med paraply på en bergstopp, som är lika hög som Kebnekajse. Det går nämligen en kugghjulsbana upp till toppen, och naturligtvis hade alla åkt med den.

Efter ett par dagar kom jag till Wengen, den bekanta vintersportorten. Jag hade tänkt bestiga Jungfrau, men vädret var det sämsta tänkbara, varför jag gick över en fjällrygg till Grindelwald i sällskap med en schweizare. På passhöjden Kl. Scheidegg, en hållplats vid Jungfraubanan, köpte jag ett par vykort. Damen som sålde dem, berättade att hon i kikare sett två italienare störta ned från Eiger Nordwand. Denna bergvägg reser sig i det närmaste lodrätt 1.800 m. till 3.975 m. ö. h. och har kostat många människor livet. Enbart i år ha 12 alpinister omkommit där. När jag på återresan till Sverige var i München, såg jag på tidningarnas löpsedlar jätterubriker om att 4 tyskar efter 52 timmars klättring lyckats nå toppen. Man frågar sig, vad det skall tjäna till att utsätta sig för sådana risker, helst som det är tämligen lätt att nå toppen från andra håll. Förklaringen är väl den, att det ej finnes några obestigna toppar kvar i Alperna, varför man får försöka med att välja de svåraste vägarna för att skaffa sig ära. På nedvägen från Kl. Scheidegg gingo vi utmed foten av Eiger, som verkligen var skräckinjagande. Där störtade oavbrutet ned sten, snö, is och vatten i väldiga mängder. Råkar man ut för sådant, hjälper det inte hur skicklig bergbestigare man än är.

Den enda verkligt alpina bergklättring jag hann med under min vistelse i Alperna, gjorde jag dagen därpå tillsammans med nyssnämnde schweizare. Han tade talat om för mig, hur livsfarligt det var att bestiga några högre toppar utan förare, men trots detta följde han med på en ganska riskabel tur. Vi hade först gått upp på en topp, Faulhorn, c:a 2.650 m. ö. h., vilket var en enkel promenad, alltför enkel tyckte vi båda, varför jag mera på skämt föreslog att vi skulle försöka med en annan topp i närheten, som verkligen föreföll mycket svår att bestiga. Till min stora förvåning accepterade han förslaget. Det gick bättre än väntat; berget var söndervittrat, varigenom det var lätt att få fäste, men det var också lätt för stenarna att lossna. När vi kommo upp på kammen, var det ett lodrätt stup på 1.000 m. på andra sidan, och där fingo vi gå och balansera eller krypa på kanten några hundra meter. Då och då vickade någon sten till, men det blev lyckligtvis inte mer. Värre var det nedvägen, därför att min stora ryggsäck tog emot då jag klättrade framlänges, och att gå baklänges tog för lång tid, allrahelst som schweizaren hoppade omkring som en get. Han hade ingen ryggsäck och tycktes överhuvud taget inte ha något utpräglat sinne för nivåskillnader. Det kändes en smula enerverande att behöva luta sig framåt, då det var några hundra meter nästan lodrätt till fast mark. Vi kommo dock lyckligt och väl ned. Här hade alltså denne man ideligen talat om, hur farligt det var att gå utan förare; följaktligen hade han i hela sitt liv inte varit så högt som denna dag, emedan han ej haft råd att anlita förare. Men å andra sidan resonerade han som så, att vad jag kunde utföra, det kunde han också; jag var ju från Stockholm och hade ju inte ens sett Alperna förr. Han behövde alltså en låglandsbo till hjälp

för att upptäcka, att han var en utmärkt alpinist.

Från Grindelwald fortsatte jag till Genève, därifrån med buss till Chamonix. Det var skyfallsliknande regn under hela bussresan, och det bådade ju inte gott för bestigningen av Mont Blanc. I Chamonix var infartsvägen delvis bortspolad av vattenmassorna och i många trädgårdar låg det meterdjupt med sand och grus förutom enstaka stora stenblock. Det var på kvällen jag kom dit; följaktligen måste jag vänta med förberedelserna till nästa dag. På hotellet där jag tog in, sade jag, att jag skulle bestiga Mont Blanc dagen därpå. Man log ett mångtydigt leende och sade, att ingen lyckats bestiga berget under de föregående 2 veckorna på grund av det dåliga vädret. "Det blir fint väder i morgon", sade jag då, dels för att jag trodde det, dels för att jag inte hade tid att stanna i Chamonix. Nästa morgon regnade det fortfarande, men jag gick till fjällförarnas byrå för att få reda på litet om vägen för uppstigningen. Där påpekade man mycket riktigt, som jag hade förmodat, att det var livsfarligt att gå upp på Mont Blanc utan förare. Det var jag ändå inte så säker på, men jag förstod, att man borde vara åtminstone två för att övertvära en ganska sönderbråkad jökel på c:a 2.800 m. ö. h. Men var få tag i den man, som var villig att gå genast. På hotellet funnos många, som ville upp, men ingen som vågade i det vädret. Jag vände tillbaka till byrån och råkade då på en man från Strassburg, A. Reitz, som var villig att göra försöket men med förare. Han såg mycket stabil och säker ut och påstod, att han var mycket fjällvan och i god form. Han kände personligen en förare vid namn R. Ravanel, och denne lyckades vi omsider få tag i. Vi satte genast i gång med att skaffa den utrustning vi behövde, men då detta var klart, ville de två fransmännen helst vänta till nästa dag för vädrets skull. Jag lyckades dock övertala dem att starta på eftermiddagen.

Vi foro med linbana till 2.500 meters höjd, och mycket riktigt började solen skina däruppe. Efter ett par timmar kommo vi till det "hotell" på 3.050 m., där vi ämnade ligga över natten, "Hotellet" var ett ruckel byggt på en klippspets, som stack upp ur jökelmassan, och där bodde ett äkta par, som hörde till det smutsigaste jag sett. Bränslet var tydligen för dyrt, för att man skulle ha råd att smälta snön till tvättvatten. Jag undrar för övrigt, hur många man det behövts för att transportera kvinnan, som säkert vägde sina modiga 120 kilo, över jökelsprickorna.

Kl. 2 på natten gåvo vi oss i väg i det bästa tänkbara väder, fullmåne, vindstilla och några grader kallt. Djupt under oss sågo vi ljusen glimma i Chamonix, och ovanför oss glänste fjälltopparna i månskenet. Det var en skara på ungefär dussinet män, som gingo i gåsmarsch uppför fjällbranten. De flesta hade legat däruppe och avvaktat bättre väder. Karavanen tänjdes dock snart ut, ty Reitz behövde pusta ut tämligen ofta. Det var verkligen rätt tråkigt att behöva gå så långsamt för den, som hade friska krafter. Föraren Ravanel tyckte tydligen detsamma, att döma av den ständigt hårt spända linan mellan honom och Reitz. Så småningom kom det fram att Reitz hade något fel på luftrören, och sådant är ju ej vidare lämpligt vid fjällbestigning. Det var sålunda med blandade känslor jag såg större delen av sällskapet avlägsna sig mer och mer. Vid sjutiden på morgonen nådde vi det gamla observatoriet Vallot på 4.300 m., som kanske en del av läsarna erinra sig från filmen "Storm över Mont Blanc". Observatoriet finns ej längre kvar, utan på dess plats står, enligt vad jag sett i pressen, sedan några veckor ett härbärge av aluminium. Detta skulle invigas med pomp och ståt av ett par franska ministrar, men de måste ge upp försöket att nå dit, trots att de hade ett fyrtiotal förare till sitt förfogande. De hade då väntat på gynnsamt väder i flera veckor, så man måste säga att jag hade tur, som kom upp utan att behöva vänta alls. Ravanel ville ogärna taga med Reitz till toppen, emedan han ansåg det riskabelt. Men denne var påstridig trots sitt då ganska ömkliga tillstånd. Märkligt nog tycktes han sedan få nya krafter på vägen mot toppen, varför vi nådde den kl. 9 på morgonen, föregångna endast av två tyskar.

Mitt mål var nått utan större strapatser, och här stodo vi alltså i strålande solsken och njöto av den underbara utsikten. D. v. s. man skulle nog ha njutit mer, om luften ej varit så tunn. Den gjorde, att man fick ont i huvudet och blev en smula ostadig på benen. Dessutom var det c:a 15 grader kallt och hård vind. 3.800 meter under oss låg Chamonix, och på sidan, åt öster, stupade berget tvärbrant ned minst lika mycket på den italienska sidan. Sett från Chamonix förefaller högsta toppen på Mont Blanc att vara en rund kulle och ej alls så imponerande som många toppar runt omkring. Toppen utgöres av en jättestor snödriva, som sträcker sig

Nedan artikelförfattaren på Mont Blanc.

T. v. I fjällets värld, 4.300 meter över havet.

T. h. Chamonix. I bakgrunden Mont Blanc.

Chalet Hotel der Grands-Mulets 3.050 m. över havet.

Foto: R. Rosén.

i riktning NV-SO. Efter en kort stund började vi nedstigningen, som på sätt och vis blev mera krävande än uppstigningen, ty Reitz var så trött i benen, att han föll vid vart eller vart annat steg, och desto tröttare blev han naturligtvis. Då vi kommo ned i lä, började solen bränna oerhört, varigenom snön tinades upp, så att man sjönk ned till knäna. Då och då störtade någon lavin ned från branterna runt omkring. Det var som ett fruktansvärt åskmuller, trots att det i allmänhet var flera km. avlägset. På en plats stodo iskuber med något hundratals meters sida i skarp lutning rakt ovanför oss. Under snön höjde sig på kanske ett par kv.-km:s yta väldiga isblock från dessa jättekuber, som störtat ned i dalen. Passagen genom detta område anser jag var långt riskablare än färden över jökelsprickorna, ty det fanns ingen möjlighet att rädda sig, om en sådan lavin kom nedstörtande. Vid ett tillfälle råkade jag förlora fotfästet i den lösa snön och började rutscha i väg mot en jökelspricka, som gapade nedanför. Jag var rädd, att jag genom min tyngd skulle draga de andra med mig i fallet, men lyckligtvis hade de gott fäste och voro påpassliga. Annars hade vi alla tre försvunnit ned i jökelns innandöme, liksom tre italienare gjorde där några dagar senare.

Vid tvåtiden på eftermiddagen kommo vi äntligen tillbaka till "hotellet", Reitz var då alldeles utmattad, och råddes av Ravanel att stanna där över natten. Det ville han dock ej gå med på, varför vi efter några timmar fortsatte till linbanestationen. Jag måste verkligen beundra Reitz för den otroliga energi och framåtanda han visade trots sin utmattning. Han erkände sedermera, att han ej hade trott, att det skulle vara så ansträngande att bestiga Mont Blanc. Vi hade ej löst returbiljett för linbanan, och då jag ansåg det för dyrt att köpa ny biljett, tog jag tillfället i akt att få litet motion genom att springa ned till Chamonix. Det låter kanske skrytsamt, men faktum är, att för en något så när tränad person är Mont Blanc-turen ej särskilt ansträngande, allraminst i det tempo, jag hade måst hålla. Var och en som gått i fjällen vet, hur tråkigt det är att behöva gå mycket saktare, än man själv finner lämpligt. Det kändes därför riktigt skönt att få sträcka ut ordentligt. Jag tyckte för övrigt att jag borde tillryggalägga hela sträckan till fots åtminstone i ena riktningen. Ravanel påstod att rekordet lär vara 11 ½ timme upp och ned, och det rekordet sattes, innan linbanan kommit till. Nu fara alla med linbanan upp, och de flesta vända för övrigt där och fara ned igen.

Från Chamonix for jag till många kända platser i Alperna, men ingenstädes fann jag något, som imponerade så som Chamonix med Mont Blancmassivet. På ingen annan plats i Alperna finner man sådana nivåskillnader och ej heller sådana snö- och ismassor som där. Mont Blanc framstår därför för mig i dubbel bemärkelse som toppunkten på resan.

Runo Rosén.

SIMA:

Blick på simningen.

Det ställes anspråk på Hellas simsektion av i dag. Både av idrottssammanslutningar och allmänheten. Göra vi själva detsamma? Då man kommit utöver förmågan att leka idrott, fästes uppmärksamheten på prestationerna. Dessa bliva först en sporre till att vilja gå än längre, men när så maximalprestationen för tillfället är uppnådd, inträder ett avbrott i utvecklingen som betraktas såsom en tillbakagång. Är detta riktigt? Man kan ej ständigt bara gå framåt, uppåt. Då vi voro som bäst voro konkurrenterna nere i en vågdal. En viss växelverkan mellan de stora simklubbarna har framträtt i många år. I dag jag, i morgon du. Men ingen av oss har anledning till att se morgondagen an med dyster blick. Ty ytterst hänger det ej på huru många mästerskap o. d., som bärgas hem i klubben. Visst är detta mycket glädjande i och för sig, och varje klubbgrabb strålar hänfört upp av framgången, men huvudsaken är dock att vår simavdelning arbetar och arbetar på rätt sätt.

Se på de våra en onsdagskväll i badet. Sammanhållningen är god, trots att man saknar en del välbekanta ansikten som tidigare alltid lyst upp kvällarna. I stället komma många nya till. Själva ha vi ju en gång varit nya i klubben, känt oss för undrande och trevande, för att till sist helt naturligt smälta samman med gänget. Var lugn för att man känner inom sig då man anammas i Hellasfamiljen. Om så ej sker, var säker på att felet ej ligger hos "familjen".

En ny generation simmare och ledare håller på att växa fram. Är du äldre och gammal på platsen, se ej ned på den unge grabben för det. Denne blir ändå till sist din överman. Ibland dessa unga idrottsmän finnes det mången som har förutsättningar för att gå långt i simningens svåra konst. Konsten ligger även uti att ej enbart snudda vid framgången, utan att viljestarkt gå in för en samlande uppgift. Var man kommer underfund med vad som bäst passar honom. De flesta börja som all round simmare, men då krafterna växa till blir det en viss specialisering. Detta är nödvändigt för den som vill komma med goda resultat. Det är endast de lysande undantagen som kunna konsten att behärska de olika simsätten. — Är man ung och frisk, har spänst och vilja, så kommer framgången. Låt mig nämna några exempel.

Allan Högberg hittades som en skojfrisk grabb i Eriksdalsbadet. Då vi kommo inomhus i Centralbadet var han nästan farlig för den allmänna badsäkerheten genom sina puts. Men han kunde simma gott, i proportion till sin längd. När han befanns värdig att räknas med som simmare, slutade skojet upp och det blev träning av. Han var snabb, blev bröstsimmare, hamnade även till sist i pololaget. Där blev han en bra spelare och till sist svensk mästare. Georg Svensson-Sollermark som var större och starkare fick smörj av Allan vid uttagningarna till 20-manna. Georg var ledsen över de klena resultaten. Men han gick med allvar in för sin uppgift. Ett tiotal mästerskap blev till sist resultatet, förutom äran att tidvis betraktas såsom landets bästa polospelare. Evald Holmgren har visat större intresse som polospelare än som simmare. Med sin kraftiga arm och goda blick för spelet har han vuxit med uppgiften. Lillen Holm var ju bröstsimmare från början, men har i polo visat en intuition för de snabba tillfälligheternas detaljer, som är strålande. Och ändå verkar han så lugn. Dessa, och några till, kunde Olle Östergren få att träna intensivt ett år. Man träffades om morgnarna i Eriksdalsbadet, gjorde skogspromenader på söndagarna, höllo endräktigt samman. Saken var klar, polomästerskapet bär-

Hellas gillar Jong

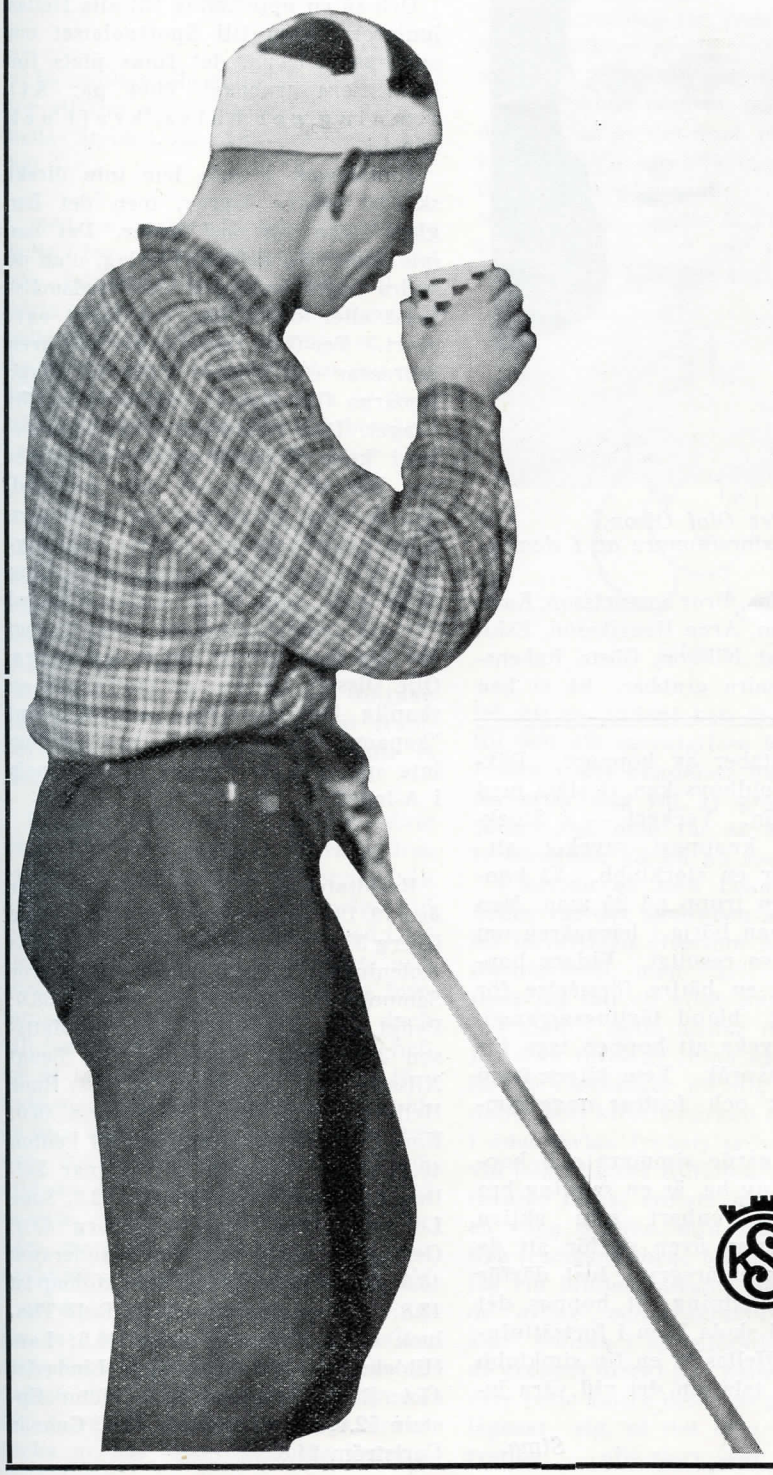

Efter en ansträngande tävling, vid målet smakar det gott med rykande varm Jong — mästersoppan i en tärning. **Hellaspojkar** känner den drycken och uppskattar den. En termos med hett vatten i ryggsäcken, en Jong och några härliga smörgåsar — det blir kalasmål det.

15 öre

konsum

Det unga simmarhellas.

De bästa simjuniorerna i sommarens tävlingar, både i Stockholm och i landsorten, har utan tvivel varit Arne Johansson och Tage Löfgren. De ha bägge deltagit med skiftande framgångar i sådana stortävlingar som tjeckiska landskampen, DM och SM. Med vad resultat ha vi läst i dagspressen och i föregående Hellasblad.

Nästa år får senioravdelningen ett värdefullt tillskott i Arne, Tage, John Rydell och Tage Lind m. fl., då det i år är det sista året, som dessa grabbar äro juniorer i simning. De komma säkert att sköta sig lika bra bland seniorerna som i junioravdelningen.

Nu kanske någon undrar om Hellas sedan har några juniorer kvar? För att skringra alla tvivelsmål, så behövs endast att man går ned till Sportpalatset en onsdagskväll. Där kan man få se en syn som kan fröjda vilken gammal Hellas-grabb som helst. I en tävlan som t. ex. 50 m. fritt, förresten en mycket populär gren, kan man se minst sex fulla heat. Banorna äro sex till antalet, 6×6=36. Cirka 30—40 stycken grabbar i åldern 13—18 år kan man då få se i vattnet. Visserligen uppnås ej alltid så goda tider, men gnistan och viljan finnes hos dessa grabbar. De gå in med all kraft och energi för att nå ett bra resultat och pressa ned sitt föregående. Bland de som i framtiden säkert komma att låta höra av sig äro: Ingvar Eklund, Rune Gustafsson, Hans Berglind, Rune Öberg, Lennart Carlsson, Tage Gustafsson, Bert Lindström, Gunnar Sulling, Gerhard Jansson, Rolf Gestblom, Erik Westerberg, Hans och

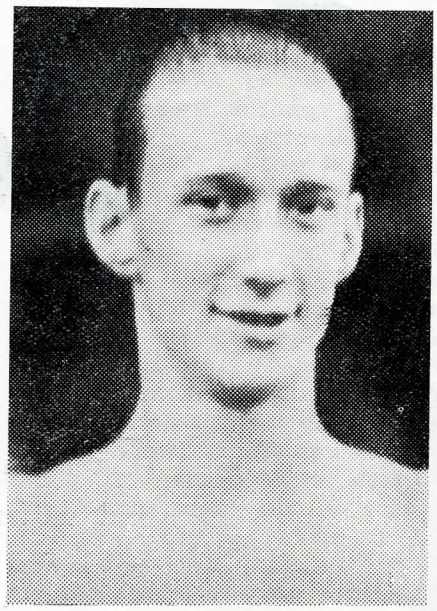

Per Olof Olson, hellensk storsimmare av i dag.

Bengt Ahlenius, Bror Samuelsson, Karl-Erik Sundman, Arne Henriksson, Eskil Rickan, Bengt Nilsson, Gösta Rubensson m. fl. andra grabbar. Så vi kan säga: Vi ha material att bygga vidare på.

Gamle mästersimmaren "Colle" Jernström, som drivit fram så goda simmare som Per-Olof och Arne Johansson, står fortfarande till tjänst med råd och upplysningar i den ädla konsten att taga sig fort fram i vattnet. Dessutom har Svenska Simförbundet tagit initiativ till en kurs för utbildandet av instruktörer i crawl. Vi ha anmält en del Hellasgrabbar. När de blivit utbildade komma dessa säkert att assistera Jernström i hans kall att få fram goda simförmågor inom Hellas.

Och så en uppmaning till alla Hellas juniorer: Kom till Sportpalatset om onsdagskvällarna, det finns plats för ännu flera grabbar! Tänk på: **Att simning ger hälsa, kraft och mod!**

Juniorlaget i polo har inte direkt skördat några lagrar, men det har gjort ifrån sig med heder. Det har inte varit några braknederlag, utan de andra lagen ha segrat med uddamålsvinst eller också har det blivit oavgjort. Per-Olof och Rune Lövgren exercerar och i deras ställe ha bägge Runarna Gustafsson och Öberg inträtt i laget. Den senare har visat goda anlag i "keeper"-facket och Rune Gustafsson har skött sig bra som forward, men behöver lägga mer krut i skotten. I laget har dessutom spelat: John Rydell, vilken blir bättre och bättre, Finn Widestedt, som förut spelat forward men nu spelar back, Tage Löfgren, som när han visar ettrigt humör spelar bra, Olle Olsson, vilken har skaffat sig en skaplig bollbehandling, och till slut "kaparn" Arne Johansson, som när han inte spelar i juniorlaget brukar spela i A-laget.

Eruts.

Resultatet av 50 m. fritt för juniorer den 19/10: Rune Gustafsson 33.1; Rune Öberg 33.5; Gunnar Olofsson 34.2; Hans Ahlenius 35.8; Eskil Rickan 36.0; Bror Samuelsson 37.6; Nisse Törner 38.0; Bengt Blomstergren 38.0; Arnold Mattsson 38.9; Bengt Ahlenius 39.0; Bengt Nilsson 39.8; Lennart Lilja 39.8; Rune Hellgren 40.0; Gösta Rubensson 40.0; Karl Erik Sundman 40.0; Evert Penton 40.4; Gösta Samuel 41.0; Gunnar Sulling 42.7; Karl Erik Lövman 42.8; Sune Lundgren 43.0; Karl Liljeberg 43.0; Gerhard Jansson 43.3; Rune Andersson 43.5; Bengt Lööv 43.6; Bertil Holmqvist 43.8; Nisse Andersson 44.2; Rolf Tholuck 45.3; Kalle Svensson 46.6; Lars Hildebrand 47.0; Lennart Lindqvist 47.4; Bertil Elmgren 51.7; Victor Epstain 52.4; Stig Törnblom 53.5; Gunnar Carlström 64.0.

---

gades hem. Detta går att ordna ännu en gång. Äldre och yngre spelare kunna samsas om den uppgiften.

Klubbarnas stora slagnummer, tio-, tjugo- och femtiomannasimningar, måste vi ägna en allvarlig tanke. Flertalet som kunna aspirera på en plats i lagen, göra även så. Men en och annan god simmare tycker någon gång att det ej gör något om han klickar. Men det är just vad det gör. Ty med vårt bästa folk i lagen ha vi stor chans att segra. I fjolårets 50-manna fingo vi en snopen tredjeplacering, då vi med våra bästa samlade hade kunnat vunnit. En sådan uppmärksammad seger kan sprida en glittrande känsla in i de egna leden som rycker mången trögmåns med sig. Det giver visserligen glans åt klubben utåt, men framför allt giver det en glädjande värme inåt.

Vårt simhoppargarde just nu är gott, både i förmåga och antal. Det sista är relativt. Här är man ej bortskämd med stora staber av hoppare. Räknar vi våra oldboys kan vi ståta med ett tiotal män. Vackert — i Stockholm. Men knappast mycket att framhålla för en storklubb. Vi kunde gott ha en trupp på 25 man. Men här måste man börja i barnaåren om det skall bliva resultat. Vidare hoppas man på en bättre förståelse för simhoppning bland tävlingsarrangörer, som tycka att hoppen taga för lång tid i anspråk. Vem kliver fram inom Hellas och fostrar unga simhoppare?

Det unga garde simmare och hoppare som vi nu ha, är en samling bra pojkar. Inte enbart som aktiva idrottsmän, utan även därför att de visat gott karaktärsgry. Just därför har man anledning att hoppas det bästa. Ty vi skola även i fortsättningen visa att Hellas är en fin simklubb — inte bara tala om det vid våra jubileer.

Sima.

spaltfyllnad à la sonny:

hellas och jag jubilera

— *med små bokstäver* —

— — —
vi ha samlats alla gubb
för att fira våran klubb,
hellas är bäst, nu skall det bli en fest
hej.

med ovanstående citat ur en av *kalle lagers* ypperliga allsånger vid vår jubileumsfest på *bosön* vill jag börja mitt lilla spaltfyllnadsbidrag till hellasbladets jubileumsnummer. — *hellas och jag jubilera* tillåter jag mig kalla detsamma. ty när man är född på samma år, som en stor och bemärkt sak, varför skall man då vara obemärkt?

en dag på hösten föddes *hellas*. närmare bestämt den 22 oktober. litet senare på hösten föddes jag. dagen anges närmare i mitt prästbetyg. med anledning av att *hellas* föddes litet tidagare än "jag", ber jag att här få rulla mig och "med en enkel tullipan på bemärkelseda'n" offentligt frambära min djupa högaktning. måtte vi leva!

tiden gick! tiden går alltid. vi växte upp alldeles ovetande om varandras existens. *hellas* artade sig genast från början mycket väl och blev redan vid tidiga år en faktor att räkna med i det spirande idrottslivet. jag växte upp som alla andra ungar, men är fortfarande inget att räkna med. dock vill jag påstå att jag i likhet med *hellas* är mycket städad av mig, är försedd med tangorabatt, glatt humör och en liten men dock användbar sångröst. den sistnämnda användes i tid och otid av *hellas*. tangorabatten kan ni se ovan. sångrösten varken synes eller hörs, men jag kanske får anbud från *radiotjänst* någon dag. passa på då!

en dag, fjorton år tror jag visst att jag var, blev jag bekant med *hellas*. detta kostade mig två kronor. icke så farligt, eller hur? det kan vara dyrare att t. ex. bli bekant med en vacker flicka. nu har visserligen min bekantskap med *hellas* kostat mig mera sedermera, men det brukar även flickorna göra. sköter man sig emellertid och artar sig väl i fortsättningen kanske man en dag får vara bekant med *hellas* alldeles gratis. — så långt kan man nog icke komma med en kvinna. — men skulle man nu icke arta sig så där bra, så är det dock med lätt hjärta man lättar sin byxficka på den årliga medlemsfemman. — ja, femman skrev jag, men nästa år kostar det sex kronor. nå ja, det går väl det med. man får väl begära påökt vid årsskiftet. ett ev. sådant kan ju alltid räcka till den där merutgiften för vårt kära *hellas*. i alla händelser hoppas jag att jag artar mig väl, ty grabbarna som sköter sig, dom får så skarpa medlemsmärken att ha på rocken.

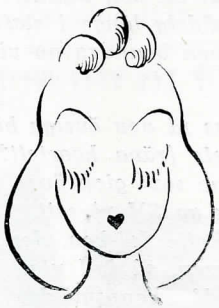

hildur.

i början av min bekantskap med *hellas* var det meningen att jag skulle bli idrottsman eftersom *hellas* var en idrottsklubb, men "si", vid födseln hade jag fått ett visst anlag för "att ta't lugnt". detta anslag medförde att jag icke infriade mina egna och *hellas'* förväntningar på mig. en del medaljer och idrottsmärken har jag dock i ädel tävlan lyckats erövra att bära vid högtidligare tillfällen, på min obefintliga frack, annars hänger dom på en vägg hemma. min största idrottsliga framgång torde förresten vara när jag vid jubileumsfesten på *bosön* sövde *"dillas"*, *valle rahmkvist* och *"stickan" holmin* i äppellöpning. man hade greppet direkt på "pallet", "sö"! tyvärr hade större delen av publiken avlägsnat sig, så det hela ägde rum i tysthet. — allt stort sker i det tysta.

jag.

jag har också en gång vunnit en skidtävling i *hellas*. detta förvånade *gunnar malm* så pass att han fann sig föranlåten att låta detta gå till eftervärlden genom att slösa med trycksvärtan och nämna mitt namn i denna tidning. tack! detta var min första beröring med trycksvärta. emellertid tyckte jag detta var för mycket för min ringa person och för att icke riskera något mer skrivande om mig, så brydde jag mig icke om att vinna någon mer skidtävlan.

av detta torde framgå att *hellas'* triumfer varit större än mina egna. nästan dagligen läser man om *hellas'* bravader i tidningarna. allt detta gläder mig i lika hög grad, som om det vore jag själv som utförde bravaderna. *hellas'* triumfer äro mina triumfer. dock uppträder jag icke slående mig för bröstet och skrikande: "hurra vad jag ä' bra!" det finns så många andra som sköter den saken.

ibland finna sig dock tidningarna föranlåtna att indirekt även skriva om mig. detta sker vanligtvis av den anledningen att jag och *hellas* ge ut en tidning tillsamman. den svenska pressen är mycket påpasslig mot varandra. är det nu så att dom nämner något om *hellas'* och min tidning, så är det vanligtvis med anledning av något klavértramp från min sida. klavértramp äro alltid obehagliga, så vi lämna detta ämne.

i år ha både *hellas* och jag hunnit till dom trettio åren. vi börja nästan bli stadgade. *o'kay* i *aftonlövet* har lagom till födelsedagen börjat tvivla på *hellas'* framtid, men det gör icke jag. jag bara tvivlar på min egen. hur skall det gå med mej? *hellas* klarar sig alltid. det där tvivlandet kommer

förresten att kosta *o'kay* ett par spikskor. ja, ja, man skall veta vad man skriver.

hellas firade sin stora dag på *bosön*. vicken fest! — läs därom på annat ställe. — min födelsedag kommer jag att fira på "londonbio". därefter skall jag gå ut dansa "lambeth walk" med *hildur*, du känner väl hildur? inte? *"kar de mummas" hildur?* henne känner hela sverige. läs svenska dabladet.

ombrytaren säger att det räcker nu. jag slutar därför med att uppmana eder att icke glömma att inbetala den där kronan som detta nummer av hellasbladet kostar. bara ovanstående artikel är värd priset. hej!

KALLE LAGERS JUBILEUMSREVY

Motto: Utan respekt, enkelt och fräckt.
Vardagsklädsel i trevlig lokal
och inga tråkiga högtidstal.

(Kan bitvis sjungas på mel.: "Svarta Rudolf".)

Det var i Konung Oscars tid
i nya seklets första vintrar
då Söder andades en frid
och ingen drömt om gröna sprintrar.
Då unionens flagga än
där blåste fritt och stolt från stången
och gänget gick med bara knän
och doppa skorpor i Malongen.

Och Farbror var en hurtig präst
starkt populär bland barn och gamling
ty han förstod vad pojkar bäst
behövde ut i hans församling.
Han lärde ut en god moral —
att sparka boll var bra för bena.
I Mälarbadets simlokal
han lura' pojkarna bli rena.

Hans skara växte efterhand
och krafter kom i unga kroppar
och in i Riksförbundets band
den unga P. G.-klubben hoppar.
Just då var bostonvals à jour
men ännu kunde ingen hotta
och Roffe hit med storken for
ty det var nittonhundraåtta.

— — — —

Så börjar den stora rulljangsen
med träning och tider och snack.
Den första som Hellas gav chansen
att räkna en mästare, ack
det var Kalle Hag, typografen
som nu har ett helt tryckeri.
Han låg aldrig länge i slafen.
Den mannen beundra nu vi.

Och minns ni den övriga bibban?
Stafettlagets fräna kvartett?
Och Manne som gick över ribban —
det första av SM vi sett.
Där var Kalle Solsken, den snabba
och Hellgren, så full utav spänst
det året då Skeppsmäklar Habba
i Hellas tog långvarig tjänst.

Olympiska sommaren glödde
i Stockholm var stämningen fin.
Och Hellas bland stjärnorna strödde
en sprinter igen — Seth Lewin.
Att femårigt kutande värdigt
må firas — var riktigt och chict
och året därpå var det färdigt:
rekordet på "ti gånger kvickt".

Det var ju i dagar som dessa
som Dagbladet börjar sin dans.
Det dröjde tills Hellas sin hjässa
fick smycka med segrarens krans.
Ja, tänk vad vi svettats och stånkat
och knutit i fickan en hand.
Men handen har öppnats och kånkat
små priser — som sagt lite grand.

Och där kommo Oscar och Sima
som surrande, flitiga bin
och alla gymnasterna prima
gick armgång i Södra Latin.
När Kurre tog hoppet på hästen
vi dansa' i stigande kvalm
och där gick vår stolthet förresten —
olympiaman Svenne Malm.

Vi voro så många atleter —
Frans Persson var starkast av oss.
på raksträckan tvåhundra meter
Slog Sandström rekordet förståss
Då Acke had' diskusen hiva
och Mille satt pli på sitt blad
då gick vi till Gillet på skiva —
en stojande, ung maskerad.

Och där bland simmarnas skara
gick Swallet i ljuslockig glans
och Werner var ständigt en fara
för alla små flickor som fanns.
Bland strömbadets tusende fröjder
vi slaskat i ungdomens år
När Kilis flög ut ifrån höjder
som lärkan mot gryende vår.

På skidor kom Josef och Frasse
i midvinterns frostiga rök.
Och Ragge skrev dikter en masse
och Torparn var blott ett försök.
Vid Enskede vildskogen höjde
sitt hotande, taggiga bryn
när ofödd Carambagrabb dröjde
som ängel i rosiga skyn.

Till trettondagshelgernas nöjen
drog Hellas teater sitt strå.
Vi lockat till tårar och löjen
när anspråken ännu var små.
Som bönder med påkittad näsa
vi gjorde succé lite var.
Med Bjärne vi skrattat oss hesa
i livsglädjens repertoir.

Så många små stjärnor som blänkte
på idrottens ljusblåa höjd
har sen trillat ner så det stänkte
till flickornas eviga fröjd.
När grabben hör mamma berätta
(det är inte tal om nåt skryt)
hur pappa var självskriven etta —
får Hellas på nytt en rekryt.

— — — —

Nu slutar skaldens gyckelspel
av glimtar uti hjärtat gömda.
Jag blott har hunnit med en del
men därför äro inga glömda.
Jag konstaterar, först som sist.
att Hellas blitt en klubb med anor.
Och må vi aldrig ha det trist
och aldrig svika våra fanor.

ORIENTERING:

Glimtar från skogen.

Glättigt kamratgäng med tvåstjärnig topp.

I någon solvänd skogsbacke eller glänta i närheten av målet ser man på långt håll "samlingstecknet", den röda skärmen med ett stort vitt H. En eld flammar, det lagas mat. Så fort någon ny hellen kommit i mål och fått lite torrt på sig sluter han sig till sällskapet. Man äter och dricker, pratar och framför allt, man diskuterar dagens tävling. Banan blir kritiskt och okritiskt bedömd medan Sven-Pelle och hans gelikar låta skogsmannasångerna eka över nejden, ackompanjerade av ett antal munspelande "torparbröder" av yngre upplagor. Ingen vill påskynda hemfärden. De trivas i vildmarken. Hellasorienteraren av i dag har blivit en skogskarl och naturvän, som älskar sin idrottsplats. Man förnimmer våra gamla stamfäder vikingarnas gillande blickar bland stenblocken. Detta starka, sprudlande liv och denna glada dådlust måste behaga dem.

Ungefär samma tavla rullas upp efter så gott som varje tävling. Det glada Hellasgänget är riksbekant bland skogsfolket. Fruktat i tävlingen, avhållet och omtyckt överallt. Ett klämmigt gäng, som gamla Hellas har heder av. Måtte det förbli samma goda anda, samma glada kamratskap ännu i många, många år framåt. Med välartade friska ungskott varje år, med de gamla resarna som goda läromästare och, som hittills, med en och annan liten framgång (gärna ett SM då och då). Detta är signaturens jubileumsförhoppningar för det hellenska skogsfolket.

✻

Ingen idrott har väl så hastigt som just orienteringen de senaste åren slagit sig fram till en rangplats bland storidrotter. Hellas, som var en av de allra första civila klubbar som tog upp orienteringen på sitt program för c:a 20 år sedan, har under alla dessa år försökt att följa med i den snabba utvecklingen. Vi äldre minnas "den gamla goda tiden" när tävlingarna höllos i stans omedelbara närhet. Det var stor skillnad på både banor, kontroller och utrustning då och nu. En modern orienterare av i dag måste erkänna den stora skillnaden om han bara läser reglerna angående klädseln (som för inte så värst många år sedan borttogos) vilka föreskrevo: fotbeklädnad, kängor med skaft som räcka över fotknölarna, långa byxor, skjorta, väst,

Glada skogsmusketörer. "Långa" Sven, "Hallas", I. Hallström, E. och N. Åkerlind.

Överst: "Heden", Ivarsson och Thorsson. Från prisutdelningen vid Hellas' jubileumsorientering. Nederst t. h. Från ett vikingatåg till Västerås.

kavaj med foder samt mössa. Överträddes dessa bestämmelser blev det diskning. Kalle Lager diskades t. ex. på ett DM därför att han sprättat bort fodret i sin kavaj! För vår del finnes det både goda och glada minnen från "forntiden". Oförglömmeliga dagar som exempelvis oktobersöndagen 1925 när "Torparn", Ålander och Gunnar Franzén vunno budkavle-DM, lagsegern i DM 1928, "Frasses" individuella DM-seger 1931, m. m., m. m.

De senaste åren äro för de flesta i friskt minne. Hellas har envist kämpat i toppen inom svensk orientering. Många segrar, såväl lag- som individuella, ha vunnits och de gånger vi inte vunnit ha vi sällan eller aldrig ramlat lägre än till andra eller tredje plats i prislistan.

För närvarande bära två av Sveriges främsta stjärnor Hellas färger, "Heden" och Holger Thorsson, båda "uppfödda" i klubben liksom de övriga gossarna. Något så fint som värvade landsortsstjärnor håller vi oss inte med. Någon närmare presentation av "de två stora" är väl överflödig. Båda tillhöra den absoluta svenska eliten och stå i särklass inom klubben. Hedenström blev distriktsmästare i fjol samt 2:a man vid DM i år. Vidare blev han 3:e man vid årets trelandskamp före Finlands och Norges främsta samt nu vid årets SM 12:e man och därmed bästa stockholmare. Holger har som främsta merit sin 5:e placering i fjolårets SM. Dessutom har han en rad utomordentligt fina placeringar att peka på. Sällan hamnar den gossen långt från toppen. Vid årets trelandskamp i Katrineholm blev Holger ej uttagen till landslaget, men han gav de klentrogna i UK ett strålande bevis på deras misstag genom att överlägset vinna klass I. En prestation som, med rätta, av pressen ansågs t. o. m. överglänsa landskampssegrarens.

Vi ha f. ö. många goda gossar som borde nämnas, men vi få säkerligen anledning återkomma. De flesta ha ännu inte sagt sitt sista ord. Inte ens Ålander eller "Torparn" Åkerlind, trots att de stadigt hållit sig på toppen i snart 20 år!

Återväxten lovar gott även om vi gärna skulle se lite fler juniorer bland oss. Vi få väl hoppas att det goda namn inom orienteringssporten, som Hellas genom åren har varit, skall så förbli ännu länge, länge.

Som jubileumsgåva åt vårt gamla kära Hellas skulle det passa finfint med seger i första SM-budkavlen den 30:de oktober, men konkurrensen är fruktansvärd, så det är säkrast att inte ha för stora förhoppningar. *Gege.*

För

HÖGTID o. VARDAG

ekiperar Ni Eder elegantast och billigast hos

5 Hamngatan 5

5 % årsomsättningsrabatt å kr. 200:—

Poetiska avdelningen.

Nedanstående versifierade hyllning har red. fått mottaga av en icke hellen, som brukar besöka våra badkvällar i Sportpalatset. Då red. är litet svag för poesi kan han icke neka läsarna att få del av hyllningen. Med anledning av årstiden har red. egenhändigt döpt opuset till "Höst".

Höst.

Så stundar nu åter en vintersäsong,
det syn's på de gulnade bladen.
En sommar har svunnit, som förr mången gång,
öde och tomma stå utomhusbaden.

Bland soliga minnen du kanske har ett,
som ännu du ej hunnit glömma? —
Kanske nå'n liten najad som du sett
och vars bild du gömt i Din innersta gömma.

Nu träffas vi åter i "Sportis" som förr
och crawlar och tränar på vändning.
"Snacket" de' blir som ett endaste surr,
bl. a. om polo med ut'bliven sändning.

Somliga flänger bland buskar och snår
och söka sig fram med kompassen.
"Kisar" med skärmar dom ler där dom står
dolda, som lurande gäddor i vassen.

I flygande fläng över stockar och sten
bort mot det hägrande målet,
svettiga kroppar och dyblöta ben,
heja: Hellener, pröva det härdade stålet!

"Pucket" om skidor de' börjar ta fart
om bragder se'n förut om åren,
att vintern blir strong, ja de' ä' ju klart,
de' ä' aborrgubben som spår'en.

Minns du hur vi grejade segrarna förr
båd' somrar och vintrar och vårar?
Hellener som glänta på minnenas dörr,
minns Ni stafetter? — Vi körde som dårar.

Sluten och fast är förbrödringens ring
bland frejdade "killar" i Hellas.
Anor vi ha ifrån simning och spring,
ofta vi visat var skåpet skall ställas.

Jojje.

GUNNAR MALM:

Vår fria idrott under 30 år.

Imponerande bredd — god topp.

Utrymmet i detta jubileumsnummer tillåter inte en mer genomgående överblick över vår idrott under de trettio åren. Våra tidigare jubileumsnummer ha ju också ingående behandlat de svunna åren, varför jag mera summariskt kommer att berätta om de första 25 åren för att utförligare kunna skriva om de senaste fem årens insatser inom den fria idrotten.

För det unga Hellas kan det vara roligt att få veta litet om de äldre hellenernas insatser, och för de senare kanske det väcker till liv gamla minnen från den tid, då de kämpade för de gröna färgerna på idrottsbanan.

Hellas paroll har alltid varit att hålla stor bredd på den fria idrotten. Från denna bredd har givetvis kommit fram en hel del stjärnor, som givit glans åt vårt namn och varit goda föredömen för våra yngre pojkar. Det kan kanske synas, som om Hellas ledare offrat väl mycket tid och arbete på denna bredd, men det skall kommas ihåg, att det är vår stora bredd som skapat det goda kamratskap, som alltid varit rådande inom våra led och som gjort att vi aldrig behövt ramla ner i alltför stora vågdalar.

Detta arbete på bredden visar huru ideellt våra ledare arbetat och alltjämt arbeta. Det är ju klart att det är större chans för en idrottsledare att skörda ära och berömmelse genom att enbart gå in för stjärnidrott. Våra ledare ha i alla år hellre arbetat i det tysta, då de veta, att de härigenom bäst tjänat klubben och fullföljt "Farbrors" idé att giva möjligheter för stärkande och enande idrott åt alla.

Pressen har många gånger klandrat Hellas för att klubben ej fått fram fler stjärnor ur sina led, men våra ledare ha tagit kritiken med ro och arbetat på oförtrutet i samma anda som förut. Tro nu inte att ledarna underskattat stjärnornas värde, långt därifrån, men att lämna våra ideal för en samling stjärnor, som lysa en kort tid och sedan försvinna, och sedan inte ha någon bredd att tillgå, det har aldrig kommit på fråga.

Nedanstående historik och Acke Johanssons intressanta statistik påminner oss om att vi äro stort tack skyldiga våra uppoffrande ledare, ingen nämnd och ingen glömd, och våra idrottsmän, som aldrig spart sig när det gällt att föra klubbens färger med heder.

Vår store sifferexpert och friidrottstomte, Acke Johansson, har gjort upp intressanta förteckningar över hellenska mästare i fri idrott. Av dessa framgår, att Hellas erövrat icke mindre än

34 svenska mästerskap,
99 distriktsmästerskap och
53 juniormästerskap
i fri idrott.

Inalles ha 67 hellener erövrat SM-tecknen om man räknar med lagmedlemmarna i stafetterna.

Våra framgångsrikaste SM-grenar ha varit stafettlöpning 4 × 400 meter och kulstötning, där vi hemfört 5 tecken i vardera grenen.

Av våra mästare ståtar Nils Sandström med de flesta tecknen, eller icke mindre än 10 st. Hans kumpan och stafettkamrat, Sven Malm, kommer närmast med 9 erövrade SM-tecken. Sedan följer Samuel Norrby med sina 5 SM i följd i kulstötning 1930—1934. Georg Larsson har också erövrat 5 mästerskap, samtliga i stafett.

Kulstötning är vår förnämsta gren, då det gäller erövrade DM-tecken. Av de 12 tecknen har Norrby tagit hem lejonparten, eller icke mindre än 7 st. Men så har han också gjort ett förnämligt skrin av sina erövrade SM-, DM- och JM-tecken. I stående höjd- och längdhopp ha vi erövrat 9 resp. 7 st. Här är Curt Angur värst med sammanlagt 6 mästerskap. Arthur Sjöberg är god tvåa med sina 5 mästerskap i stående längdhopp. Häcklöpning 400 meter är en annan paradgren. 8 erövrade DM-tecken vittna härom. Jacob Lindahl har erövrat hälften av dessa och de resterande dela Sven Malm och Georg Lindström på.

SUMMARISK ÅTERBLICK PÅ DE 25 FÖRSTA ÅREN.

1909. Kalle Haglund erövrade Hellas första juniormästerskap genom att vinna 400 m. Johanneshofspokalen bärgades.

1910. Redan i terrängerna började framgångarna. I Sleipners fingo vi andra lagpris i lag III och i IK Vales terräng blev det lagseger. Kalle Lindblom blev juniormästare i tresteg och stafettlaget med K. Lindblom, K. Hellgren, E. Lindblom och K. Haglund triumferade några gånger över stjärnklubbarna AIK och IFK.

1911. Goda insatser i DM, där tre mästerskap togos hem genom K. Haglund på 800 m., K. Hellgren i stående höjd och i stafett 4× 100 m. Vid SM togos 5 poäng på standaret genom andraplaceringar av K. Haglund på 800 m. och K. Hellgren i stående höjd och en tredjeplacering i stafett 4×100 m.

1912. Seth Lewin 100 m., K. Lindblom 400 m. och K. Haglund 800 m. uttogos att representera Sverige i Olympiska Spelen. Vid SM blev Manne Nilsson trea i stav på 350 cm. och stafettlaget nådde samma placering.

1913. "Dagbladet" gick för första gången och våra bägge lag blevo sjätte och trettonde lag i tävlingen. Sven Monthan blev tvåa i Sundbybergs terräng. Vid SM blev Manne Nilsson tvåa i stav på 351 cm. och på höstkanten slog Hellas igenom som stafettklubb genom att sätta nytt sv. rekord på 10×100 m. på tiden 1.54,7.

1914. Hellas fortsatte sina stafettframgångar genom att bli fyra på "Dagbladet", slå världsrekord på 4×200 m. genom A. Albe, H. Dennel, K. Haglund och K. Lindblom på tiden 1.35,9 och slå Malmö-Kamraterna, landets bästa stafettklubb, på korta stafetten och på höstkanten löpa på 44.9. Manne Nilsson blev tvåa i stav på 360 vid stadsmatch i Budapest och K. Haglund trea på 800 m. på 1.59,7.

1915. Manne Nilsson tog Hellas första svenska mästerskap genom att vinna stavhopp på 370. I "Dagbladsstafetten" avancerade vi ett pinnhål och belade tredje plats. I stafett 10×100 m. bättrades det svenska rekordet till 1.54 av våra goda sprinters.

1916. I "Dagbladsstafetten" försvarade vi vår tredjeplacering. Vid SM blev Manne Nilsson tvåa och stafettlagen belade andra platserna på såväl korta som långa stafetterna.

1917. Återigen trea på "Dagbladet". Svenska Mästerskapen blevo en stor framgång. Inte mindre än 12 poäng hemfördes på Standaret. Nils Sandström blev tvåa på 100 och 200 m., Sven Malm sv. mästare i häck 400 m. på rekordtiden 57.4, E. Schörling trea på 200 m. och i stafetterna blevo vi tvåa på resp. 44.1 och 3.29,3. Korta stafettlaget med Schörling, Malm, Lindblom och Sandström satte svenskt rekord på goda 43.1. Detta rekord stod sig ända till år 1928. Även i stafett 4×200 m. och 100, 200, 300, 400 m. sattes svenska rekord på 1.31,1 och 2.01,5. Icke mindre än 20 klubbrekord slogos denna säsong.

1918. "Dagbladsstafetten" blev en besvikelse, i det vi ramlade ner på femte plats. På Standaret togo vi 9 poäng, men fick ingen sv. mästare. I övrigt uppnåddes en del goda resultat, som Kalmar-Petterssons 692 i längd, Runströms 13.75 i tresteg, Sandströms 10.9 på 100 m. och Fausto Ackes 40.50 i diskus.

1919. I "Dagbladsstafetten" avancerade vi till fjärde plats. Vid SM i Karlstad blev det stora framgångar. Bägge stafetterna vunnos på 43.5 och 3.30,8 genom H. Dennel, S. Malm, E. Schörling och N. Sandström. Sandström vann också 100 m. på 10.9 och var tvåa på 200 m.

1920. "Dagbladsstafetten" blev en stor framgång. Laget belade andra plats f. f. g. Vid SM vann stafettlaget ånyo bägge stafetterna genom Martin Johansson, S. Malm, E. Schörling och N. Sandström i korta stafetten och Georg Larsson, Sandström, Curt Branting och S. Malm i den långa. Nils Sandström vann även 100 m. individuellt. Curt Sjöberg tog Hellas första SM i inomhushopp genom att vinna mellanhopp på goda 440 cm. I kampen om Standaret blev Hellas tvåa på 16 poäng. I Olympiska Spelen i Antwerpen deltogo: N. Sandström, S. Malm, Georg Lindström och Fausto Acke. Sandström och Malm kunde resa hem med var sin bronsmedalj genom att såsom slutmän i korta stafettlaget medverka till lagets tredjeplacering. Goda resultat noterades under säsongen, som t. ex. S. Malm 10.8, 22.00 och 49.8, Fausto Acke 41.87 i diskus och Georg Lindström 15.9 i korta häcken.

1921. I "Dagbladet" åkte vi ner ett pinnhål till tredje plats. I "Stadsloppet", som debuterade detta år, blevo vi trea i klass II. Vid Svenska Mästerskapen vunno våra stafettlag för tredje gången i följd. På 4×400 m. blev det nytt svenskt rekord på 3.23,7 genom Georg Larsson, G. Lindström, N. Sandström och S. Malm. På 4×100 m. noterades 43.5. Något individuellt mästerskap bärgades emellertid inte, då våra kämpar sparade sig för stafetterna. På Standaret togs 15 poäng och tredje plats. I stafett 1000 m. sattes världsrekord på tiden 1.59,8 och på 10×100 m. svenskt med 1.52,3. Hellas höll då följande **svenska och tillika skandinaviska stafettrekord** 4×100, 4×200, 4×400, 10×100 och 100, 200, 300, 400 meter.

1922. Svenska Mästerskapen blevo en stor framgång för Hellas. I tävlingen om Standaret blevo vi tvåa, endast en poäng efter Örgryte. Långa stafetten vanns klart genom Georg Larsson, G. Wejnarth, S. Malm och Sandström. I korta stafetten blev laget tvåa. N. Sandström var tvåa på 100 och 200 m. och Georg Lindström nådde samma placeringar på korta och långa häcken. I inomhustävlingarna om SM nåddes följande goda placeringar: Arthur Sjöberg vann stående längd på 313 cm. och var tvåa i stående höjd på 142 cm., S. Wictorin var tvåa och Curt Sjöberg trea i grenhopp. I "Dagbladsstafetten" ledde Hellas elva sträckor, men på slutet gick Göta fram oemotståndligt och vann. Icke mindre än sju trettiomannalag ställde upp från Hellas.

1923. I "Dagbladet" ställde vi upp icke mindre än tio trettiomannalag, en oerhörd ledareprestation. Själva loppet blev i viss mån en besvikelse då vi endast försvarade vår andra plats och själva räknat med seger. Stadslöpningen blev en stor framgång, då vi klart vunno klass II och belade fjärde plats i hela tävlingen. I SM togo vi endast en seger genom korta stafettlaget Georg Larsson, Hugo Björk, S. Malm och N. Sandström.

1924. Till Olympiska Spelen i Paris kvalificerade sig E. Byléhn och G. Wejnarth. Dessa fingo silvermedaljer i stafett 4×400 m., där särskilt Wejnarth gjorde ett inspirerat lopp löpande på 48.7. Vid SM gjorde stafettlaget på 4×400 m., G. Lindström, G. Werner, Wejnarth och Byléhn sensation genom att vinna på den nya rekordtiden 3.21,1. Ett verkligt inspirerat lopp av samtliga. "Dagbladsstafetten" blev en besvikelse i det vi endast belade tredje plats efter Göta och Linnéa.

1925. I "Dagbladsstafetten" blevo vi åter trea. Vid SM inomhus blev Pelle Strömberg tvåa i stående längd på 304 och trea i stående höjd på 148 cm. SM-tävlingarna blevo en stor framgång. Byléhn vann 400 och 800 m. på 49.6 och 1.54,5 och Georg Lindström var tvåa i bägge häckloppen. Svenska serien, som debuterade, vanns klart. I övrigt uppnåddes många goda resultat, som t. ex. G. Lindström 15.2 och 56.4 i häck och 699 i längdhopp, Kalle Lagerquists 4.04 och 1.58,7 på 1500, resp. 800 m., Norrbys 13.24 i kula och Ackes 40.83 i diskus.

1926. Våra goda sprinters hade lagt upp och lämnat ett mycket stort tomrum efter sig. Framgångarna uteblevo helt detta år. Vid SM fingo vi endast en mästare, Gunnar Ros i mellanhopp på goda 439. I övrigt inskränkte sig framgångarna vid SM till Norrbys tredjeplacering i kula. I "Dagbladet" fingo vi åter nöja oss med tredje plats, trots nytt rekord.

Idealiska förstärkareanläggningar för idrottsevenemang.

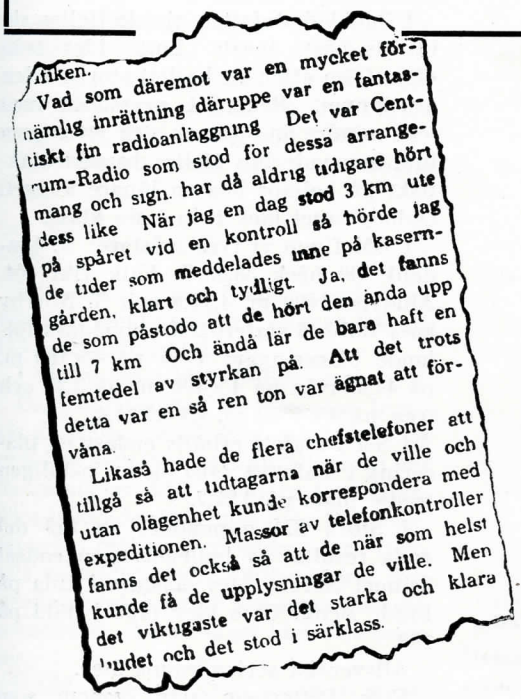

...liken.
Vad som däremot var en mycket för-
nämlig inrättning däruppe var en fantas-
tiskt fin radioanläggning Det var Cent-
rum-Radio som stod för dessa arrange-
mang och sign. har då aldrig tidigare hört
dess like När jag en dag stod 3 km ute
på spåret vid en kontroll så hörde jag
de tider som meddelades inne på kasern-
gården, klart och tydligt Ja, det fanns
de som påstodo att de hört den ända upp
till 7 km Och ändå lär de bara haft en
femtedel av styrkan på. Att det trots
detta var en så ren ton var ägnat att för-
våna.
Likaså hade de flera chefstelefoner att
tillgå så att tidtagarna när de ville och
utan olägenhet kunde korrespondera med
expeditionen. Massor av telefonkontroller
fanns det också så att de när som helst
kunde få de upplysningar de ville. Men
det viktigaste var det starka och klara
ljudet och det stod i särklass.

Efter SM i Sollefteå skrev Hudiksvalls Nyheter ovanstående entusiastiska utlåtande om Centrum-anläggningarna.

✱ Centrum Radio Ljudsystem har i allt större utsträckning kommit till användning för idrottsplatser, friluftsbad och övriga idrottsanläggningar. Sollefteåspelen, Vasaloppet, Velodrominvigningen, Ryttartävlingarna i Eksjö och ett flertal motortävlingar äro några av de idrottsevenemang, till vilkas succés Centrum Radio Ljudsystem på ett effektfullt sätt bidragit.

Centrum
RADIO
LJUDSYSTEM

A/B GYLLING & Co. - STOCKHOLM

1927.

Vid inomhus-JM slog 18-årige Curt Angur nytt svenskt rekord i stående längd på 324. Sigved Ribbing vann mellanhopp på 424 och i stående höjdhopp blev T. Rosenlund tvåa på 141. I DM blevo Curt Angur och Rolf Dillén mästare i stående längd- och höjdhopp på 317 och 150. I övrigt dominerade Hellas eftertryckligt dessa tävlingar. I SM fingo vi endast en placering genom Rolf Dillén, som blev trea i stående höjdhopp på 150.

I Sleipners terräng klass III erövrades första lagpris.

I Stadsloppet blevo vi endast 19:de lag.

I Dagbladsstafetten blev Hellas fyra efter Parisklubben Olympique, Göta och Linnéa, men före SC Charlottenburg.

En klubbmatch i Helsingfors mot Kamraterna förlorade med 50—66, beroende på det reservspäckade laget.

Vid JM dominerade Hellas eftertryckligt och blev överlägset bästa klubb. Tre JM-tecken erövrades.

I DM lyckades endast Samuel Norrby bli mästare i kula på 12.98. I övrigt uppnåddes goda resultat och placeringar.

I stafett-DM erhölls en placering på 4×100 på 43.5.

I SM blevo vi trea i stafett 4×100.

Stora SM blevo en stor besvikelse, i det ingen placering uppnåddes. Byléhn kunde endast deltaga i försöket på 800 meter, som han vann på 1.57,5, men måste avstå från finalen på grund av sina krånglande hälsenor.

Allsvenska serien vanns överlägset.

Erik Byléhn vann 800 i landskampen mot Finland.

1928.

Stora framgångar i inomhusidrott. Vid JM fingo vi två mästare: T. Rosenlund i stående längd på 301 och Åke Ericsson i grenhopp på 219. I DM blev R. Hagstrand mästare i grenhopp på 236, Rolf Dillén i stående höjd på 148 och C. Angur tvåa i denna gren på samma höjd.

Erik Pettersson vann Sundbybergs och Sleipners terräng klass III.

Dagbladet blev en stor framgång. Första laget blev tvåa i huvudtävlingen och andra-laget femma i klass II, ungdomslaget segrade och oldboyslaget blev tvåa.

I JM fingo vi två mästare. Stig Löfstedt vann spjut på 52.48 och Yngve Lindman längdhopp på 645. Vid DM fingo vi också två mästare, nämligen S. Norrby i kula på 12.97 och C. Sandberg i diskus på 36.54.

I SM i stafett blev 4×100 m. laget tvåa på 44.3.

Allsvenska serien vanns.

Ett svenskt och tio klubbrekord slogos under säsongen.

Säsongens stora namn var Erik Byléhn, som vid Olympiska Spelen i Amsterdam blev tvåa i löpning 800 meter

Manne Nilsson vår första svenska mästare.

på 1.52,8, nytt svenskt rekord. I stafetten 4×400 meter gjorde Byléhn också en fenomenal prestation genom att löpa på 47.4.

1929.

Två mästerskap till Hellas i inomhus-JM. E. Westergren vann grenhopp på 210 och S. Tiselius mellanhopp på 381. I DM fingo vi endast en mästare, C. Angur i stående höjd på 147, men tävlingarna dominerades kraftigt av Hellas, som blev bästa klubb.

Hellas-Pelle vann Sundbybergs och Sleipners terräng klass II.

Dagbladet. Första laget god tvåa liksom oldboyslaget.

I JM segrade Bertil Welinder i häck 110 m. på 16.5 och i tresteg på 13.51. I övrigt gjordes fina insatser av hellenerna. Vid DM fingo vi tre mästare: J. Lindahl i häck 400 m. på 56.7; Bertil Nilsson i höjd på 180 och S. Norrby i kula på 13.14. I stafett 4×400 meter blev vårt lag tvåa.

I SM i stafett blevo vi tvåa på 4×400 m. och trea på 4×1500 m. Stora SM blevo dock en besvikelse för oss. Byléhn kunde inte ställa upp och den enda placering vi uppnådde var Bertil Nilssons tredje placering i höjd på 180.

Allsvenska serien vanns ånyo.

Sju klubbrekord slogos och fyra landslagsmän från Hellas.

I övrigt kan framhållas Byléhns seger och taktiska lopp på 800 meter i finnmatchen.

1930.

I inomhus-DM vann Curt Angur stående höjd på 153.

I Dagbladsstafetten gjorde Hellas sin hittills bästa insats. Laget blev tvåa efter Göta efter att ha lett större delen av loppet. Rekordet pressades med icke mindre än 53,2 sek. och att segern inte hamnade hos Hellas berodde faktiskt på kollaps hos en löpare i laget. Oldboyslaget blev tvåa i sin klass.

I DM fingo vi fyra mästare: J. Lindahl 400 häck 58,8, G. Falk vikt 864, Ahlqvist 1500 m. 4.17,8 och S. Norrby kula 13.76. I stafett-DM uppnåddes följande placeringar: tvåa på 4×100 m. på 44,4, tvåa på 4×400 m. på 3,29 och trea på 4×1500 m. på 17.11,4.

I SM i stafett erhölls endast en placering i stafett 4×400 meter, nämligen tredje plats på 3.27,7.

I Stora SM uppnåddes en hel del goda resultat av hellener, men endast Samuel Norrby blev mästare i kula på 13.86. Bengt Gate blev tvåa i höjd på 188.

Allsvenska serien vanns åter.

Erik Pettersson slår igenom som storlöpare med följande resultat: 1500 m. 4.02,4, 3000 m. 8.40,2, 5000 m. 14.57,4. Bland övriga resultat märkas Olle Andersson-Härneryd 710 i längd, Nils Bergström och Bengt Gate i höjd, Samuel Norrby 14.04 i kula och Stig Löfstedt 58.21 i spjut.

Under året deltogo 5 man i landslagen och tio klubbrekord slogos.

1931.

Olle Thinnerstedt blev dubbelmästare i JM genom att vinna såväl gren- som mellanhopp. I DM segrade Curt Angur i stående höjd på 153.

I Dagbladsstafetten gjorde Hellas åter en god insats genom att bli tvåa 15 sekunder efter Göta. Oldboyslaget tvåa och andra-laget bästa d:o.

I JM fingo vi två mästare. Stig Holmin vann 1500 m. på 4.15,2 och Bertil Welinder längdhopp på 638.

I DM blev det icke mindre än 4 mästerskapstecken till Hellas. J. Lindahl vann 110 m. häck på 16,6, Bertil Nils-

son höjd på 180, J. Lindahl 400 m. häck på 56,4 och S. Norrby kula på 13.74.

I DM-stafetterna fingo vi tre andraplaceringar: 4×100 på 45,2; 4×400 m. på 3.30,2 och 4×1500 m. på 17.21,6.

I SM-stafetterna hade vi inget lag med.

I stora SM fingo vi två mästare: Samuel Norrby i kula på 14.14 och Bengt Gate i höjd på 188. I övrigt nåddes följande placeringar: Jacob Lindahl tvåa i långa häcken på 55,4 och Nils Bergström trea i höjd på 180.

Allsvenska serien vanns åter, men mycket knappt.

Bengt Gate gjorde en uppmärksammad insats i finnmatchen genom att vinna höjdhopp mot de segertippade finnarna på 191.

I den stort upplagda klubbmatchen mot Göta vann Hellas en överlägsen seger med 1874 poäng mot 1167.

Sju landslagsmän och tre slagna klubbrekord.

1932.

I inomhushoppen fingo vi endast en mästare, nämligen Curt Angurs DM på 153 i stående höjdhopp.

I Stadsloppet blev Hellas trea.

Dagbladsstafetten blev en stor framgång. Hellas ledde icke mindre än 24 sträckor och vid ett tillfälle med ett försprång av 33,6 sekunder före Göta. Göta hämtade dock upp hela försprånget och i mål voro vi endast fyra tiondels sekunder efter. Oldboyslaget förlorade också knappt sin klass med en bröstlängd. Andra-laget blev femtonde lag.

I DM fingo vi fyra mästare, nämligen A. Hellman i kula 14,04, S. Norrby i viktkastning 12,24, Nils Bergström i höjd 180 och J. Lindahl i 400 m. häck på 56,6. I DM-stafetterna vanns 4× 1500 meter på 16.50,6. I 4×100 meter blevo vi tvåa på 45,6 och i 4×400 m. trea på 3.33,8.

I stafett-SM kom stafettlaget på 4× 1500 meter med en stor överraskning genom att vinna och tillika slå nytt svenskt rekord på tiden 16.24,4. I laget löpte: Georg Johansson, Stig Holmin, Allan Widman och Bo Hallman.

I SM gjorde Hellas en mycket god insats genom att bli bästa klubb med 14 poäng före Malmö-Kamraterna med 10 poäng. Standaret togs dock av Malmö-Kamraterna med 26 poäng mot våra 17. Tävlingarna började sensationellt för vårt vidkommande i det Hellas i de två första grenarna belade de tre främsta platserna i kula och de två främsta i höjdhopp. I kula vann S. Norrby på 14.08, W. Rahmkvist var tvåa på 13.76 och A. Hellman trea på 13.66. I höjdhopp segrade Bengt Gate på 185 och tvåa blev Nils Bergström på samma höjd. I häcklöpning 400 m. blev Jacob Lindahl svensk mästare på 55,6.

Till Olympiska Spelen i Los Angeles kvalificerade sig Erik Pettersson genom att löpa på 14.48,8 på 5000 meter.

Henry Johnsson, hellen 1936.

Denna tid kunde han dock ej upprepa i Los Angeles.

Allsvenska serien vanns som vanligt.

Under året slogos 6 klubbrekord och 3 hellener fingo kläda på sig landslagströjan.

1933.

Inomhustävlingarna i Stockholm dominerades kraftigt av Hellas. På DM fingo vi endast en mästare, C. Angur, i stående höjd på 153, men i övrigt nåddes många goda placeringar. Tore Holmin blev JM-segrare i mellanhopp på 398.

I SM, som arrangerades av Hellas, blev Curt Angur oturligt slagen i höjdhopp. Han blev andra man på 150 (omhopp 153).

I Stadsloppet började jubileumsårets framgångar i det vårt lag hemförde en överraskande och överlägsen seger. I laget löpte Henry Yourstone, Bo Hallman, Allen Widman, Georg Johansson, Stig Holmin och Erik Pettersson.

I 21:sta Dagbladsstafetten såg Oscar Eriksson sin dröm gå i uppfyllelse. Det blev seger till slut. Synd bara att vi inte fingo triumfera på den gamla banan och med trettio man. Andra laget blev endast sjua i klass II. Omedelbart efter Dagbladet arrangerades en stafett för tjugofemmannalag i Stadion för de tre främsta lagen på Dagbladet. Hellas vann denna stafett nästan för överlägset och visade därmed att Dagbladssegern inte berodde på någon tillfällighet.

I DM fick Hellas fem mästare och blev överlägset bästa klubb. Mästare blevo: 800 m. S. Holmin 1.58, höjdhopp Nils Bergström 190, spjutkastning Nils Bergström 54.87, kula S. Norrby med nytt svenskt rekord 15.20 och diskus samme man 43.76. I tiokampen segrade Sven Lundgren på 6646 poäng och i stafett-DM vanns 4×100 meter på 44,8 under det vi blevo trea på 4×1500 m. på 17.31,6.

Stafett-SM resulterade i två tredjeplaceringar, 4×100 meter på 44,5 och 4×1500 meter på 16,43.

I stora SM erövrades en 1:sta, tre andra- och en tredjeplacering. S. Norrby vann kula på 15,05 med Rahmkvist som tvåa på 14,58. Erik Pettersson blev bejublad tvåa på 5000 meter på 14.44,3 efter ett grant lopp. Nisse Bergström fick samma placering i höjd på 188. Sven Lundgren blev trea i häck 400 meter på 55,3. I tävlingen om Standaret blev Hellas tvåa efter Örgryte.

I landsmatchen mot Ungern vann S. Norrby kula på 15,96 (för lätt kula), Erik Pettersson 5000 meter på 15.08 och Nils Bergström höjd på 194.

1934.

Inomhustävlingarna omfattades med stort intresse och en del goda resultat uppnåddes.

Den förnämsta prestationen svarade Olle Sandqvist för genom att på SM bli tvåa i mellanhopp på det förnämliga resultatet 461. Detta resultat uppnådde han redan i sitt första hopp, men skadade sig så svårt att han därefter måste avbryta tävlingen.

Vid JM fingo vi två mästare genom E. Knutsson i grenhopp på 227 och Lennart Kruse i mellanhopp på 381. I övrigt uppnåddes en hel del goda placeringar av våra juniorer och vi blevo överlägset bästa klubb. Några distriktsmästare fingo vi dock ej detta år. De bästa placeringarna nådde Åke Persson i grenhopp, där han blev tvåa på 225 och Olle Sandqvist i mellanhopp på 401 och Curt Angur trea i stående höjdhopp på 147. I denna gren belade vi f. ö. 3, 4, 5, 7 och 8 platserna. I stående längdhopp hade

vi tre man över 3 meter, men fingo nöja oss med 4, 5 och 6 platserna.

I *Stadslöpningen* lyckades vi inte försvara vår förstaplacering från fjolåret. Laget gjorde en god, men ojämn insats och fick se sig besegrat av Fredrikshof. I laget löpte: Allen Widman (trea på sträckan), Nils G. Karlsson (sträcksegrare efter ett grannt lopp), Henry Yourstone (trea på sträckan, 20 sekunder efter Åke Pettersson), Bo Hallman (tvåa efter Eric Ny), Stig Holmin (tvåa på sin sträcka efter ett bra och taktiskt lopp) och Erik Pettersson, som blev knäckt av Frans-Harry Ekman och fick pina sig in i mål på sin otroliga energi.

Dagbladsstafetten blev åter en triumf för Hellas. Modes stjärnbetonade lag besegrades efter inspirerade löpningar av våra "Dagbladshajar". Laget ledde praktiskt taget från start till mål. Det var egentligen bara på de första fyra sträckorna vi hade känning av konkurrenterna, sedan blev det bara grönt. Andralaget blev sexa i sin klass och 21:a i hela tävlingen.

Efter dessa vårens stora mönstringar hade vi utan tvekan dokumenterat oss som löparklubben med den största bredden i Sverige.

Fri-idrottens dag blev en stor framgång genom att vi blevo bästa förening i landet. I *allsvenska serien* bröt dock MAI vår segerrad, trots att vi uppnådde högre poängsumma än föregående år.

Propagandatävlingarna resulterade åter i seger för Hellas. Här måste konstateras att dessa tävlingar saknade en hel del av den feststämning, som fanns när de gingo i vår regi.

I *SM* fingo vi två mästare, nämligen S. Norrby i kula på 15.08 och N. Bergström i höjdhopp på 191. Placeringar fingo f. ö.: S .Lundgren tvåa på 400 häck 55.4; J. Lindahl trea i samma gren på 56.4; W. Rahmkvist trea i kula på 14.64. I *stafettmästerskapen* lyckades vi endast få en placering: tredje plats i 4 × 1.500 meter. På *Standaret* erövrades 14 poäng och därmed sjätte plats.

I landskamperna mot Norge och Tyskland deltogo icke mindre än fem hellener och vid EM i Turin placerade sig Norrby och Rahmkvist som 4 och 5 i kulstötning.

I *distriktsmästerskapstävlingarna* togo vi fyra individuella och ett lagmästerskap. De individuella mästarna blevo: E. Knutsson, femkamp, 3.409 poäng, Erik Pettersson, 1.500 meter, 4.03,8; N. Bergström, höjdhopp, 1.85; S. Norrby, kula, 14.89. I stafettlöpning 4 × 1.500 meter segrade laget S. Holmin, N. G. Karlsson, H. Yourstone och B. Hallman på 16.33,6.

I övrigt gjordes många goda insatser på tävlingar i skilda delar av landet. Icke mindre än 37 olika platser i landet gästades av hellener, vilka lade beslag på de bästa placeringarna och de flesta priserna.

Främst bland årets fri idrottare måste Samuel Norrby och Walfrid Rahmkvist nämnas. Samuel blev, som förut nämnts, svensk mästare i kula och kumpanen Rahmkvist satte på hösten nytt svenskt rekord i specialgrenen på 15.37.

Hellas-Pelle gjorde också en fin insats, varom hans 8.37 och 14.49 på 3.000 och 5.000 meter bära vittne.

Nils Bergström ståtar med sitt SM-tecken och det goda resultatet 191. I övrigt gladde Sven Lundgren med 15.5 i korta och 55.5 i långa häcken samt E. Knutsson med 44.18 i diskus.

Åtta klubbrekord slogos under säsongen.

1935.

Vi hade förlorat vårt stora "ess" i *inomhusidrott*, Curt Angur, men de övriga hopparna gjorde dock en god insats.

I JM fingo vi tre mästare, nämligen: H. Enqvist i stående höjd på 138, H. Klasson i stående längd på 288 och G. Olsson i mellanhopp på 388. Hellas blev överlägset bästa klubb.

DM-tävlingarna blevo ingen framgång för oss. Trots mycket goda resultat fingo vi ingen mästare. O. Sandqvist var tvåa i mellanhopp på 429 och Olle Olsson trea i stående längd på 310.

I SM deltog endast O. Sandqvist och han fick nöja sig med sjätte plats i sin specialgren på 420.

I *Stadslöpningen* hade vi tippats som 5:e lag i bästa fall. Vårt lag gjorde emellertid en strong insats och belade en säker andra plats, 7.6 sek. efter Fredrikshof. I laget löpte: Allen Widman, Nils G. Karlsson, Henry Yourstone, Tore Peters, Rolf Strömberg och Erik Pettersson.

Dagbladsstafetten blev den mest rafflande tävlingen på den nya banan. Mode hade gått in för att nu eller aldrig skulle Hellas skalp tas. Experterna hade räknat ut att Hellas måste leda med minst 100 meter vid Djurgårdsbrunnskanalen för att vi skulle ha någon chans mot Modes starka slutmän. Nu lågo vi i stället *efter* Mode här, men vi visade återigen vad vi kunna när det gäller Dagbladet. Med verklig sisu kämpade varje man och när Ernst Borgström och Jacob Lindahl till slut genom välberäknade och granna lopp defintitivt gingo ifrån konkurrenterna var en av Hellas största stafettsegrar vunnen.

Andra laget gjorde en förnämlig prestation genom att under hela tävlingen ligga och tampas med klubbarnas första lag. En uppmärksammad 12:te placering blev också belöningen för goda löpningar.

Efter den goda insats våra fri idrottare gjort vid vårens tävlingar kunde man vänta en verkligt god topp på den imponerande bredden. Men säsongen infriade inte förväntningarna. Visst vunno vi Fri-idrottens dag, Stockholmspropagandan, visst besegrade vi Sveriges tredje distrikt, Västmanland, i en klubbmatch, men våra pojkar saknade *viljan* att höja sig över det vardagliga, *förståelsen* för att *offra* något för att vinna framgångar. Eller hade möjligen säsongen forcerats för mycket för att vi skulle vara i jätteform till Dagbladet?

I *SM* var det endast Nisse Bergström, Hellas-Pelle, Rahmkvist och Knutsson, som fingo placeringar. Nils Bergström blev tvåa i höjdhopp på 190 och samma placering fick Rahmkvist i kula på 14.83. Hellas-Pelle och Knutsson blevo trea i 5.000 och diskus på 14.56,4 och 45.13 resp.

I *stafett-SM* blev hela utbytet en tredjeplacering på 4 × 100 meter på 44.5.

I *DM* fingo vi fyra mästare: E. Knutsson i femkamp på 2.940 poäng; S. Lundgren i häck 110 m. på 15.8; Lennart Nilsson i höjd på 185 och W. Rahmkvist i kula på 14.70. I dessa tävlingar gladde Lennart Hammar genom att bli tvåa i spjut på 57.59.

I *stafett-DM* vunno vi 4 × 100 meter men diskvalificerades, då en löpare sladdat ut på banan utanför i de branta kurvorna på Hjorthagen. I stafett 4 × 400 meter fingo vi nöja oss med andra plats på svag tid.

Som vanligt tävlade våra idrottsmän friskt landet runt. Alltför friskt t. o. m. Det skulle nog inte ha skadat med litet mer koncentration inför de större uppgifterna.

1936.

1936 blev Hellas framgångsrikaste år inom den fria idrotten. De stora förstärkningar vi fått på vårkanten, främst då Henry Johnsson, Leif Dahlgren och Bror Hellström skapade en träningslust som aldrig förr. Det var fullt hus i Södra Latin och i ridhuset på Karlberg. I terrängerna starta-

de 60—70 man i varje klubbtävling. Det var en entusiasm och optimism som aldrig förr i klubbens historia. Hellas överlägsenhet vid vårens tävlingar inspirerade t. o. m. Edvin Wide till en artikel om "Idrottens fiende No. 1", där vi fingo på pälsen för att vi voro för starka!

Framgångarna började redan i *terrängerna,* där Henry Johnsson gjorde en glänsande debut för Hellas genom att vinna Sleipners klass I och SM. I den senare tävlingen togo vi f. ö. tredje lagpris genom Henry Johnsson (1), Bror Hellström (15), Nils G. Karlsson (19) och Erik Pettersson (32).

Trots att vi måste ställa upp i *Stadsloppet* utan Henry Johnsson (startförbud) och Nils G. Karlsson (skadad) vann laget en säker seger. I laget löpte: Allen Widman, Bo Hallman, Bror Hellström, Finn Söhr, Stig Holmin och Erik Pettersson. Samtliga gjorde fina löpningar, vilket kanske bäst bevisas genom att nämna, att 3 av pojkarna voro sträcksegrare och ingen i laget var mer än 5 sek. efter bästa man på sträckan. Andra laget gjorde också en god prestation genom att bland de 27 deltagande lagen belägga tionde plats. Hade Henry Johnsson och Nils G. Karlsson deltagit hade vi haft chans att bli etta och tvåa i tävlingen!

För fjärde gången i följd segrade vi i *Dagbladsstafetten* efter rena rama propagandalöpningen. Vi voro aldrig riktigt hotade och löparna behövde inte förta sig för att vi skulle vinna. Andralaget gjorde en utomordentligt hedrande insats genom att belägga tionde plats, slående storklubbar som Fredrikshof t. ex.

Svenska mästerskapstävlingarna blevo en stor framgång för Hellas. Striden om Standaret mellan MAI och Hellas satte sin färg på dessa SM. Det var rena tillfälligheter som gjorde att vi inte för första gången lade beslag på det eftertraktade "skynket". Nn vann MAI på 31 poäng mot Hellas 28. Våra segerutsikter eliminerades emellertid genom att 1.500 meter och 5.000 meter förlades till samma dag för första gången under något SM. Härigenom kunde Henry Johnsson endast deltaga i ett av loppen. Dessutom gynnades våra konkurrenter av turen genom att de pålitliga Eskilstunapoliserna ej ställde upp i vikt- och släggkastning av ekonomiska orsaker, varigenom MAI fingo några gratispoäng.

Vår starka SM-insats kanske bäst visas genom att nämna, att vi fingo 1 första placering, 4 andra-, 2 tredje-, 2 fjärde-, 1 femte- och 2 sjätteplaceringar.

Henry Johnsson segrade lätt på 1.500 meter utan att förta sig på 3.57. Stickan Holmin fick en välförtjänt framgång för allt sitt uppoffrande arbete under åren genom sin andra placering på 800 meter på 1.54,2. Nisse Bergström visade sig säker som vanligt och belade andra platsen i höjdhopp på 190. I kulstötning blev Rahmkvist tvåa på 14.86 och Norrby trea på 14.58. Folke Strömer överraskade angenämt genom att bärga andraplatsen i spjutkastning på 61.39 och Bror Hellström blev trea på 5.000 meter på 15.04,8.

I femkamps-SM segrade Leif Dahlgren med nytt svenskt rekord 3.442 poäng.

Sverker Lindström blev tvåa i 10-kamps-SM på 6.385 poäng.

Vid *SM i stafett* segrade vårt lag på 4 × 1.500 meter med nytt svenskt rekord, 16.18. I laget löpte Bo Hallman, Stig Holmin, Bror Hellström och Henry Johnsson. I löpning 10.000 meter tog Hellas andra lagpris, trots att Hellas-Pelle med skadade hälsenor tvangs att gå stora delar av loppet.

Vid *Olympiska Spelen* i Berlin gjorde Henry Johnsson en god insats, genom att taga bronsmedalj på 5.000 meter på den nya rekordtiden 14.29, härmed putsande Wides rekord med icke mindre än 11 sekunder. Senare på säsongen satte Henry Johnsson ytterligare två förnämliga svenska rekord vid duellerna med Höckert på Stadion. På 3.000 meter blev rekordet 8.16,2 och på 2 eng. mil 8.57,8.

DM-tävlingarna dominerades eftertryckligt av Hellas, vilket kanske bäst framgår av att vi togo 10 första-, 6 andra-, 5 tredje-, 6 fjärde-, 4 femte- och 5 sjätteplaceringar. Distriktsmästare blevo: 10.000 meter Erik Pettersson 32.39,6; tiokamp Sverker Lindström 6.109 poäng; 100 och 200 meter Åke Hedin 11.3 och 23.0; 800 meter Stig Holmin 1.58,3; längdhopp och terstegshopp Hj. Holmberg med 6.92 och 14.51; kulstötning A. Hellman 14.38; spjutkastning Folke Strömer 58.05; 4 × 1.500 meter (S. Holmin, Bo Hallman, Bror Hellström, Henry Johnsson) 16.19,6.

Vid *JM* gick det sämre för oss. Endast H. Magnusson blev mästare i spjut på 50.39.

Segrarna i *allsvenska serien, fri idrottens dag* och *propagandan* bär vittne om att vi ej glömt bort bredden för den imponerande toppen.

Ja, det finns så mycket mer att berätta från denna framgångsrika säsong. Att följa våra idrottsmäns insatser i lands- och stadsmatcher och diverse tävlingar i in- och utland skulle inkräkta för mycket på utrymmet och vi nöja oss med att lämna litet resultatstatistik.

Under året slogos 5 svenska och 11 klubbrekord.

En titt i resultatlistorna ge vid handen att:

14 man löpt under 11.6 på 100 meter, varav 8 man under 11.2.

10 man under 24.0 sek. på 200 meter.

13 man under 53.0 sek. på 400 meter.

3 man under 4 min. på 1.500 meter och ytterligare 11 man under 4.20.

5 man under 9 min. på 3.000 meter och ytterligare 7 man under 9.40.

5 man under 15.40 på 5.000 meter.

10 man över 170 i höjdhopp.

13 man över 610 i längdhopp.

10 man över 12 meter i kula.

7 man över 37 meter i diskus.

13 man över 45 meter i spjut.

Dessa siffror kanske ge en bild över 1936 års slagstyrka i topp och på bredd.

Norrmalms
Tvätt- och Strykinrättning
Riddaregatan 14
Telefon 62 62 67 o. 62 64 26

FRI IDROTTS-STATISTIK:

Hellenska svenska mästare.

MANNE NILSSON	1915	stavhopp.
SVEN MALM	1917	häcklöpn. 400 m.
	1919	4×100 m., 4×400 m.
	1920	4×100 m., 4×400 m.
	1921	4×100 m., 4×400 m.
	1922	4×400 m.
	1923	4×100 m.
NILS SANDSTRÖM	1919	100 m., 4×100 m., 4×400 m.
	1920	100 m., 4×100 m., 4×400 m.
	1921	4×100 m., 4×400 m.
	1922	4×400 m.
	1923	4×100 m.
HAGBARD DENNEL	1919	4×100 m., 4×400 m.
ERIC SCHÖRLING	1919	4×100 m., 4×400 m.
	1920	4×100 m.
CURT SJÖBERG	1920	mellanhopp.
MARTIN JOHANSSON	1920	4×100 m.
	1921	4×100 m.
GEORG LARSSON	1920	4×400 m.
	1921	4×100 m., 4×400 m.
	1922	4×400 m.
	1923	4×100 m.

1937.

Detta år blev ett prövningens år för oss. Vi fingo sådana kraftiga åderlåtningar, att det såg ganska katastrofalt ut. Det länder såväl ledarna som löparna till heder, att de trots detta inte tappade sugen, utan envist kämpade vidare för de gröna färgerna för att göra det bästa möjliga av situationen. Till korporationsidrotten förlorade vi Henry Johnsson, Bror Hellström och Nils G. Karlsson. Dessutom slutade Leif Dahlgren, Nils Bergström, Sven Lundgren, Samuel Norrby, Erik Pettersson med flera av olika anledningar.

Trots dessa kraftiga förluster gjordes en hel del goda insatser under året.

Främst måste då sättas segern i Dagbladsstafetten där femte raka segern bärgades. Med tanke på de förluster, som drabbat oss, såg det faktiskt hopplöst ut för oss att ånyo bärga Dagbladssegern. Men nu i motgångarna visade våra pojkar prov på verklig klubbkänsla. Det tränades som aldrig förr och en samhörighet skapades, som sedan visade sig av verkligt stort värde.

Det är ju klart att framgångarna i övrigt inte blevo så stora. I Stadsloppet blevo vi endast femma och på stora SM blev det endast en poäng genom Hjalmar Holmbergs tredjeplacering i tresteg på 14.20. I DM fingo vi dock fyra distriktsmästare, nämligen: Hj. Holmberg i tresteg på 13.99, Herbert Willny i kula på 14.28, S. Nordström i diskus på 43.09 och G. Bratt på 1500 meter på 4.05,2. Dessutom erövrades 3 andraplaceringar och 1 tredje. I DM i femkamp blev G. Tiselius tvåa på 2933 poäng, men vann däremot tiokampen på 5769 poäng.

DM-stafetterna blevo däremot mycket sorgliga för vårt vidkommande. I stafetten 4×100 meter tappades stafettpinnen och i 4×400 meter överskreds en växlingsgräns med diskvalifikation som följd.

En av de bästa prestationerna under året var segern i 25-mannastafett på bana mot Södermanlands Idrottsförbund.

På bredden kan man således inte klaga detta år. Allra helst som Idrottens dag och propagandatävlingarna resulterade i överlägsna segrar för Hellas.

1938.

Om årets händelser på den fria idrottens område behöver jag väl knappast nämna. De ha ju varit så ingående refererade i Hellasbladet, varför de vunna framgångarna och de lidna nederlagen och motgångarna äro i friskt minne.

Det kanske synes, som om vår insats under året är svag. Ja, det måste man nog utan vidare hålla med om. Men så svagt som många tror är det dock ej med den fria idrotten i Hellas. Segern i Dagbladsstafetten över det stjärnbetonade Modelaget visar vilken oerhörd jämnhet som förefinns inom klubben. Om nu bara någon av dessa lovande medelmåttor ville offra sig och sin tid litet skulle vi utan tvivel kunna få fram en hel del stjärnor, kanske inte av världsformat, så dock av god inhemsk klass.

Pekka Edfeldt utgör faktiskt det lysande undantaget i år. Hans insats på Amerikaspelen var imponerande och varslade om kommande framgångar. Tyvärr skadade han sig och kunde inte göra sig själv rättvisa senare under säsongen.

Till sist en sak. Jag tycker mig ha märkt en viss pessimism inom friidrottslägret. Slå bort den. Utan optimism och tro på sig själv kommer ingen idrottsman eller idrottsklubb någon stans.

FRÖJDS har stilen

VASAGATAN 44 - GÖTGATAN 26 - STUREPLAN 2

CURT BRANTING	1921	4×400 m.
GEORG LINDSTRÖM	1921	4×400 m.
	1924	4×400 m.
ARTHUR SJÖBERG	1922	stående längdhopp.
GUSTAF WEIJNARTH	1922	4×400 m.
	1924	4×400 m.
HUGO BJÖRK	1923	4×100 m.
GEORG WERNER	1924	4×400 m.
ERIK BYLÉHN	1924	4×400 m.
	1925	400 m., 800 m.
	1928	800 m.
GUNNAR ROOS	1926	mellanhopp.
CURT ANGUR	1928	stående höjdhopp.
SAMUEL NORRBY	1930	kulstötning.
	1931	kulstötning.
	1932	kulstötning.
	1933	kulstötning.
	1934	kulstötning.
BENGT GATE	1931	höjdhopp.
	1932	höjdhopp.
JACOB LINDAHL	1932	häcklöpn. 400 m.
GEORG JOHANSSON	1932	4×1500 m.
STIG HOLMIN	1932	4×1500 m.
	1936	4×1500 m.
ALLEN WIDMAN	1932	4×1500 m.
BO HALLMAN	1932	4×1500 m.
	1936	4×1500 m.
NILS BERGSTRÖM	1934	höjdhopp.
HENRY JONSSON	1936	Terränglöpn., 4×1500 m., 1500 m.
LEIF DAHLGREN	1936	femkamp.
BROR HELLSTRÖM	1936	4×1500 m.

DM i fri idrott.

Löpn. 100 m.

1919 N. Sandström.
1920 N. Sandström.
1936 Å. Hedin.

Löpn. 200 m.

1919 N. Sandström.
1936 Å. Hedin.

Löpn. 400 m.

1917 S. Malm.
1922 G. Weijnarth.
1924 G. Weijnarth.

Löpn. 800 m.

1910 K. Haglund.
1911 K. Haglund.
1933 S. Holmin.
1936 S. Holmin.

Löpn. 1500 m.

1924 K. Lagerqvist.
1930 H. Ahlqvist.
1934 E. Pettersson.
1937 G. Bratt.

Löpn. 10000 m.

1936 E. Pettersson.

Häcklöpn. 110 m.

1921 G. Lindström.
1924 G. Lindström.
1931 J. Lindahl.
1935 S. Lundgren.

Häcklöpn. 400 m.

1917 S. Malm.
1918 S. Malm.
1924 G. Lindström.
1925 G. Lindström.
1929 J. Lindahl.
1930 J. Lindahl.
1931 J. Lindahl.
1932 J. Lindahl.

Stafett 4×100 m.

1910 Hellas.
1911 Hellas.
1916 Hellas.
1919 Hellas.
1920 Hellas.
1933 Hellas.

Stafett 4×400 m.

1916 Hellas.
1918 Hellas.
1920 Hellas.

Stafett 4×1500 m.

1932 Hellas.
1934 Hellas.
1936 Hellas.

Höjdhopp.

1929 B. Nilsson.
1931 B. Nilsson.
1932 N. Bergström.
1933 N. Bergström.
1934 N. Bergström.
1935 L. Nilsson.

Längdhopp.

1936 H. Holmberg.

Trestegshopp.

1936 H. Holmberg.
1937 H. Holmberg.
1938 H. Holmberg.

Stavhopp.

1913 G. Mogren.
1915 M. Nilsson.
1916 M. Nilsson.
1923 G. Larsson.

St. Höjdhopp.

1910 K. Hellgren.
1911 K. Hellgren.
1920 S. Victorin.
1927 R. Dillén.
1928 R. Dillén.
1929 C. Angur.
1930 C. Angur.
1931 C. Angur.
1932 C. Angur.
1933 C. Angur.

St. Längdhopp.

1921 A. Sjöberg.
1922 A. Sjöberg.
1923 A. Sjöberg.
1924 A. Sjöberg.
1925 O. Olsson.
1927 C. Angur.
1936 L. E. Dahlgren.

Grenhopp.

1928 R. Hagstrand.

Kulstötning.

1926 A. Ahlfeldt.
1927 S. Norrby.
1928 S. Norrby.
1929 S. Norrby.
1930 S. Norrby.
1931 S. Norrby.
1932 A. Hellman.
1933 S. Norrby.
1934 S. Norrby.
1935 W. Rahmqvist.
1936 A. Hellman.
1937 H. Willny.

Diskuskastn.

1928 C. Sandberg.
1933 S. Norrby.
1937 S. Nordström.

Spjutkastn.

1933 N. Bergström.
1936 F. Strömer.

Släggkastn.

1920 Fr. Persson.
1921 Fr. Persson.
1922 Fr. Persson.

Viktkastn.

1922 Fr. Persson.
1930 C. E. Falk.
1932 S. Norrby.

Femkamp.

1933 S. Lundgren.
1934 E. Knutsson.
1935 E. Knutsson.

Tiokamp.

1933 S. Lundgren.
1936 S. Lindström.
1937 G. Tiselius.

Mästerskap i fri idrott.

	SM	DM	JM
Löpn. 100 m.	2	3	6
„ 200 m.	—	2	—
„ 400 m.	1	3	3
„ 800 m.	2	3	—
„ 1500 m.	1	4	3
„ 5000 m.	—	—	—
„ 10000 m.	—	1	—
Terränglöpning	1	—	—
Häcklöpn. 110 m.	—	4	3
„ 400 m.	2	8	—
Stafettlöpn. 4× 100 m.	4	5	—
„ 4× 400 m.	5	3	—
„ 4×1500 m.	2	3	—
Höjdhopp	3	6	1
Längdhopp	—	1	3
Trestegshopp	—	3	4
Stavhopp	1	4	—
Stående längdhopp	1	7	4
Stående höjdhopp	1	9	2
Grenhopp	—	1	5
Mellanhopp	2	—	9
Kulstötning	5	12	4
Diskuskastn.	—	3	2
Spjutkastn.	—	2	4
Släggkastn.	—	3	—
Viktkastn.	—	3	—
Femkamp	1	3	—
Tiokamp	—	3	—
Summa	34	99	53

—=—

Karl Hellgren,

urhellen och operasångare, fyllde 50 år den 30 oktober. Hellasbladets red. är på grund av sin ungdom och obekantskap med jubilaren förhindrad att skriva någon hyllningsbiografi över "Kalle Hell", som han lär ha kallats inom gänget, men har dock haft glädjen höra honom sjunga ett par operettpartier på Oscarsteatern. Naturligtvis kunde man se att det var en hellen. Redaktören och hans tidning salutera. I saluten instämma säkert många hellener av både äldre och yngre årgångar. Hell!

—=—

Thorsson klubbmästare i orientering.

Klubbmästerskapet i orientering avgjordes söndagen den 23 okt. Thorsson segrade före Åke Ivarsson. Trea Ålander.

Juniormästare blev Georg Johansson. Segrare i klass III Georg Lyberg. Vi återkomma.

På vikingafärd i Österled.

Med hellener på idrottsresa.

Fredagen den 16 september embarkerade 22 Hellaspojkar ångfartyget Brynhild för att resa till Hangö, Finland, och därstädes återgälda våra vänners i SFI (Sv. Finlands Idrottsförbund) besök här i Stockholm 1937. Från början var det meningen att klubbmatchen skulle äga rum i Helsingfors tidigare på säsongen, men på grund av en del svårigheter för SFI gick Hellas med på detta sena arrangemang i det avlägsna Hangö. Där skulle tävlingen äga rum i samband med Finska Mästerskapet i 10-kamp.

Sedan alla väl kommit ombord, avhurrades vi av några kvarvarande hellener jämte kvarlämnade fruar och fästmör. Då landgången drogs in kommo våra båda "djurdoktorer" Sverker Lindström och Erik Andersén-Sæther, men lyckades de trots allt krångla sig ombord. Sedan hyttfördelningen skett samlades man i matsalen, ty alla skulle smaka det berömda smörgåsbordet, även med risk att sedermera offra till fiskarna. Något sådant var det nog ingen som tänkte på, ty vackrare väder kunde knappast en landkrabba tänka sig. Smörgåsbordet och varmrätten jävade icke sitt goda rykte, och efter kaffedrickning och 1 timmas "snack" var det klart för kojning. Snart sovo alla utom Sæther, som vid ankomsten till hytten (delad med signaturen, Lindström och Lundblad) fick sig en ordentlig tillsägelse att samla sig för tävlingen. Hur mycket det biter på S. veta vi nog alla, men att resultatet skulle bli sådant som vi senare få se, trodde vi dock icke.

En timma före framkomsten (kl. 8.00 finsk tid) voro samtliga på däck, men kunde sorgligt nog konstatera, att ju närmare vi kommo land desto sämre blev vädret. Och då vi embarkerade tåget f. v. b. till Hangö regnade det. Vi möttes vid ankomsten av en finsk ledare, herr Blom, vilken verkade helt rikssvensk. Vi hade sedan förmånen att resa i abonnerad II-klassvagn. Tågombyte var det vid en station som hette Karis, och där kom det en bekant från i fjol, nämligen Finlands orienteringsprofessor Leo Löw. Så småningom anlände vi till Hangö, Finlands berömda badort, som nu knappast visade upp sitt fagraste anlete. Stadens huvudgata består mest av trähus och den ståtligaste byggnaden är Rådhuset, som är nyuppfört. Där bredvid skulle vi ha vår förläggning, nämligen på Societetshuset, från vars fönster man hade en förnämlig utsikt över Finska viken. Sedan grabbarna delat upp sig på respektive rum, som voro propra och trivsamma, var det klart för mat, ty om 3 timmar skulle tävlingarna börja.

Vid avresan till Idrottsplatsen hade regnet övergått i slagregn och enligt uppgift av dr. Lundmark blåste det 25 sek/m. i Finska viken.

Hangö är ju intet större idrottscentra och det syntes nogsamt på idrottsplatsen, vilken icke bestod sig med någon överdriven komfort. Ett litet omklädningsrum för 25 personer, där såväl deltagarna i 10-kampen (26 st.) som klubbmatchens deltagare skulle dväljas. Men är sämjan god, går allt. Allt var ju icke heller som det skulle vara på idrottsplatsen med redskap etc. men arrangörerna gjorde det bästa möjliga av situationen och inga missljud hördes, inga protester eller diskussioner.

Tävlingarna ha ju refererats i dagspressen, varför signaturen endast vill tillägga:

att inledande gren, 800 met., blev en negativ överraskning för oss, enär det blev finsk seger. Vi hade trott på motsatsen;

att kulstötningen blev bättre än väntat. Fenomenalt av Backman (SFI) och Willny i detta väder. Den senare personligt rekord;

att Lennart N. tog chansen i höjd (stod över 175), men missade 1:a hopp 180. Bra gjort att taga 185 med hans avstamp;

att truppens "dark horse", Sæther, vann längd 10 cm. före "säkraste" segraren Gösta Lundblad. Ni skulle skådat Gösta och Sæther efter tävlingen;

att 400 m. blev finsk seger trots tappert lopp av Eric Ericson;

att finska 10-kamparna kämpade till kl. 9.00;

att deras höjdhopp belystes av 2 strålkastare från 1 bil. Annat ljus fanns ej;

att antalet betalande var 27 st.

Lördagskvällen tillbringades på Societetshuset där dansen tråddes till kl. 12.00. Söta flickor och bra musik. Men

utanför ven stormen och kom oss att tänka på söndagen. Skulle det bli samma väder?

Den frågan besvarades med ja, då man drog upp gardinen på söndagens morgon, och det kunde ju knappast väcka gladare känslor.

Tävlingarna började emellertid kl. 12.00 med diskus, där Nordström vann, men tack vare motvind på ganska svagt resultat. På 100 m. blev det bakslag. När kommer det en sprinter i Hellas, som är säker på 10.9 à 11 sek.? De pojkar vi ha kunna bli bättre. Men då måste de träna. Hårt! Metodiskt! Regelbundet! Annars blir det aldrig några resultat.

Sedan kom det en hel del glädjeämnen, som riktigt gladde i regnet: Sverker Lindström 380 cm. i stav (verkligt starkt), Lundhquist på 1500 m. (behjärtat lopp), Klemming 57 sek. på 400 häck. Utan tvivel tävlingarnas bästa prestation om man betänker vilken konkurrens han hade. Resultatet hans bästa hittills. Som jämförelse kan nämnas att veckan före på uttagning noterade han 59 sek. i bra väder. Resultatet bör bli putsat nästa år, Wille! I spjut belade Strömer ganska oväntat 2:a plats. Stafetten slutligen gick till SFI sedan Roffe på sista 400 gjort ett starkt lopp. Slutresultatet blev en kraftig finsk seger, men ändå ett fall framåt sedan 1937 för Hellas fria idrott, ty grabbarna kämpade bra allesammans. Och **om** (låt oss göra detta antagande) "Pecka" varit med hade det blivit andra poängfördelningar på 100, 400 och stafett. Det var emellertid en trevlig färd och ett trevligt minne för grabbarna. Det hade varit god kamp, gott kamratskap och trevligt värdskap. Och vill färdledaren till SFI (dr. Lundmark och hr Kjellman) framföra ett varmt tack för ett vackert idrottsminne, och till alla Hellasgrabbarna ett tack för god kampvilja och gott uppförande. Och vi voro ense om, i såväl finsk som svensk ledning, att klubbmatchen hade en stor mission att fylla och att den borde om möjligt fortsätta. I Stockholm t. ex. 1939 och Finland 1941. Svenska Finlands Idrottsförbund för en hård kamp för tillvaron. Kunna vi hjälpa dem på detta sätt, göra vi idrotten en stor tjänst. Låt oss söka förverkliga detta!

—ryd.

Matchen i siffror.

Resultat: 100 mtr: 1) Storskrubb, F., 11.3 sek.; 2) Hedin, H., 11.5; 3) Signell, F., 11.5; 4) Wallsén, H., 11.6. **400 mtr:** 1) Storskrubb, F., 52.2; 2) Björklöf, F., 53.2; 3) Ericson, H., 53.9; 4) Strömstedt, H., 56.0. **800 mtr:** 1. Björklöf, F., 2.00,0; 2) Strömstedt, H., 2.01,4; 3) Lindahl, H., 2.04,0; 4) Mattlin, F., 2.04,2. **1500 mtr:** 1) Lindblad, F., 4.12,0; 2) Svensson, F., 4.12,2; 3) Lundhquist, H., 4.13,6; 4) Siljedahl, H., 4.21,4. **Häck 400:** 1) Storskrubb, F., 56.4; 2) Klemming, H., 57.0 (personligt rek.); 3) Lindroos, F., 60.2; 4) Lindal, H., 60.8. **Längdhopp:** 1) Sæther, H., 655 cm.; 2) Lundblad, H., 649; 3) Tallgren, F., 629; 4) Calas, F., 616. **Höjdhopp:** 1) Tallgren, F., 185 cm.; 2) Nilsson, H., 185; 3) Fuhrer, F., 180; 4) Ancker, H., 170. **Stavhopp:** 1) Lindström, H., 380 cm.; 2) Lindroth, H., 370; 3) Roos, F., 340; 4) Sæther, H., 330 (personligt rek.). **Kula:** 1) Backman, F., 15.19 mtr.; 2) Willny, H., 14.85; 3) Hellman, H., 13.62; 4) Kronström, F., 12.61. **Diskus:** 1) Nordström, H., 43.93; 2) Backnäs, F., 42.28; 3) Borgström, F., 40.64; 4) Willny, H., 40.34. **Spjut:** 1) Paulaama, F., 60.25; 2) Strömer, H., 57.75; 3) Backnäs, F., 53.37; 4) Magnusson, H., 53.00. **Stafett:** 1) SFI 2.04,8 min.; 2) Hellas 2.05,1.

Poäng: SFI 73; Hellas 54.

—=—

Det blev badgymnastik!

Vi meddelade i förra numret av Hellasbladet att det icke skulle bli gymnastik i Sportpalatset före onsdagsbadet. Enär många grabbar önskat att gymnastiken skulle fortsätta och förklarat sig villiga att gärna erlägga en extra avgift för densamma, har simsektionen nu ordnat så, att det även i fortsättningen blir gymnastik mot att alla, som vilja deltaga, betala en extra avgift av 25 öre utöver badavgiften, som är 65 öre för äldre och 40 öre för yngre. Det hela är ju synnerligt billigt ändå och simsektionen hoppas därför att det blir mangrann anslutning.

Tennisprogrammet hösten 1938.

30/10	Haga—Hellas. Allsvenskan.
	SALK—Hellas. Juniormatch.
7/11	TSK—Hellas. Juniormatch.
13/11	Nyköping—Hellas. Allsvenskan.
	Nyköping—Hellas. Juniormatch.
	Hellas A—Enköping A.
	Enköping B—Hellas B.
20/11	Norrköping—Hellas. Allsvenskan.
	Norrköping—Hellas. Juniormatch.
27/11	Hellas—Lidingö. Allsvenskan.
	Hellas—Lindingö. Juniormatch.
4/12	Hellas A—Polisen A.
	Polisen B—Hellas B.

—=—

P. S.

Hellas slog Haga i tennis.

I första matchen i allsvenska tennisserien vann Hellas över Haga med 2—1.

Juniormatchen SALK—Hellas vanns av SALK med 2—1. Då SALK f. n. kanske är Sveriges starkaste juniorklubb måste resultatet anses som ett hedersamt nederlag, då siffrorna vore mycket jämna. Torsten Johansson vann första singeln efter att he legat under med 3—1 i andra set. Torsten, som aldrig ger tappt tog emellertid setet och påföljande med 6—3. Bra gjort. Sjöfelt var för dagen "ur slag", d. v. s. okoncentrerad. Om Rune tog exempel av Torsten skulle ingen klubb i Sverige slå Hellas juniorer. Få vi be om bättre samling nästa gång. Anzén spelade bra och är mycket lovande.

Högis.

Vi uthyra bekväma och eleganta OMNIBUSSAR för

SÄLLSKAPSRESOR OCH TURISTFÄRDER

BRÄNNKYRKA och SÖDERTÖRNS TRAFIK A.-B.

Götgatan 101 STOCKHOLM Tel. 23 03 20

Hellensk skididrott i högsta topp.

Förvisso var det icke blott en fras då Gunnar Green i jubileumsbladet 19 avslutar sin skidkrönika över de gångna åren med orden: segerkransar hägra för vår inre syn — det med starka kamratband länkade skidgänget är redo". Dock tror jag icke att det i hans vildaste drömmar kunnat hägra *så* mycket segerkransar som våra skidgrabbar släpat hem de sista fem åren. Ty då detta skrevs hade Hellas under en tid av 25 år endast lyckats få två fattiga DM-tecken på skidor (lag på 30 km. 1922 samt Björn Bjuggrens JM 1924), under det att under den sista femårsperioden vunnits 22 seniormästerskap av 30 möjliga samt dessutom 2 JM.

Omslaget kom år 1934. Segern på 30 km. vid DM var upptakten till en enda fortlöpande rad av framgångar för skidsektionen som kulminerade i år i och med att Clarra Atterday blev uttagen att representera Sverige i världsmästerskapet i Lahtis. Hellas är nu icke längre strykpojke inom Stockholms skididrott utan dominerar längdtävlingarna inom distriktet så pass, att det icke är nödvändigt för klubbens bästa att deltaga för att DM-tecknen skola hamna hos rätt klubb. Utom distriktet börja Hellasgrabbar figurera högre i prislistorna för varje år. I SM, i Skinnarlopp, i Vasalopp samt i otaliga norrlandstävlingar ses icke längre Hellasgrabbar som sparvar i trandansen utan betraktas som farliga konkurrenter.

Men icke blott klubbens skidlöpare, utan även klubbens skidarrangemang, Flatenlopp och DM-tävlingar, ha varit framgångsrika såväl organisatoriskt som ekonomiskt.

Vi skola nu försöka att i kronologisk ordning och i stora drag skildra skidhändelserna i klubben de senaste åren.

Clarra i aktion.

1934 — GENOMBROTTET.

Säsongen började tidigt och redan i början av december kunde de första träningsturerna göras, varför grabbarna kunde ställa upp till första serietävlingen på trettondagen tämligen vältränade. För första gången kunde vi ordna tävlan vid egen skidstuga. Det hade nämligen lyckats för sektionen att finna vad vi så länge saknat, en kåk, där pojkarna efter väl förrättad träning kunde få vaska av svetten, torka skjortan framför den öppna spisen och få sig litet "fika" till "eftersnacket".

Tyvärr försvann vintern på kvällen samma dag som första serietävlingen startade, men formen sökte bevaras genom istävlingar och träning på i diken kvarliggande snö. Men då detta icke kunde anses tillfyllest ordnades en klubbmatch med Djurgården — uppe i Mehedeby vid Dalälven. Men så småningom kom det så litet snö i Stockholm igen, och Fagersjö Skidklubb kunde sätta i gång med DM på 15 km. Segerförhoppningar hystes men tiden var tydligen ännu icke mogen, ty bästa resultat blev en fjärdeplacering genom Nisse Pettersson. Men så kom DM ute vid Bromsten. Dåligt var det med snön före tävlingen, och det varma vatten som skvalade från himlen under hela tävlingen gjorde det hela icke mycket bättre. Men nu visade det sig vad träningen hade gjort. Clarra segrade, vår nya stjärna Sven Lundström blev trea, Sigge Vestin debuterade med en åttonde placering sekunderna före Tore Peters. Lag: 1:a, 4:e och 7:e. Tretton Hellasgrabbar av fjorton fullföljde, när för övrigt över hälften av de startande bröto den krävande tävlingen.

Säsongen avslutades med påskfärd till Alkerberget, där även KM hölls i skidorientering, som vanns av I. Hallström.

14 ARBETAR-BODEN 14
Golfbyxor - Sportstrumpor - Sportmössor - Sportskjortor
Lumberjackor, skinn - Pjäxor - Gummistövlar
TUNNELGATAN

1935. FRAMGÅNGEN FORTSÄTTES.

För första gången på många år inträffade att Stockholms skidprogram kunde programenligt genomföras. Cirkusen började ute vid Saltsjöbaden där 222 man sprang ikapp på skidor bland stubbar och sten om DM på 15 km. Hedjersson vann, men Clarence visade vad som komma skulle genom att belägga tredjeplatsen. Nisse Pettersson blev nionde, efter att halvt ha slagit sig fördärvad, och Lundström slutade på fjortonde plats.

Ej heller på den nyinstiftade Skansenstafetten, som även gällde DM, hade vi någon större tur. Efter skidbrott och felåkningar slutade förstalaget på tredje plats, Clarra hade dock nöjet att på sista sträckan förvisa Hedjersson till andra plats.

Glänsande revansch togs dock på tremilen där våra pojkar upprepade fjolårstriumfen med individuell seger genom Clarra. Svenne Lundström och Sigge Vestin, på resp. 3:dje och 6:te plats, ordnade laget. I klass 2 dyker en ny man upp, Fyr Dahlstedt, med bättre tid än både Acke och Tore, och på juniorbanan ha vi glädjen att se Stig Hedenström på 10:de plats. Framgången fortsättes nästa söndag med trefaldig seger i Bromstensstafetten, och på Djurgårdens Saltsjöbadsdag börjar Clarence marschen mot toppen genom att belägga fjärdeplatsen blott fem minuter efter segrande Utterström och några få minuter efter Häggblad och Jockmokkaren, men före Loos-Ohlsson samt mycket före de övriga stockholmarna.

Uppmuntrade av framgångarna sändes lag till SM i Falun, där Clarence blev bäst av de våra på både 15 och 30 km. I stafetten kom första laget på 7:de plats, genom synnerligen goda åkningar av samtliga mannar: Sigge, Clarra och Svenne L.

II-laget blev 11, trots att "Gambla Axel" kom i mål med icke stort mer än en skida.

Detta år hölls för första gången tävling i skidorientering om det av general Ivar Thord-Gray skänkta vandringspriset. Samme man donerade även samtidigt 500 kronor till träningsbidrag, vilket varit av stor betydelse för vår skididrott genom att det möjliggjort norrlandsträning för våra bästa. Tävlingen om detta vandringspris hölls uppe i Säter och vanns av Torparn Åkerlind, som därigenom även blev klubbmästare.

Till SM i budkavle hade vi även sänt ett lag som dock slutade sist, efter en god början. Långa Sven Pettersson och Nisse Åkerlind vunno nämligen nattsträckan med drygt en kvart. Lagets dåliga placering torde dock bero lika mycket på banläggaren, som på lagets övriga mannar, ty en större parodi på skidorienteringsbana kan näppeligen tänkas.

1936. BREDDEN GÖR SIG GÄLLANDE.

Att nästan hela januari månad var snölös, spelade för Hellasskidlöpningen icke någon större roll, ty grabbarna ha blivit stjärnor, visserligen av mindre storleksordning, men dock klart lysande, och ligga naturligtvis i Norrland och tränar.

Den 12 jan. prövar laget formen på nationell stafett i Trångsviken, och herrar Vestin, Lundström och Atterday belägga femte platsen bland 29 norrlandslag. Fortsättningen på denna goda början följer vid stafett-SM ute vid Bromsten, där Hellas genom ovannämnda mannar överlägset vinner. I II-laget, som kom på sjunde plats, debuterar *Göte Andersson* och i III-laget *Lars Dahlstedt.*

Så kommer fullträffarna slag i slag. 15 km. som arrangeras av Hellas ute vid Nackanäs blir nära nog klubbtävlingen med de fyra första platserna till Hellas. Clarra vinner, men är blott 9 sekunder före Svenne. Sigge är 3:a och Göte 4:a. Lag: 1:a, 2:a, 10:e, 16, 30, 32.

Vid 3-milen, arrangerad av Djursholm, är åter fyra hellener främst: Clarra, Göte Andersson, Lundström och Fyr Dahlstedt. Lag 1:a och 3:a.

I juniorklassen segrar till allas vår förtjusning Stickan Hedenström och laget blir trea. Den 8 mars går 5-milen för första gången på fem år och helt hux flux arrangerad av Hellas. Trots att våra tre bästa icke deltaga går dock seger återigen till de våra: individuellt genom Lasse Dahlstedt och laget genom Lasse, brodern Fyr samt Nisse Åkerlind.

Säsongens kulmen blev dock det av Hellas arrangerade Flatenloppet med deltagande av de återvändande segerrika olympierna. Guldmedaljören Kiruna-Lasse vann som sig bör men blott några få sekunder före publikfacoriten Häggblad. Hofors-Larsson blev trea före våra egna gullgossar Clarra och Göte, som fick se båda Englund och Matsbo efter sig. C:a 20.000 personer torde ha kantat banan, tyvärr var det blott omkring 5.000, som gått den smala vägen genom Flatengrindarna och där kvarlämnat lika många sköna silverslantar.

Efter alla dessa framgångar ansågs grabbarna väl förtjänta av en SM-resa och på väg upp till Luleå passade de på att få en liten uppmjukning genom att deltaga i Midälvaspelens stafett, vilket till skidexpertisens stora överraskning resulterade i en andra placering blott en minut efter Selångelaget, men före Väja-Dynäs och de blivande svenska mästarna, Kramfors.

På SM hade dock pojkarna icke samma tur utan slutade i stafetten på nionde plats, till stor del beroende på en icke självvållad kullåkning av Svenne Lundström, och en av Göte, i toppen på en gran avlutad praktvurpa. Individuellt gjordes bästa prestationen av Svenne Lundström som på 3-milen slutade som sjunde man i klass II.

På SM-budkavlen som gick i Hedemora nådde vi en 5:te placering, vår hittills bästa. I tävlingen om general Thord-Grays vandringspris gjorde Nisse Pettersson och K. Y. Hallström dött lopp.

Vasa

Den helsvenska kvalitetslampan
med den långa bränntiden.

Skidans män i bild.

1937. ÅTERIGEN RUBB OCH STUBB TILL HELLAS I DM.

Liksom föregående år lyste vintern med sin frånvaro så gott som hela januari månad varför säsongen för vår del började med att Atterday blev fyra i Håsjös nationella tvåmilstävlan. Först den 31 januari kunde tävlingssäsongen börja i Stockholm med Hellasseger i klubbmatch mot Järla, och efter de traditionella felåkningarna i Skansenstafettens mörker voro vi framme vid första DM-tävlingen, stafetten, förtjänstfullt arrangerad på fruset lingonris av Enebybergs IF. Resultatet blev: Hellasettan etta och Hellastvåan tvåa, snyggt och ordentligt som sig bör! I förstalaget åkte Lundström, Vestin och Atterday; i tvåan Göte Andersson, L. Dahlstedt och Fyr Dahlstedt.

3-milen gick i Saltsjöbaden i Hovets regi, eller snarare brist på dylik. Genom att Clarra hade farit till SM, blev det litet variation på konfekten främst i prislistan: 1) Göte, 2) Svenne L., 3) Sigge. Ock så lagsegern förstås, vilken glädjande nog kopierades av våra juniorer, Sjölander blev tvåa och Åkerlindarnas lilla minsta, Lasse, tolva.

På DM 10 och 50 km. stod skidsektionen inför en svår uppgift. Som båda distanserna gingo samma dag, gällde det att på bästa sätt dela upp våra mannar för att komma konkurrenternas förhoppningar på skam. Man kan gott säga att vi lyckades ty resultaten blevo: På 15 km. etta Vestin, trea Nisse Åkerlind och femma Fyr Dahlstedt. På 50 km. etta Lundström, tvåa Göte Andersson och sjua Lasse Dahlstedt. Det blev lagseger i bägge klasser, och därmed samtliga DM-tecken för året erövrade av Hellas.

Flatentävlingen upprepades och blev såväl idrottsligt som organisatoriskt en fullträff. Av naturliga orsaker var det dock detta år absolut omöjligt att anskaffa några nybakade olympiasegrare, varför en stor del av den kräsna stockholmspubliken lyste med sin frånvaro.

Med sin frånvaro lyste även segern i DM- och SM-budkavlarna, dock var det snudd på den sistnämnda ty Hedenström och Ingvar Hallström vunno första sträckan och även vid andra växeln lågo vi gott till genom Karl Yngve Hallström och Nisse Åkerlind, men på sista tampen kom herrar Långa Sven och Atterday bort i den vilda Västerbottniska urskogen.

Klubbmästare i skidorentering och vinnare av "Generalens" blev Ingvar Hallström och inofficiell klubbmästare i slalom Nils Åkerlind.

RESTAURANG
PORT ARTHUR
Blekingegatan 40

1938. DE VERKLIGA FRAMGÅNGARNAS ÅR!

Innevarande års skidhändelser torde väl ligga så nära i tiden att ett relaterande egentligen borde vara överflödigt, men då detta nådens år faktiskt varit det förnämsta i vår skidhistoria är det väl på sin plats med en kort översikt.

Säsongen började bra med seger i Djursholmsstafetten, helt överraskande för de flesta enär vi hade våra bästa norröver. Så följde klubbmatchen mot Bromsten, med lagsegern och individuell seger genom Nisse Åkerlind. Tyvärr förlorade vi DM-stafetten söndagen därpå genom kullkörningar och skidbrott.

Så blev revanchen för det försmädliga nederlaget desto eftertryckligen på 3-milen som Hellas arrangerade ute vid Skarpnäck. Fyra första platserna till Hellas. Clarence och Lundström som hemkommit från Vålådalen vunna före Lasse Dahlstedt och Sigge Westin. Tyvärr fingo vi avvara de bägge förstnämnda på nästa tävling som gällde DM på 15 och 50 km. Som därtill Göte Andersson var sjuk voro våra förhoppningar icke alltför stora att upprepa fjolårstriumfen med seger på bägge distanserna. På 15 km. blev det icke heller bättre än en sjätteplacering genom Sigge Westin, som för dagen var ur slag på grund av sjukdom, men triumfen på 5-milen blev desto större, där Långa Sven Pettersson (numera Sven Stolt) till allas oerhörda överraskning gick och tog hem DM-tecknet före vår egen segertippade Lasse Dahlstedt och Ångman. Fjärde man blev "gamle" Acke Andersson, som icke på sju år varit så nära ett DM-tecken. Bravo Acke och kom ihåg att det går flera tåg.

Till SM i Sollefteå hade vi sänt upp Clarence, Svenne Lundström, Sigge Westin och Lasse Dahlstedt, vilka i samtliga lopp voro med och ryckte i täten. På tremilen blev Clarra elfte man och på femmilen tolfte, men på denna distans endast 2 min. efter andra man i hela tävlingen och blev på de sista femton kilometerna in till mål endast slagen med 10 sekunder av segraren Nenzen. Vackert!

Clarras goda lopp resulterade i att han blev uttagen till VM-laget för Lahtis. Det otroliga hade alltså hänt att en riktig stockholmsskidlöpare ansetts god nog att representera Sverige i längdlöpning på skidor i modern tid.

Förresten var det nästan snudd att vi fått med två man till VM-laget ty på SM var Svenne Lundström obetydligt sämre än Clarra, och blev fem-

tonde man på femmilen, 1 min. och 10 sek efter denne, som han för övrigt slog på 15 km., på vilken distans även Sigge Westin gjorde ett synnerligen gott lopp och kom blott några sekunder efter lagkamraterna.

Heder åt dessa tre förgrundsfigurer inom Hellas skididrott, som med stor personlig uppoffring målmedvetet och med en aldrig sviktande tro på sin egen förmåga arbetat sig upp i toppen, trots svåra träningsförhållanden, trot otur i form av skador (Clarra har två år strax före SM slagit sig halvt fördärvad och därmed varit borta för säsongen) samt framförallt trots pressens skidexperter som under vintrarna varje vecka, framhållit det omöjliga för en stockholmslöpare att på en tremilstävlan komma en norrländsk elitman närmare än tio—tolv sekunder.

För övriga har under säsongen inträffat:

att Svenne Lundström blev nionde man på Vasaloppet, efter att ha legat tvåa ännu efter sex mil,

att Clarence på eftervintern ständigt legat väl framme i prislistorna på diverse norrlandstävlingar,

att Flatenloppet även i år kunde arrangeras trots det ljuvligaste vårväder,

att SM i budkavle icke heller i år vanns av Hellas, som dock blev bästa Stockholmslag,

att Ingvar Hallström blev klubbmästarei skidorientering och fick en andra inteckning i "Generalens",

att en ny kull juniorer börjat visa framfötterna.

Och så till sist en historia från årets Vasalopp. Sigge Vestin, som fått svår kramp och måst forslas i bil från sista kontrollen till mål, ligger under läkarbehandling. Vid förfrågan om tillståndet svarar läkaren: "Kramp överallt — utom i käften!"

Hallas.

—=—

Senaste nytt!

Den 28 sept. tävlade simmarna åter om D. N:s vandringspris. Distansen var denna gång 200 m. bröstsim och blev en seger för Tage Löfgren i storebror Runes frånvaro. Tage fick tiden 3.05,6. De övriga resultaten blevo: 2) Georg Lyberg 3.11,8; 3) Bror Söderlind 3.22,00; 4) John Rydell 3.23,00; 5) Runo Eriksson 3.37,00 och 6) Sven Selin 3.38,00.

Juniorerna tävlade samtidigt på 100 m. bröstsim. Resultaten blevo: 1) Sten Olof Larsson 1.33,4 min.; 2) G. Sulling 1.36,8; 3) Rune Gustavsson 1.39,5; 4) Tage Gustafsson 1.39,8; 5) Affe Eriksson 1.39,8 min. 25 grabbar startade i denna gren.

SIGFRID PETTERSSON BÄST I LIVRÄDDNING.

Vid tävling om klubbmästerskapet i livräddning segrade Sigfrid Pettersson före Georg Lyberg. Den sistnämnde vann simningen men misslyckades i dykningen. Resultaten blevo:

Livräddning KM.

Sigfrid Pettersson	1.59,3
Georg Lyberg	2.00,6
Arne Johansson	2.06,8
Olle Olsson	2.12,2
Lars Holmgren	2.20,0
Alf Eriksson	2.22,8

HELLAS VANN SOMMARENS DIV. III I POLO.

I sommarens vattenpoloserie, div. III, blev en av matcherna uppskjuten till inomhussäsongens början. Denna match har nu spelats. Kontrahenter voro SKK C och Hellas C. Hellaslaget vann med siffrorna 4—1 och lade därmed beslag på slutsegern. Även förra sommaren vann Hellas denna serie.

Serieresultatet:

	Sp.	V.	O.	F.	M.	P.
Hellas	2	2	—	—	10—4	4
SKK	2	1	—	1	8—6	2
Södertälje	2	—	—	2	5—13	0

ALLMÄN IDROTT VANN SEKTIONSLAGKAPPEN.

Den 12 oktober ägde lagkappsimningen 5×50 m. för Hellas olika sektioner rum. Endast fyra lag ställde upp. Var voro bowlarna, G. H., handbollarna m. fl. om vi få fråga? Tävlingen blev en triumf för allmän idrottarna. Tvåa blev skidsektionen.

Resultaten:

Allmän Idrottssektionen, 2.53,8:
Klemming, Enskog, Willny, Skogberg, Lodin.

Skidsektionen, 2.56,2:
I. Hallström, C. Atterday, K. Pettersson, Falkoner, K. Y. Hallström.

Tennissektionen, 3.01,8:
B. Ljungström, N. Höghammar, S. Wallbom, T. Johansson, Logart.

Allmän Idrottssektionen, jun., 3.15,8:
Schyberger, Mårtens, Holmbeck, Levin, S. Olsson.

—=—

Till Hellas skidåkare!

Tjugofem långa år tog det oss att nå toppen av framgång och väl där ha vi bitit oss envist kvar. Men hur skall vi försvara dessa framgångar i fortsättningen?

Jo, genom ett obrutet kamratskap, genom fast träningsvilja och genom uppbyggande av en stark återväxt bland ungdomen.

För detta fordras många goda och offervilliga ledare. Sluta ej därför ditt arbete för Hellas i och med att du lägger dina kära plank på hyllan, ty Hellas behöver dig, utan försök att överträffa Kalle Hallas, som fört oss till vad vi nu äro, och vår plats i solen är då bestående.

Acke.

Kvalitetstryck till humana priser!

Haglund & Ericson Boktr. A. B.

BLEKINGEGATAN 61 Tel. 40 89 25 - 40 80 25

Klubbrekord i fri idrott 1938.

60 m.: N. Sandström	6,8	Östermalm	1919
100 y.: N. Sandström	10,4	Hammarby	1921
100 m.: N. Sandström	10,7	Stadion	1921
150 m.: N. Sandström	16,3	Malmö	1921
200 m.: S. Malm	22,0	Stadion	1920
300 m.: P. Edfelt	34,7	Stadion	1938
400 m.: E. Byléhn	48,7	Östermalm	1924
500 m.: E. Byléhn	1.04,8	Stadion	1925
600 m.: R. Strömstedt	1.24,5	Stadion	1934
800 m.: E. Byléhn	1.52,8	Amsterdam	1928
½ eng. mil: E. Byléhn	1.56,3	Stadion	1928
1000 m.: E. Byléhn	2.32,7	Stadion	1925
1500 m.: H. Jonsson	3.57,0	Stadion	1936
1 eng. mil: E. Pettersson	4.21,8	Stadion	1933
2000 m.: E. Pettersson	5.29,4	Göteborg	1933
3000 m.: H. Jonsson	8.16,2	Stadion	1936
2 eng. mil: H. Jonsson	8.57,8	Stadion	1936
5000 m.: H. Jonsson	14.29,0	Berlin	1936
10000 m.: E. Pettersson	31.28,8	Stadion	1935
20000 m.: W. Larsson	1.10,04	Södertälje	1917
25000 m.: B. Carlsson	1.33.35	Stadion	1936
Timlöpn.: W. Larsson	17.071 m.	Stadion	1917
Maraton: W. Larsson	2.44.52,5	Stadion	1917
Häcklöpn. 110 m.: G. Lindström	15,2	Stadion	1925
Häcklöpn. 400 m.: S. Lundgren	55,3	Stadion	1933
Höjdhopp: N. Bergström	194	Budapest	1933
Längdhopp: O. Andersson	710	Hallstavik	1930
Trestegshopp: Hj. Holmberg	14,51	Enskede	1936
St. längdhopp: C. Angur	324	Stadion	1936
Stavhopp: S. Lindström	390	Stockholm	1927
St. höjdhopp: C. Angur	153	Stockholm	1930
Grenhopp: G. Lundblad	242	Alvik	1938
Mellanhopp: O. Sandquist	461	Hälsingborg	1934
Kulstötn. b. h.: W. Rahmqvist	15,37	Falun	1934
Kulstötn. sml.: W. Rahmqvist	26,29	Stadion	1934
Diskuskastn. b. h.: S. Nordström	46,29	Kungsör	1938
Diskuskastn. sml.: F. Acke	73,86	Stadion	1920
Spjutkastn. b. h.: F. Strömer	61,39	Stadion	1936
Spjutkastn. sml.: E. Gyllenstolpe	92,51	Karlstad	1924
Släggkastn.: C. E. Falk	46,50	Stadion	1930
Viktkastn. (15 kg.): A. Hellman	13,78	Enskede	1938
Viktkastn. (25 kg.): C. E. Falk	8,99	Stadion	1936
Femkamp: L. E. Dahlgren	3,442	Sigtuna	1936
Tiokamp: S. Lindström	6,385	Malmö	1936

Stafettlöpningar:

4 × 100 m.: E. Schörling, S. Malm, K. Lindblom, N. Sandström, 43,1 sek., Östermalm 1917.

4 × 200 m.: S. Malm, K. Lindblom, E. Schörling, N. Sandström, 1.31,1 min., Stadion 1918.

4 × 400 m.: G. Lindström, G. Werner, G. Weijnarth E. Byléhn, 3.21,1 min., Stadion 1924.

4 × 1500 m.: S. Holmin, B. Hallman, B. Hellström, H. Jonsson, 16.18,0 min., Malmö 1936.

100—200—300—400 m.: G. Lindström, N. Sandström, S. Malm, G. Larsson, 1.59,3 min., Malmö 1921.

10 × 100 m.: E. Wedenberg, S. Danielsson, E. Hallerström, N. Lindqvist, S. Malm, E. Köhler, H. Jensen, B. Andersson, W. Næss, R. Dillén, 1,50 min., Stadion 1927.

1500—800—400—200—100 m.: B. Hallman, S. Holmin, G. Werner, H. Santesson, S. G. Nordström, 7,33 min., Stadion 1932.

Sv. Dagbladet: 47.28,2 min., — 1938.

Stadslöpningen: 50.10 min., — 1936.

Klubbrekord i simning 1938.

50 yards fritt simsätt, Georg Werner	23.2	1925
100 yards fritt simsätt, Per Olof Olsson	64.4	1937
100 m. fritt simsätt, Per Olof Olsson	59.4	1937
200 m. fritt simsätt, Per Olof Olsson	2.19.1	1937
400 m. fritt simsätt, Georg Sollermark	5.16.6	1930
500 m. fritt simsätt, Eskil Lundahl	6.51.2	1929
1.000 m. fritt simsätt, Georg Sollermark	14.44.8	1928
1.500 m. fritt simsätt, Eskil Lundahl	21.58.0	1929
5.000 m. fritt simsätt, Georg Sollermark	1.13.47.6	1931
100 yards ryggsim, Eskil Lundahl	1.08.0	1926
100 m. ryggsim, Eskil Lundahl	1.11.8	1932
200 m. ryggsim, Per Olof Olsson	2.41.0	1937
100 m. bröstsim, Tage Wissnell	1.18.0	1927
200 m. bröstsim, Willgot Johansson	2.53.0	1936
400 m. bröstsim, Willgot Johansson	6.25.0	1937
500 m. bröstsim, Tage Wissnell	8.41.0	1924
20×50 m. fritt simsätt	9.34.4	1937
4×100 m. fritt simsätt, B. Guttman, E. Jernström, A. Johansson, P. O. Olsson	4.11.2	1937
4×200 m. fritt simsätt, E. Jernström, E. Lundahl, G. Sollermark, T. Wissnell	10.08.4	1929
10×100 m. fritt simsätt	11.16.5	1934

Årg. 23. HELLASBLADET N:r 6.

Redaktör: Rolf W. Jonson
Ringvägen 157
Telefon 42 18 37

Utkommer varannan månad.

Annonser: N. Höghammar
Solgård 99, Huddinge, Tel. 919

Expedition: Jim Borg
Skånegatan 68 B, Tel. 400402

NYTT! PRESS-STOPP! NYTT!

Sensation, sensation!!

Medlemsavgiften höjes ytterligare!?

Vid kvartalssammanträdet tisdagen den 8 november i klubblokalen framkom Birger Malm med förslag att medlemsavgiften skulle ytterligare höjas. — Som bekant beslöts på årsmötet att den skulle höjas från en till två kronor för ungdomsavdelningen och från fem till sex kronor för äldre avdelningen. — "Birres" nya förslag går ut på att avgiften för ungdomsavdelningen höjes i likhet med beslutet på årsmötet, men sedan skall den bli fem kronor för medlemmar mellan 18 och 23 år samt därefter kronor tio. Förslaget framlägges för övrigt i "Birres" artikel "Hellas av i dag" i detta nummer.

Mötet, som var besökt av ungefär 50 hellener, beslöt efter en ganska livlig diskussion att stödja ordförandens förslag. För att äga giltighet måste förslaget dock godkännas av ytterligare ett allmänt sammanträd. *Detta kommer att äga rum tisdagen den 29 november.* Då det kan förväntas att deltagandet i detta kommer att bliva mycket livligt blir nog klubblokalen för liten, varför platsen för sammanträdet kommer att meddelas i *dagspressens sekreterarespalter.*

Klubbens utgifter äro stora! Nästa år ha vi icke heller Eriksdalsbadet som inkomstkälla, men frågan är om det verkligen kan anses motiverat att av denna anledning göra en så pass kraftig höjning av medlemsavgiften på en gång, som det nu är frågan om. Svaret ges på kvartalsmötet den 29 november.

Alla hellener, som äro intresserade av klubbens skötsel, böra då infinna sig. Lägg märke till dagen och se efter i dagspressen var mötet kommer att hållas. Infinn Dig och låt höra Din mening! Frågan är synnerligen viktig, och beslutet som nu fattats har både sina för- och nackdelar. Detsamma kan skärskådas ytterligare. Kommer icke många medlemmar att falla ifrån? Kommer icke nyrekryteringen att bli lidande? — Det är varje Hellasmedlems plikt att deltaga när denna viktiga fråga i klubbens liv skall avgöras.

MÖT UPP MANGRANT DEN 29!

Haglund & Ericson Boktr. A.B., Sthlm 1938

Fritidsglädje
arbetsglädje
— i förening

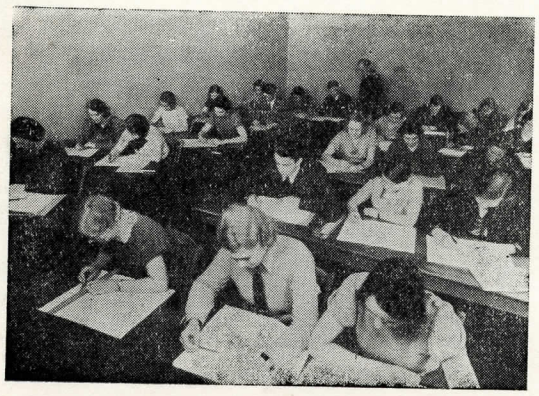

Bar-Lock-Institutet

HANDELSSKOLA UNDER KUNGL. SKOLÖVERSTYRELSENS INSEENDE

Mästersamuelsgatan 22 Stockholm

Telefoner: 10 07 53, 10 85 18, 10 85 66

Följ med

till

"De lyckliga öarna"

Även i år arrangerar Norddeutscher Lloyd sällskapsresor med 14 dagars uppehåll på Kanarieöarna. Från och med mitten av oktober till februari månad avgå fruktångarna "Arucas" och "Orotava" alternativt varannan lördag från Bremen. Med s. s. "Orotava" den 22 oktober inledes årets sällskapsresor. Biljettpris, inklusive resor, hotelluppehåll etc. Kronor 650:—.

Begär närmare upplysningar och broschyrer.

NORDDEUTSCHER LLOYD

STOCKHOLM

Jacobstorg 1, tel. växel 23 15 50

NORD LLOYD

Upplysningar även genom alla resebyråer och agenter.

Haglund & Ericsson Boktr. A.B., Sthlm 1938